

Sökaren

– tidskrift för livsfrågor –

Brahman är allt. Mr Brahman
uppstår de synliga tingen, förnim-
melserna, begären och gärningarna.
Men allt detta är bara namn och
form. Den som vill veta vad
Brahman är
måste erfara sitt eget fags enhet
med faget eller Brahman som
dväls i hjärtats lotus.

Endast så kan man
undfly sorg och död och
bli ett med alltings inners-
ta väsen bortom all kun-
skap.

Upanishaderna

Roberto Assagioli

Julie Chimes

Olga Kharitidi

Harry Månsus

Energica

ett äventyr i den nya tiden

Många av nya tidens tankar kommer från Dalarna! Det vill säga de distribueras från ett förlagshus i Stackmora, där Per och Monica Frisk basar.

Energica förlag spelar en stor roll i Sverige när det gäller spridandet av de tankar och metoder som går under samlingsnamnet "New Age".

För att träffa Energicafolket drog jag norrut till den vackra Siljansbygden. I den genuina dalabyn Stackmora tre kilometer nordost om Orsa har paret Per Frisk och Monica Katarina Frisk från grunden byggt upp en framgångsrik verksamhet. Ursprungligen kommer de från Stockholm, men Per är född och delvis uppvuxen i Dalarna.

Per ägde bokhandeln Vattumannen och Monica var en av medarbetarna där. Hon hade tidigare arbetat med tidningen Nexus och gett ut gratis-tidningen Energivågen med annonser för allt inom New Age i Sverige. Per blev också engagerad i Energivågen, och deras intresse för livsfrågor förde dem samman även privat.

När Per och Monica fick barn, bestämde de sig för att lämna storstaden för att kunna erbjuda barnen en bättre uppväxtmiljö. Nu driver de två företag som tillsammans omsätter närmare 20 miljoner kronor, och de har tio personer anställda. Det ena företaget är Energica förlag, som ger ut böcker om livs-kunskap, musik- och talkassetter samt Energivågen, som trycks i 20 000 exemplar och distribueras till cirka 500 utdelningsställen landet runt. Det andra företaget, Hälsa & Helhet, ger ut tidningen Hälsa.

I det stiliga förlagshuset i två våningar blev jag vänligt mottagen av Åsa Östlund, som visade mig runt. Bland annat fick jag se de ändamålsenliga lagerlokaler med en för bokförvaring anpassad temperatur. Åsa berättade att hon nu jobbat på företaget i ett år. Hon hade turen att få en praktikplats, som senare omvandlades till en fast anställning, och

Monica Katarina och Per Frisk

nu sköter hon huvudsakligen postorder-försäljningen.

Lever som de lär

Beträffande mina frågor om företagets ledning hänvisade Åsa mig till Monica, och jag sjönk ner i besökssoffan för en pratstund som inte bara kom att handla om deras företag utan också om mål och mening i tillvaron.

Monica berättade att hela "äventyret" Energica startade med att Energivågen 1984 gav ett visst ekonomiskt överskott. Då bestämde sig paret Frisk för att översätta och ge ut Shakti Gawains bok "Kreativ visualisering". Den boken hade gett dem själva stor inspiration. De har också hållit kurser baserade på dess innehåll, något som de nu har tvingats

Reportage: Jan Torberntsson

sluta med på grund av tidsbrist. Men de försöker leva efter bokens principer. "You must walk your talk", som Monica uttrycker det.

Boken sålde bra och följdes snart av flera översättningar av samma författare. Redan efter ett par år hade Energica gett ut ett halvt dussin böcker i genren personlig utveckling. Allt arbete utfördes dock på fritiden. Per jobbade på Hälsa med bokdesign och som fotograf och skribent, och Monica var föreståndare för Vattumannen.

Så kom då flytten från Stockholm upp till Dalarna, en omställning som de under kreativ visualisering fått en vision av. Drivkraften bakom förlagsäventyret var en stark önskan att dela med sig av de tankar och kunskaper som förmedlas av "nyandliga" böcker. Och så blev Per och Monica bland de första att ge ut "New Age"-litteratur i Sverige.

Idag är Energica det största svenska förlag som uteslutande ger ut den nya tidsålderns litteratur, och det har helt klart spelat en betydande roll i spridningen av de nya tankarna. Enligt Monica innebär det nya ett allt större personligt ansvarstagande i formandet av den egna livsvägen, en väg som måste baseras på kärlek både till sig själv och andra.

Förlaget ser som sin viktigaste uppgift att hjälpa människor att upptäcka sin egen inre kraft, eller som man formulerar det på framsidan av sin bokkatalog: "Detta är böcker som öppnar dörren till ditt hjärta, ökar din medvetenhet och får dig att återerövra din själ". Nu har man sammanlagt runt 50 aktuella titlar. 3-5 nya tillkommer varje år. För tillfället är bästsäljaren Deepak Chopras "Livets sju andliga lagar", tätt följd av Louise L. Hays "Leva livet".

En av årets Energica-böcker har titeln "Vad meditation är" och är skriven av Osho (f d Bhagwan Shree Rajneesh).

Bakgrunden till den utgivningen är att paret Frisk sedan några år tillbaka har fått inspiration till nya sätt att meditera genom just Osho.

– Vi praktiserar nästan dagligen någon av Oshos rörelsemeditationer, säger Monica. På ett naturligt och oöverträffat sätt renas sinnet och jag hittar lätt tillbaka till min inre fasta punkt.

Envar finner sin egen sanning

Monica själv är förvisso en djupt inspirerad människa med ett patos utöver det vanliga. Hon talar med en glöd och övertygelse vars äkthet det inte går att missta sig på. På min fråga vad som inspirerat henne i hennes sökande efter sanning svarar hon att förutom Shakti Gawains böcker har även Louise L. Hay och den danske mystikern Martinus haft stor betydelse. Samtliga dessa gav svar på frågor som hon ställde sig om sig själv och livet.

Hon menar att var och en själv måste söka sig fram efter de förutsättningar att förstå som han eller hon har. Ingen kan stå och peka ut vägen för andra, så som kyrkan tidigare gjorde (och fortfarande i viss mån försöker göra) för det finns inte bara en sanning. I stället kan man anvisa olika vägar och låta människor av egen kraft gå dit de känner att de har behov av att gå. Några förmedlande länkar mellan Gud och människa skall inte behövas; var och en kan själv etablera en direktkontakt med kosmos eller Gud eller vad man nu vill kalla det där stora övergripande som är vår livsgrund.

– Den andliga hunger som människor har idag, fortsätter hon, mättas inte av den traditionella religionen som är mansdominerad och hierarkiskt uppbyggd. New Age däremot är som ett andligt Internet; där finns både bra och dåligt, dock mest bra ändå, men var och en måste själv ta ansvar för det man väljer.

– Det är som med Energivågen, säger hon, den innehåller ett brett utbud av annonser för olika aktiviteter, allt ifrån reinkarnationsterapi till friskolor som söker lärare i meditation och andliga frågor, men det är den som läser tidningen som själv får avgöra vad som tilltalar i det stora utbudet. Visserligen grovsällar man på redaktionen, men huvudsavaret vilar ändå på läsaren.

– Till att börja med kunde man nog kalla New Age för en äkta subkultur, fortsätter hon, en kultur som kom underifrån och spreds spontant från människa till människa. Nu är den dock så etable-

Elisabet Broomé är förlagsredaktör och reporter på Hälsa och Energivågen.

Karin Olmås-Hållén har bland annat hand om annonserna i Energivågen.

rad att den håller på att utvecklas till något som påverkar alla samhällsfunktioner, och då även inbegripet kyrkan och den kristna religionen. De nya tankegångarna smyger sig in även där, och de går inte att stoppa, menar Monica. Det är för stor kraft i dem.

– I en ny bok "På spaning efter helheten" slår religionsforskaren Olav Hammer fast att New Age faktiskt idag spelar större roll i vårt samhälle än kristendomen.

Detta bekräftar för Monica vad hon intuitivt har känt på sig under många år.

Tidvis har man på Energica upplevt ett visst motstånd, framför allt från frikyrkligt håll, där man hållit bönen mot de onda tankar som New Age i de kretsarna sägs representera, men detta har inte utgjort något egentligt problem för företaget. Dessutom har man nu kunder både inom statskyrkan och frikyrkan.

– Det finns en tendens till större öppenhet även där, och det är glädjande, säger Monica. Vi vill inte arbeta mot något utan istället för nya, goda tankar.

Flaggskeppet Hälsa

Tidskrift för Hälsa, med en såld upplaga runt 43.000 exemplar, blev en del av makarna Frisks värld, då den tidigare ägaren satte tidningen i konkurs. Det var ett helt nytt "äventyr" med många "omöjliga" passager, men nu går tid-

ningen, med Per som chefredaktör, bra, och man har ett stabilt prenumerantunderlag.

Monica berättade om en av de mer vådliga passagerarna. Man hade just inlett ett samarbete med tidningen och påbörjat ett gemensamt bygge av ett förlagshus i Stackmora med plats för redaktion, lager och distribution. Denna byggnad stod färdig 1991, just som Hälsa gick i konkurs. Här stod man nu med en byggnad som var alldeles för stor och dyr för det lilla förlaget. Det var en tung och arbetsintensiv tid, minns Monica. Men det ordnade sig genom att man helt enkelt köpte Hälsa av konkursförvaltaren och fortsatte att ge ut tidningen i egen regi. Från mitten av 1992 och hela 1993 ägde man också Sökaren, men då den distributionskanal man tänkt utnyttja i det fallet gick i konkurs, fick denna tidskrift gå tillbaka till sin tidigare ägare, Sven Magnusson.

Innan jag for hem bjöd paret Frisk på en utsökt vegetarisk lunch, och vi fortsatte att tala om en del av livets både små och stora förunderligheter. På min sista fråga vad de tror om framtiden svarade de att de båda är övertygade om att de tankar som förmedlas via deras litteratur kommer att växa sig än starkare och påverka allt fler människor, något som gör att de också tror att de kan hålla lågan brinnande länge än.

Per Frisk startade som ung New Age-entusiast bokhandeln Vattumannen i Uppsala 1972. (Den flyttade följande år till Stockholm.) Per var också fotograf, filmare och reporter – med bland annat flera reportage i Sökaren – och knöts snart till Tidskrift för Hälsa, där han arbetade i cirka 10 år med bokdesign, layout av tidskriften, foto och reportage.

Sedan mitten av 80-talet driver han tillsammans med sin hustru Monica Energica förlag och är chefredaktör för Hälsa.

Monica Katarina Frisk, förlagschef, har ett förflutet som medarbetare i Peter Sandblads tidskrift Nexus, utgivare av gratistidningen Energivågen och delägare i och föreståndare för bokhandeln Vattumannen.

Grupptänkande

Vi hör representanter för socialstyrelsen uttala sig nedsättande om alternativmedicin. Och vi hör så kallade skeptiker göra negativa uttalanden om det paranormala. Det är uppenbart att dessa människor inte vet vad de talar om. Förklaringen till fenomenet är ett slags grupptänkande. De här personerna känner inget behov av att gå ut i verkligheten utanför gruppen för att undersöka vilka svar som är de rätta, för där utanför finns bara okunighet, menar de. Sina svar finner de i föreställningar som är rådande inom gruppen. Ett tragikomiskt exempel är de akademiker som dömer ut en forskares arbete med slagruta utan att själva vilja ta reda på om slagrutan faktiskt fungerar.

Att skolmedicinen har sin grund i vetenskap och erfarenhet, medan det saknas vetenskapliga resultat som stöder alternativmedicinen, vilken därför bör stoppas eller åtminstone motverkas, är en upplevd sanning hos en maktgrupp. Att föräldrar ser att en medicin, som gruppen underkänner, faktiskt verkar på ett barn, imponerar inte på gruppen.

På samma sätt har kyrkan en gång haft sina gruppsanningar som man ansåg inte behövde bevisas och som tvingades på andra människor. Idag, när kyrkan har förlorat sin monopolställning, gäller dess sanningar endast inom gruppen. Därför besparas vi exempelvis religionskrig och kättarförföljelser.

Gruppsanningar finns det gott om, och har alltid funnits. Problem uppstår när en grupp har maktställning och därvid inte tar hänsyn till värderingar och resultat utanför gruppen.

Grupptänkaren är övertygad om den egna gruppens förträfflighet och om att dess föreställningar är allmängiltiga. Detta leder exempelvis till konservatism inom vetenskapen.

Man talar som bekant också om paradigm, som är ett dominerande tankemönster inom en grupp. Ett nytt tankemönster, som är bättre än gamla mönster, kan ha stor positiv betydelse i början men kan till slut visa sig ohållbart. Det är således klokt att se upp med grupptänkande och genomskåda det.

Sven M

SÖKAREN
Adress Box 10
663 21 SKOGHALL
Telefon 054-51 89 00
Fax 054-51 89 02
E-post red@sokaren.se
Postgiro 70 60 47-8
Bankgiro 372-8128
Tidskriftsmakare och ansv. utgivare Sven Magnusson
Prenumeration Helår (6 nr) 250:-
Halvår 150:-
Annonser Ring för prislista
Tryckeri Wallin & Dalholm
Lund
ISSN 0038-0504

INNEHÅLL:

Jan Torberntsson: Energica – ett äventyr	2
Elisabet Broomé: Bromma-Dialogen	6
Åsa Freij: Rysk schamanism	10
Åsa Freij: Vedic art	12
Jan Vintilescu: Helen Schucman	15
Eva Sanner: Psykosyntesen	16
Åsa Freij: Julie var nästan död	19
Marja Savola: Fallgropar på den andliga vägen	20
SM: Hjälp från det okända	25
SM: Prästen som förlorade tron	26
Nils-Olof Jacobson: Att lindra stress	30
SM: UFO-gåtan	38
Ralph Lundsten: Kosmokomik	45
Ingvar Anderberg: Är hundar tankeläsare?	47

En förunderlig värld

Vi lever ju inte i en enkel värld, som är lätt att begripa sig på. Nej, vi existerar i ett stort mysterium. Sannolikt är våra hjärnor alltför primitiva för att låta oss se verklighetens innersta hemligheter. Men vi kan inte låta bli att försöka fundera ut vad allting går ut på. En meningslös sysselsättning? Kanske. Men den kan vara berikande, och kanske kan den göra oss till bättre människor.

Energica Förlag ger vi en bild av i det här numret. **Per Frisk** känner jag som från början något av en spelevink – men allvarligt sinnad, kreativ och duktig på flera sätt, inte minst som fotograf. Nu har han tillsammans med fru **Monica** gjort en betydande prestation bland annat däruti att han i en bister tid har räddat den anrika tidningen Hälsa från nedläggning.

Kristne **Harry Månsus** räcker, med sina medarbetare i Bromma-Dialogen, ut en samtalshand till folk som tror annorlunda än han själv, bland annat "newageare". Detta är bra. Folk från olika livsåskådningar bör kunna utbyta tankar med varandra.

Den unga ryska psykiatern **Olga Kharitidi** har skrivit en intelligent bok om schamanism och sprider över världen nya tankar om människosjälens. Hon kan nog få stor betydelse. Vi behöver, och kommer att få, en ny människosyn. Den gamla uppfattningen, grundad i materialism, duger inte längre.

Åsa Freij har länge hållit på och utvecklat sig med vedic art. Kan det va nåt? I don't know.

Ett mänskligt porträtt av **Helen Schucman**, hon som kanaliserade A Course in Miracles, förmedlas av **Jan Vintilescu** (som gick bort, alltför tidigt, för ett par år sedan).

Eva Sanner, som är en av våra regelbundna reportrar, har ingående studerat Assagiolis psykosyntes, som hon finner synnerligen värdefull, och hon har intervjuat metodens ledande företrädare i Sverige, **Margo Russell**.

Marja Savola återkommer med kritiska synpunkter på väckandet av "ormkraften" kundalini. Hon ser upplysning om dess farlighet som sin livsuppgift för närvarande.

Jag bidrar själv med litet funderingar kring människosjälens. Jag tror ju att de intelligenser som talar genom skilda "kanaler", är delar av kanalernas eget väsen. Och det är ju också så att dessa intelligenser titt och tätt ger tillkänna att "jag är du". Människosjälens är ännu en gåta för oss människosjälar.

En norsk teolog som förlorat tron är värd att lyssna på. Jag tycker ungefär som han. De kristna teologierna har sjunkit ihop som tomma ballonger – och detta är ju en förklaring till att inresset för traditionell religion i Sverige minskar.

Artikeln "UFO-gåtan" är en översikt över observationer och förklaringsförsök. Jag menar att UFO-rapporter är en viktig företeelse i nutiden, som bör studeras i vetenskaplig anda. Det finns en möjlighet att ETI-hypotesen är sann!

Kan hundar läsa människors tankar? Ja, det ser inte bättre ut. Om det är så, är detta en viktig insikt och bör kunna få oss att mer än nu betrakta djur som tänkande och kännande medvarelser, inte bara som "mat". För djur är andra djur mat. Men människan har ett mer omfattande medvetande än djuren. Vi kan känna oss in i andra varelsers tankeliv, och förstå.

En nästan otrolig flod av sökarböcker väller fram för närvarande. Så recensionerna i Sökaren blir allt fler. Olga Kharitidi är en av mina favoriter under senare tid.

SM

Margo Russell, lärare i psykosyntes.
Foto: Anton Svedberg.

Först i mörker kan helande ske

– en dialog med Harry Månsus

Kan kyrkan bli ett andligt centrum – inte ett rum med fyra väggar som begränsar och avskärmar, utan ett öppet landskap där andligt sökande människor kan mötas och dela erfarenheter? För några år sedan skulle idén ha varit otänkbar – idag är den på väg att bli verklighet på Bromma-Dialogen.

Reportage: Elisabet Broomé

Första slaget förlorade han. När han insåg att han inte kunde ta ansvar för en utbildning av pastorer som pågick inom fyra väggar, utan ett verkligt möte med människor i samhället, då sade han upp sig. Han ville ha en öppen dörr för journalister och sökare, ville arbeta på ett ställe som var positivt till diskussion om livsfrågor. Sedan fem år leder Harry Månsus nu istället Bromma-Dialogen, som har utformats till att bli precis vad han från början önskade.

– Jag ville tillföra dialogen min kristna tro, men jag ville inte leva i ett reservat, förklarar han. (Många av dessa tankar finns nedskrivna i Harry Månsus senaste bok, "Den kosmiska katedralen", Libris 1996.)

– Är du ensam om detta ställningstagande inom kyrkan?

– Nej, absolut inte. Det finns ett starkt andligt sökande inom kyrkan, men den förlorar terräng. Kyrkan mitt i byn är borta, och den kommer aldrig tillbaka. Det finns undersökningar som visar att 90 procent av befolkningen ställer sig utanför kyrkan, men av dessa är hälften vad jag kallar privatreligiösa, det vill säga de bestämmer själva hur snabbt de går framåt i andligt avseende, de väljer själva vad de vill och kan tro på, plockar kanske delar ur kristendom och buddhism. I new age är detta fullt utblommat. New age är en frihetsrörelse som jag liknar vid ett tonårsuppror mot föräldrarna, i det här fallet mot kyrkan.

– Vad finns det för beröringspunkter mellan new age och kyrkan?

– Väldigt många. Den seriösa new age, som till exempel David Spangler, menar att västvärldens mekaniska världsbild måste ersättas av ett nytt paradigm med ett holistiskt synsätt. Här står new age betydligt närmare Bibeln än vad kyrkan gör.

– Hur kan den göra det?

– Kyrkan har läst Bibeln med det moderna västerlandets rationalistiska glasögon. Hos seriösa delar av new age finns en längtan efter andliga erfarenheter.

– Helt uppenbart har tolvstegsrörelsen, som inte är en del av new age, färskare erfarenheter av andliga processer än vad många genomsnittskristna inom kyrkan har. I tolvstegsrörelsen får mörkret vara mörkt. Skuld och skam kläs i ord. Jag tror att Gud helar människan där. Genom att man talar om mörkret, kan helande ske. Ser man inte mörkret, eller väljer man att inte plocka fram det, då kan heller inte helande ske.

– Men i new age talas det inte så mycket om mörker, däremot om ljus...

– Det är ett kritiskt skede i mänsklighetens utveckling för närvarande. Vi bombarderas av massmedia om det elände som händer överallt i världen. Jag tror inte vi orkar ta emot allt mörker utifrån. Allt som ger oss hopp finns det ett sug efter, det kan jag förstå. Men jag är oerhört kritisk till James Redfield och Deepak Chopra. Hos dessa finns inte utrymme för lidande, brustenheter. Det är förskräckligt att höra om detta fantastiska energiuniversum. Hur kan man som Chopra undvika att tala om sitt hemlands

Harry Månsus

lidande miljoner? Och tala som om andlighet går hand i hand med framgång! Och Redfields bok liknar jag vid de kickar narkomaner söker.

– Jag ser skulden som en del av mitt liv. Det innebär att jag tar ansvaret för att ha skadat livsväven både när det gäller miljön och mänskliga relationer. När jag föreläser om skuld, försöker jag förklara att man mitt i smärtan kan vara tacksam för de skuld känslor man har – de är en signal inifrån att någonting har gått snett. Inom nyandligheten skiljer man inte på skuld och skam, men för mig betyder skuld en överträdelse av min livsvision, skam däremot innebär att jag känner mig som ett missfoster. En del av new age-rörelsen, t. ex. Joan Borysenko, säger samma sak: "Vi skuldbelägger människor, när vi säger att allt är ljus."

– Har dialogerna och mötet med annan andlighet berikat ditt liv?

– Tolvstegsrörelsen är viktig för mig. För mig är det en nåd att ha hamnat utanför kyrkan. Därigenom har jag kommit närmare Nya testamentet.

– Samtidigt säger du att den hetaste utmaningen med Bromma-Dialogen är mot kyrkan.

– Hos Baptistsamfundet finns idag en oerhört stark sanktion, ett väldigt tydligt accepterande av vad som sker på Bromma-Dialogen. Men, visst, det är inte oproblematiskt. När mötesplatsen för dessa dialoger inte är på kyrkans betingelser, drar många sig undan. Det är ett risktagande. Håller min tro?

– Hur klarar du det – att arbeta för

kyrkan med ditt hjärta och sedan få kritik för det?

– Teamet jag arbetar med gör att jag klarar det, men annars skulle jag säkert bli mycket aggressiv. Får man inte uttrycka sig själv, blir det till ilska och destruktiv aggressivitet. Mötet med tolvstegsrörelsen och behandlingsmiljön där gjorde att jag själv helades på ett inre plan. Vi överlever tillsammans, teamet och jag – det är som en *recovery*grupp.

– Du står mycket nära tolvstegsrörelsen i ditt arbete...

– Ja, den är viktig. Den tar skulden på allvar, och den finns för alla, även för dem som inte har drogproblem. Den känslomässiga flykten kan ske på olika sätt, genom alkoholism, arbetsnarkomani – man kan också slå sig på andlighet, och allt detta är något man gör för att slippa mörkret.

Leif-Erik Holmqvist, Larsåke W. Persson, Maria Hügglund och Harry Månsus.

Bromma-Dialogen

Vid Betelseminariet i Bromma driver Harry Månsus sedan fem år Bromma-Dialogen, ett öppet dialogforum för livsåskådningsfrågor. Fröet som såddes har snabbt vuxit och grenat ut sig. Bromma-Dialogens vision om att skapa ett andligt centrum för sökare har förverkligats. Dialogkvällarna återkommer regelbundet under året. Den dag Sökaren var på besök diskuterades frågan om alla vägar leder till Gud.

Men förutom själva dialogerna har Bromma-Dialogen ett rikt och spännande program som innehåller nätverksträffar där människor från behandlingshem, sjukhus, sociala myndigheter, kyrkor delar med sig av sina erfarenheter om etik, andlighet och behandlingsfilosofi. Detta pågår under Träffpunkten, som fungerar som en filial till Bromma-Dialogen, vid Kungsholmens kyrka. Två ytterligare "filialer" har öppnats, Dialog Norrmalm och Andrum på Söder.

Bromma-Dialogen samarbetar med teologiska högskolan, och sedan ett par år pågår en högskolekurs (5 p) i Nyandlighet – en utmaning för kristen teologi, vars syfte är att öka förståelsen för alternativ andlighet. Kursen berör nyandlighetens bakgrund, sociala och kulturella förutsättningar, centrala teman inom nyandligheten som healing, holistisk hälsa med mera.

Sinnesrogudstjänsterna som startade för fyra år sedan blir allt populärare. I år arrangerades 50 sådana gudstjänster i Stockholm.

Ekonomiskt fungerar Bromma-Dialogen så att det finns en mindre subvention från Svenska Baptistsamfundet; i övrigt måste verksamheten gå runt ekonomiskt själv.

Tolvstegsrörelsen

I USA besöker femton miljoner människor varje vecka en "recoverygrupp" inom Tolvstegsrörelsen, som började med Anonyma Alkoholister (AA) på 30-talet i USA. De tolv stegen byggde på de sammanfattade insikter som hade befriat pionjärerna inom AA från spriten; nu kunde andra lidande alkoholister följa efter.

Idag tillämpas "tolvstegsprogrammet" på många andra missbruk och beroenden, till exempel matmissbruk, arbetsnarkomani och känslomässiga störningar. Av de femton miljoner som nämndes ovan är bara en mindre del drogrelaterade. Rörelsen, som också har vuxit snabbt i Sverige de senaste åren, har ändå inte utvecklats till den "recoveryvåg" som finns i USA. Där anses den för närvarande vara den starkaste folkrörelsen.

De inledande stegen i tolvstegsprogrammet i den form de förekommer i Anonyma Alkoholisters Stora Bok är följande:

1. Vi erkände att vi var maktlösa inför alkoholen – att vi förlorade kontrollen över våra liv.
2. Vi kom till tro på att en kraft starkare än vår egen kunde hjälpa oss att återfå vårt förstånd.
3. Vi beslöt att lägga vår vilja och vårt liv i händerna på Gud, sådan som vi själva uppfattade Honom.

Vill du veta mer:

Bromma-Dialogen, Åkeshovsvägen 29, 168 39 Bromma, tel. 08-25 92 51.

Betelseminariet KursCenter, Åkeshovsvägen 29, 168 39 Bromma, tel 08-80 49 80.

Livsåskådningsdialog

Frågor finns det gott om, det konstiga är att det troligtvis finns fler svar än frågor. Många säger sig äga det rätta svaret – men få ger plats och utrymme för en öppen diskussion om varför de anser sitt svar vara det rätta. För det krävs mod och envishet, något som Harry Månsus, grundare av Bromma-Dialogen, har fått erfara. Sökaren besökte Betelseminariet i Bromma, där dialogen pågår sedan fem år.

Reportage: Elisabet Broomé

Finns det en väg – en enda rätt och rak motorväg till Gud? Eller kan man ta fel avfart? Kanske man inte ens hittar påfarten? Eller kanske man tror att man är på rätt väg, fast det är fel – den leder inte till Gud, åtminstone inte till rätt Gud. Kan man missa Gud – fast man tror sig ha hittat rätt väg?

På Bromma-Dialogen väjer man inte för de stora frågorna. Under rubriken "Leder alla vägar till Gud?" samtalade Harry Månsus, Johan Wretman och Tomas Frankell inför ett hundratal åhörare.

Inom new age menar man att världen vilar i goda händer, sa Harry Månsus. Man tecknar en ljus bild av människan och hennes situation. Harry Månsus är kritisk till detta. Han berättade att han varit med på "en olidlig kväll med Deepak Chopra" på Lidingö för ett år sedan.

Kommer kraften utifrån eller inifrån?

– Det var bara tal om ansträngningslös lätthet och att allt som du önskar kommer till dig. Utifrån det kristna budskapet är jag rädd att allt blir ljus. Det svåra bländas bort, för med det går inte ekvationen ihop.

Men så enkelt är det inte, säger Harry Månsus. Det måste till en kraft utifrån – först efter mörker kan ljus komma.

– Det kristna svaret är att det finns en kraft som står på människans sida – Gud. Han är räddningen från brustenhets och skuld.

Men enligt Johan Wretman, författare och föreläsare, vars tankar till stora delar bygger på A Course in Miracles, så kommer kraften lika mycket inifrån som utifrån.

– Åkallandet är en kraft i sig. Att säga

"Jesus" har en betydelse, och den kraft som då kommer, har sin källa inuti människan. Gud är allsmäktig, god och ett med sin skapelse, inte skild från den. Om kraften kommer "utifrån" eller "inifrån" är sak samma.

Gud i allt!

Vägarna är många. Den bristande förståelsen för andras tro beror på kunskapsbrist, menade Johan Wretman.

– Dålig kunskap om andra religioner skapar klyftor mellan dem – hur många kristna har läst Vedaskriftema och Bhagavadgita?

– Vad är det egentligen att vara religiös? frågade Johan Wretman också. Människor kan ha en djup andlig erfarenhet inom sin egen religiösa tradition – men det gör ingen skillnad i *det väsentliga* i olika människors tro. Jag för min del ser Gud i allt, djur, människor och mig själv – till skillnad från Harry Månsus som delar upp det religiösa tänkandet i olika andliga vägar.

– Det handlar om att hitta Gud i vårt eget hjärta – först då kan vi se Gud i allt.

Religioner är tolkningar

– Vår uppfattning av verkligheten bygger på illusioner, menade Wretman. Vi tolkar det vi ser. Kyrkan består av folk som tolkar religiösa erfarenheter och upplevelser. Detta är endast tolkningar av andras erfarenheter – och inte lika med egen upplevelse.

– Vissa säger att deras synsätt är det enda rätta. Men vi bör inte tala om skillnader och försöka omvända andra till vår uppfattning på grund av att vi anser oss veta precis vad sanningen är.

– Vi har ingen rätt att döma andra och säga att de har fel. Jag betonar: kärnan i all religiös tro leder oss till samma Gud.

– Gud finns i mångfalden. Varför skulle Gud favorisera en viss tid, en viss religion och ett visst folk?

Kärlek och självkännedom

Liksom Johan Wretman bygger Tomas Frankell mycket på A Course in Miracles.

– Jag räknar mig som kristen, säger han. Det finns en kristen gemenskap i de grupper där jag arbetar. Vi möts i hjärtat. Men vi behöver redskap för att nå själen och för att få en upplevelse av vad mystikerna talar om.

– Självkännedom är nyckeln. Det har slagit mig att de flesta av oss har en bedrövlighet relation till oss själva. När jag började min sökarresa hade jag inga redskap att ta hand om mig själv med. I den här tiden behöver vi redskap för personlig utveckling. Genom dessa kan vi uppleva kärlekens ansikte. Mina ledstjärnor blev och är fortfarande yoga-meditation och Mirakelkursen. Jag upplevde mig ledd till yogan av Jesus.

– Ett sant möte kan bara ske genom kärlek, utan upplevelsen att vi är separerade från varandra. Tron att man är värdelös och inte duger är egentligen symptom på att relationen till en själv är dålig. Om jag har en dålig relation till mig själv – hur ska jag då kunna ha en god relation till andra?

– I nuet kan vi uppleva kärlek, men vi gör det inte, utan stänger av kärleken, lever med huvudet, inte med hjärtat.

– Det är den straffande guden inom oss som inte ser mänskliga misstag utan bara synd. Det handlar om att upprätta oss själva genom att ta emot försoning och därigenom se det oskyldiga trots gjorda misstag.

– Det handlar om att se, först vem jag själv är, sedan hur andra är och hur världen är. Tänker jag att jag är en dålig

människa, då speglar också världen omkring mig min självbild. När vi inte är i kontakt med oss själva, upplever vi oss som tomma.

– Vad är egentligen kristen gemenskap? Det är kärlek. För att kunna känna kärlek, måste vi skapa en god relation till oss själva.

– Den centrala sökarfrågan är: "Vem är jag?" Ett älskat barn av Gud, eller två – en människa som tror sig ha skapat en egen identitet genom ett arrogant ego, fylld av skuld och bitterhet. Så många slutar att leva, fast de lever. Jag är visserligen här – men jag lever inte.

Efter de inledande anförandena tog dialogen sin början. Wretman fick frågan om vi lättare skulle "komma hem" om vi slapp använda Gudsbegreppet? Wretman svarade att det obeskrivbara bortom ord och bilder kallas Gud i alla religioner. Många mystiker säger: "Detta går inte att beskriva." Kan man då avskaffa något som har tiotusen namn? Nej, det kan man inte.

Wretman sa också att det lägre jaget, det självcentrerade jaget, håller oss fångna.

– Men vi är också förklädda gudar, som Hjalmar Gullberg skriver. Som jag tolkar Bibeln ska vi människor, mer och mer, bli Guds avbilder, vilket vi inte är nu. "Det som är" är ett gudsbegrepp – allt

som existerar är uttryck för Gud.

Fråga till Frankell:

– Du talar om kärlekens intelligens, om möte och närvaro. Behövs då begreppet Gud? Vore det inte lättare utan det? Det är ju kärleken som leder.

Frankells svar:

– Vi lever i en identitet som inte är kärlek. Egotänkandet är brist på kärlekstänkande. Kan vi veta vad kärlek är? Oh, ja, det är en mycket tydlig känsla. Vi har kollektivt somnat in, menar Mirakelkursen, "kan du inte se hur jobbigt det är att döma?"

– Kärleken är universell. Det är en upplevelse jag bär med mig i mitt hjärta.

Fråga till Månsus:

– Du talar om att definiera Gud tydligt, om den personliga gudserfarenheten, om Abraham och Jakob. Alla religioner säger inte samma sak – men leder de hem? Är Abrahams Gud också de andra religionernas Gud?

– Jag tror att Abrahams Gud möter oss även i andra religioner, svarade Månsus. Var och en som försöker gestalta ett liv och vara ärlig mot livet, öppnar sitt sinne. Men vi är inte Gud – vi är hans avbilder.

Wretman fick frågan vad han menade med att stanna kvar i en andlig tradition. Han svarade:

– Att respektera sin religion är att följa den till slut, en ärlighet liksom i ett äktenskap: gift dig och var trogen.

Men Wretman erinrade om att alla

Bromma-Dialogen är ett projekt där dialogvisionen kan förverkligas fullt ut ett år i taget utan att någon instans lägger sig i det i förväg, säger Harry Månsus. Inom kyrkans värld är detta en osedvanlig frihet att experimentera med nya framtidsmodeller. Men när året har gått, så tar de beslutande organen beslut om Bromma-Dialogen ekonomiskt och ideologiskt kan få fortsätta inom ramen för Betelseminariet och Svenska Baptist-samfundet.

religioner även har använts som maktredskap och således felat djupt.

Han sa också att det finns många som säger: "Ni är alla Gud."

– Det kanske vi inte är, men vi har ämnet, senapskornet, inom oss.

Frankell:

– Att ha ett gudsbegepp är enligt A Course in Miracles att någonstans förstå – i närvaro i något som inte är av mig själv, något som älskar mig som jag är, något som är större än jag.

Månsus:

– Gud är större än det kyrkliga konceptet. Det finns fler vägar än den kristna. Men Jesu nedslag hos trängda människor, den vägen vill jag inte svika.

Harry Månsus och skollidaren Per Håkansson. Foto: Olof Lindström.

Schamanism:

Rysk psykiater och healer vill förena gammal och modern kunskap

Är schamanismen på väg in i det moderna västerländska samhället? Har den något väsentligt att lära oss? Olga Kharitidi har skrivit en intressant bok om sibiriska schamaner och ser som sin uppgift att sprida kännedom om att verkligheten inte riktigt är som vi gärna föreställer oss den.

Jag sitter tillsammans med några andra inbjudna journalister framför Olga Kharitidi, en relativt ung, elegant rysk dam. Hon är i Sverige för att presentera sin bok "Schamanens cirkel", som just utkommit på Strömbergs bokförlag i översättning från engelska av Eva Trägårdh.

Olga Kharitidi är inte själv schaman, men hon har träffat schamaner i Altaibergen i Sibirien och haft märkliga upplevelser tillsammans med dem. Hon är psykiater från Novosibirsk, läkare i fjärde generationen. Vi får också veta att schamanismens vagga sägs ha stått i denna del av världen – en av vaggorna i alla fall.

Olga var tidigt intresserad av naturfolk och har också forskat i deras liv, tro och traditioner, bland annat i New Mexico. Sina mest omvälvande erfarenheter har hon dock gjort i Sibirien, där de mest betydelsefulla personerna för hennes vidgade syn på människan och tillvaron var en gammal schamankvinna och en ung man som i bokens början håller på att ta över schamansk kunskap från sin just avlidne morbror. Den unge mannen, Nikolaj, och Olga lär känna varandra på ett sjukhus i Sibirien, där Olga är läkare och Nikolaj patient. Nikolaj är nära tro att han är sin-

nessjuk, när han först upplever kallelsen att bli schaman. Kallelsen utgår dels från morbrodern men kommer också alltmer som en växande önskan och plikt känsla inifrån Nikolaj själv. Olga tar honom på allvar och blir också alltmer nyfiken. Tillsammans beger de sig ut på en strapatsrik resa till Altai-bergen och får vid målet uppleva än mer dramatik.

Olga ser med egna ögon hur underverk, mer eller mindre, sker och för alltid förändrar hennes syn på vetenskap, andlig visdom, healing och den mänskliga själens möjligheter. Hon får egna upplevelser och undervisas personligen av den gamla gåtfulla schamankvinnan.

En av de starkaste upplevelserna för Olga är att se sin väninna, sedan länge svårt sjuk och med på resan just för att få healing, verkligen bli helad, och det på ett mycket dramatiskt sätt. Helandet går genom blod och pina, och någon av de närvarande på presskonferensen frågar med all rätt hur

Reportage: Åsa Freij

Olga Kharitidi. Foto: Åsa Freij.

man ska kunna dra nytta av att ha hört talas om sådan healing. Något liknande kan man ju knappast våga sig på att praktisera varken på sig själv eller andra – eller lära ut vidare. Och man undrar förstas om Olga verkligen kan tillämpa de extrema metoder, som hon sett och lärt, i sin egen läkarverksamhet. Men nej, det kan hon inte, bekräftar hon. Det är mer den allmänna breddningen och fördjupningen av insikten om vad livet är, om att det rymmer så mycket mer än vi vanligen tror, som hon har med sig, när hon möter sina patienter numera. Och genom att berätta om sina erfarenheter och sin egen övertygelse tror hon att hon kan hjälpa sina läsare att vidga sina perspektiv och bli mer öppna för att det *kan* finnas mycket mer att veta än vad vi hittills vet eller vanligtvis räknar med.

– Jag är ingen författare, jag ser mig inte som sådan, säger Olga bestämt, men tillägger att hon känt ett pockande ansvar att dela med sig och att själva skrivandet hjälpte henne själv att tränga djupare in i och framför allt åter en gång uppleva denna extrema dimension.

Denna icke-författare är dock nu på god väg med sin *andra* bok och hon reser runt och presenterar sin första bok och föreläser i världen långt mer än hon behandlar patienter, just nu i alla fall.

Besöket i Sverige är det tionde av elva besök i lika många länder på den föreläsningsturné hon nu gör.

Hon har mött en förvånansvärt positiv, nyfiken och öppen attityd på de flesta ställen där hon har varit, även från det så kallade etablissemangen av läkare och veten-

skapsmän.

Förvånad är hon också över att alls vara på turné. Det har ju skett ett visst under även i hennes hemland, där man fått en rörelsefrihet som man tidigare bara kunde drömma om.

– För fem år sedan hade jag aldrig kunnat tro detta, om någon sagt det, att jag skulle resa runt i andra länder och sprida det här budskapet, eller alls resa. Jag var också osäker på om jag skulle göra det, bland annat på grund av tveksamhet om det var rätt att lämna patienter och det praktiska läkararbetet. Men vänner uppmanade och uppmuntrade mig och menade att detta var just nu min viktigaste uppgift.

Olga har till och med bosatt sig i USA för att det ska vara lättare att nå ut till allt fler. Hon hoppas att det ska utvecklas ett slags transkulturellt nytt samarbete och samförstånd mellan läkare och mellan moderna läkare och bärare av gamla traditioner och gammal visdom.

Hon slutar med orden:

– Vi behöver inte lämna den moderna

Olga Kharitidi och hennes man juristen Alexander har rest mycket i Sibirien, Kina och Centralasien och studerat urbefolkningarnas healingmetoder samt gjort några dokumentärfilmer och TV-program. De ryska myndigheterna har varken stött dem eller lagt sig i deras verksamhet, men de har haft goda kontakter med skilda vetenskapliga institutioner i Sibirien, säger de.

Paret Kharitidi tror att alla healingmetoder i skilda delar av världen vilar på samma grund, som har att

medicinen och psykiatrin och bör absolut inte försöka byta ut den mot någon mystisk kunskap – som vi nog heller aldrig skulle kunna ta till oss och använda rätt. Men vi behöver definitivt balansera upp vår moderna vetenskap och livsstil, som är så ensidigt präglad av yttre bilder. Vi behöver vända oss om och även se in i oss själva. Där finns mycket mycket att se.

Ur "Schamanens cirkel":

Följande har berättats för Olga Kharitidi av en av hennes läkarkolleger, som i boken kallas Anatolij.

Några dagar efter min ankomst till byn gav jag mig så äntligen ut på jakt. Vintern var slut och det mesta av snön hade smält och lämnat efter sig en brun matta med fjolårets döda gräs. Snart skulle den genomborras av vårens gröna skott. Jag gick med lätta steg längre och längre in i skogen.

Det är fantastiskt vad en enkel förändring i varseblivningen kan göra med det mänskliga sinnet. Medan jag gick genom skogen insåg jag att mitt sinnestillstånd hade förändrats i och med att jag lämnade stadens buller och gick in i denna ursprungliga tystnad – ännu mer än när någon av mina patienter var som allra djupast inne i sin hypnos. Jag gick i fullständig tystnad och kände mig avspänd och försjunken i ett särskilt slags meditation, samtidigt som jag hade tillgång till jägarens alla instinkter. Det var precis vad jag hade sett fram emot att få uppleva, och jag njöt i fulla drag.

Ett litet ljud från höger påkallade min uppmärksamhet. Jag vände mig om, och där stod hon. En vacker, ung hjort tittade på mig inifrån träden. Hon verkade underligt främmande för mig, och jag visste genast att jag behövde ha en speciell strategi för att kunna fälla henne.

Hon betraktade mig under absolut tystnad. Hon gjorde inga rörelser alls, men hon stod inte orörlig på grund av chock eller rädsla. Hon var som en skulptur. Hennes vackra form och graciösa hållning var som ett verkligt mästerverk. Varje linje i kroppen hade ritats med en otrolig känsla för skönhet. Tidigare hade min relation till de djur

jag jagade enbart varit krasst nyttoinriktad. De var bara ett opersonligt villebråd, och om jag kunde överlista dem och sikta rätt skulle de bli mat på mitt bord. Jag vet inte varför jag aldrig hade upplevt något mer än det, men inte förrän i den stunden hade jag någonsin kunnat föreställa mig att ett djur kunde förmedla en sådan skönhet.

Nästa sekund möttes våra ögon. Hennes blick var rak och direkt. Jag tappade alla begrepp om tiden. Jag tittade in i mjuka, svarta ögon som tycktes tillhöra naturen själv. Sedan hände något inne i mig, och jag fick en mycket verklig förnimmelse av att det var mina egna ögon som betraktade mig tillbaka. Gränsen mellan mig som människa och hjorten som djur försvann helt och hållet, och vi var ett. Jag blev både jägare och byte på en och samma gång. Det var verkligt och inte bara något jag hade fantiserat ihop. Det var hundra gånger starkare än min fantasi. Jag stod i kontakt med det här djuret på alla plan och nivåer, från minsta molekyl till själens innersta djup. I den stunden befriades jag från rationalitetens förbannelse, mitt vanliga behov av att kunna förklara allt logiskt och göra allt till symboler. Det var ett ögonblick av ren, koncentrerad närvaro.

I nästa ögonblick rörde min hand sig utan tanke och drog tillbaka hanen på min bössa. Detta var en del av samma energiflöde som hade givit mig kontakt med hjorten. Det var helt rätt och naturligt, för jag upplevde båda sidorna av det som hände. Jag var redo att döda, och jag var redo att bli dödad. Allt var en del av samma kontinuum, samma jämvikt.

Jag siktade och tryckte av i en och samma rörelse. Till en början hörde jag inget ljud. Jag såg bara att detta vackra, vilda djur vinglade till och började sjunka till marken. Varje liten del av hen-

göra med förhållandet mellan kroppen och medvetandet. De har med positiva resultat använt healingmetoder, som de lärt sig av naturfolk, för att bota olika sjukdomar. Metoderna har anpassats till väst. De vill nu sprida sina kunskaper så att andra människor kan använda dem på patienter och för självhealing.

En grundläggande tanke är sinnets inriktning. Det gäller att lära sig förändra sin uppmärksamhet, skapa nya tankemönster och gå in i tillstånd av förändrat medvetande.

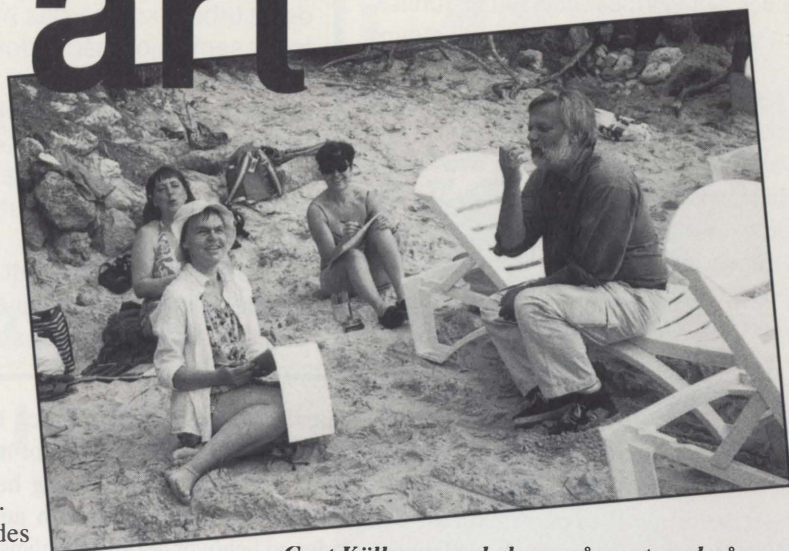
Eva Trägårdh har översatt Olga Kharitidi. Foto: Åsa Freij.

Vedic art

**vägen till en livsuppgift
genom konstnärligt skapande**

Reportage: Åsa Freij

Curt Källman med elever på en strand på Mallorca. Reportern i mitten.

Curt Källman, född 1938 i Stockholm, började sin konstnärliga bana på det traditionella sättet. Han studerade på konstakademin och betraktades som lovande när han började ha egna utställningar. Men han kände att det fattades något, att konsten skulle börja där den vanligen slutade. När han kom i kontakt med meditation, och med den transcendentala meditationens mästare själv, Maharishi Mahesh Yogi, började han få en aning om vad det var han sökte: *en djupare kunskap inifrån och ett sätt att uttrycka denna.*

Tillsammans med några andra konstnärer, som också mediterade, startade han en konstnärsgrupp, TAOS, Transcendental Artists Of Sweden, som hade flera uppmärksammade utställningar.

När han blev ombedd att undervisa, blev han påmind om bristen i den traditionella utbildning som han själv fått, och han bad Maharishi om hjälp att göra undervisningen meningsfullare, och gav själv några förslag.

Tydligt tyckte gurun att den unge konstnären hade vissa förutsättningar att förstå vad livet egentligen handlar om och *hur konsten kan användas som medel för medvetandets utveckling.*

Efter något år fick han ett slags lärarhandledning av Maharishi, vilken bottnade i en gren av Veda som handlar om principer för konstnärligt skapande.

– Det var under stor dramatik som jag fick dessa principer i omgångar, ibland muntligen av budbärare, ibland nedskrivna. Det var på liknande sätt som i boken "Den nionde insikten", som om en mängd starka motkrafter ville hindra denna kunskap från att spridas, berättar Curt Källman.

– Jag blev jagad på olika sätt. Man gjorde inbrott hos mig och letade efter manuskript. Men jag hade som tur var det mesta i huvudet. Jag arbetade själv med principerna tills jag förstod dem helt, innan jag började lära ut dem.

– 1976 fick jag i uppdrag att grunda en vedisk konstskola, och då kände jag mig mogen att göra det också, förklarar Curt vidare. Från min första längtan efter mer mening, längtan efter det som saknades – den andliga förståelsen – tills jag var mogen att lära ut en väg, hade det gått 28 år.

– Den som vill uppnå sitt Dharma, förstå sin livsuppgift, måste ha tålmod, tillägger han, det är en del av den andliga kunskapen. *Dharma är den uppgift som finns i varje liv för varje människa.* Vedisk konst syftar till att hjälpa individen att finna sitt eget Dharma. Förståelsen av livet är det gemensamma målet, men Dharmat är det sätt varpå var man bäst bidrar till helheten, till det allmänna bästa, till att höja medvetandenivån och därmed kärleken hos mänskligheten och skapa en sådan

utvecklad harmonisk värld som lär ha funnits för cirka 6 000 år sedan och som vi nu kan få uppleva igen. Det är det som många talar om som den nya tidsåldern.

– Mitt Dharma är att genom konsten hjälpa varje människa, som söker sig till Vedic Art, att finna sitt Dharma. Och det behöver förstås inte alls vara konstutövning.

– Vad ditt Dharma är, kommer du att veta när du är mogen för det. Och på vägen dit kan vedisk konst mycket väl vara ditt allra bästa hjälpmedel, slutar Curt Källman.

Jag har provat på det mesta i terapiväg, men det här slår allt! Ändå är det ingen terapi! Kom och prova själv! Det sa barnläkaren Anita Ejrup till mig en gång för cirka sju år sedan, då jag träffade henne vid något new age-program, där hon deltog i panelen och man diskuterade hur det själsliga påverkar det kroppsliga och hur varje fysiskt symptom har en motsvarighet, eller snarare sin orsak, i psyket.

Anita var sökare i första hand och läkare i andra, men en sökare med fötterna på jorden fast hennes tankar och teorier hade fått obegränsad frihet att prova sig fram. Hon hade läst mycket om andlighet och provat mycket, från frigörande andning och meditation till astrologi och healing – och så den etablerade medicinen och psykologin förstås.

Så det gjorde ett visst intryck att hon lovordade teckning och målning så mycket, alltså konstnärligt utövande på det speciella sätt, som Curt Källman lärde ut.

Jag hade inte hört talas om honom, men så var jag varken konstännare eller konstnär. Men road av att rita var jag, och stort A hade jag haft i teckning i skolan. Folk brukade säga: "men va braa!" när de såg mina små amatörverk. Så varför inte...

Men denna lilla meritlista hade jag inte behövt framhålla. Den behövdes inte, sa Anita. Tvärtom, det var nästan bättre ju mindre man kunde om konst, innan man började måla med Curt, för se det här var inte fråga om att prestera något, snarare att avprogrammera sig och låta komma vad som ville från den nivå av en själv som vet bättre än man gör i sitt ego. Ungefär som när man drömmer. När man inte hindrar sig själv, utan är bortkopplad från komplex, stress och intellektets tyranni, som i sömn, så kommer det som ska komma för att visa en var man

står i sin utveckling och för att bearbetas och underlätta för en att gå vidare som i drömmen, så som drömmar gör åt en.

Ungefär så uppfattade jag det i alla fall, jag som nyss gått på drömkurs och intervjuat drömtolkare.

Men egentligen gick det inte att förklara det här, menade Anita och några andra jag talade med som också gått dessa mystiska kurser, där knappt någon undervisning bedrevs. "Man måste uppleva själv!"

Så jag bestämde mig för att prova. En vecka vid det vackra Bosjökloster i Skåne till rimligt pris och med möjlighet att ta med barn och att stanna hur kort eller lång tid man ville, det kunde väl vara värt att prova.

Man måste kunna meditera bara, fick jag veta, eller ha gått någon introduktionskurs, helst TM (annars kunde man bli initierad på platsen). Numera finns dock inget krav att deltagarna skall vara meditatörer.

Så en dag gick jag med en grupp andra nyfikna över de smaragdgröna gräsmattorna vid Bosjökloster med de trevliga skyltarna "Gå gärna på gräset" för att i en av slottssalarna få min nybörjarinformation.

Curt Källman visade sig vara en gemytlig, kortväxt, smårund man i femtioårsåldern med konstnärlig snusnäsduk runt halsen.

Han pratade så att alla lyssnade, fast man inte alltid riktigt förstod vad det handlade om, men det var om medvetenhet, utveckling, skapelseprocess och livets egna principer och den omvälvande tid vi lever i. Vi som målare kan liksom gå i spetsen för att föra mänskligheten på rätt väg mot en ny "guldålder", en tillvaro där vi lever i harmoni med den andliga helheten och världen därute också är fri och fredlig.

Och så fick vi börja med att dra ett streck på ett papper, och ett till, och ett till. Det var inte lätt att förstå vad det skulle tjäna till.

Men det var för att komma igång, förklarade Curt och andra som varit med förr och gick i någon mer avancerad grupp där man hade kommit

fram till högre principer. Man menade att vi hämmade och prestationsinriktade och alltför kontrollerade och självkritiska moderna människor först måste komma över en igångsättningsröskel. Och efter de första generade fnissen över de streck och cirklar och kludd hit och dit som handen gjorde på papperet, när vi lät den bara gå, så började vi öka farten och glömma hämningarna och tycka det var riktigt kul. Papper efter papper med kludd, som började ta sig alltmer tydliga och meningsfulla former, fylldes. Det var riktigt fascinerande att se vad det blev på papperet.

Ännu intressantare blev det sedan när vi efter några dagar tittade tillbaka på vad vi gjort och Curt påpekade att de flesta av våra meningslösa teckningar antingen liknade en mängd vattenvirvlar, evighetscirklar eller DNA-spiraler, sådant som hör till livets ursprung och grundläggande förutsättningar. Detta menade Curt tyddde på att vi kommit in i ett flöde som liknade skapelsens eget.

– Allt skapande följer samma principer, säger Curt. Så fort ni kommit igång är ni medskapare. Det första strecket man fäster på det tomma papperet är som när skapelsen startade ur sitt

vilande stadium. Då blev det en disharmoni på så sätt att den gamla fullkomligheten stördes och skapade ett krav på uppbalansering och fortsättning. Och så pockade ett streck till på att bli draget, såsom nästa steg i universums utveckling och nästa och nästa och nästa alltid har haft som en drivkraft bakom sig att bli till.

Vi fick också göra några andra övningar, som att gå ut och rita av träd, fastän då titta på mellanrummen mellan grenarna och inte på själva grenarna. Nu var det grenarna som blev följden av att vi ritade mellanrummen i stället för att mellanrum blev följden av att vi ritade grenar. Detta var för att komma ur det vanliga sättet att se och för att upptäcka litet av den gränslöshet, av de oändliga variationer och möjligheter som står oss till buds – i alla livets situationer, såväl som på konstens område. ➔

I en jättelik före detta fabrikslokal har målarelever kunnat breda ut sig med sina stafflier och provisoriska arbetsbord av brädor, lådor och tunnor.

En typisk vedic art-produkt, målad av reportern. "Jag mediterade för att vända en ilsken känsla och tanke till kärlek och såg för min inre syn efter en stund, när ilskan släppt, en utslagen lotusblomma. När jag skyndade mig att måla bilden, blev den så här – en knopp, men tydligt i rörelse. Det var den sanna bilden av var jag befann mig – ej mogen för hel kärlek, men på väg. Så kan vedisk konst fungera som en spegel."

Ju mer vi avancerade som elever, desto mindre undervisning fick vi. När vi kommit ordentligt igång, lämnades vi nästan helt åt oss själva. Där stod vi i det före detta uthuset i slottsparken med våra dukar uppklistrade på väggarna var helst det fanns plats, eller våra skissblock i knät under någon ek och ritade och målade och hoppades att Curt skulle komma och säga att det var bra, eller vad som var fel, så att vi kunde bli bättre. Men det gjorde han inte. Kom han alls, så var det bara med något litet vänligt hälsningsord i förbifarten. Och tog man honom direkt i rockärmen och frågade något, så lyckades han undvika att svara. "Se där ja", eller "fortsätt du" kunde han säga och gå vidare. Och där stod man ovan vid att vara så utlämnad till sig själv på en kurs. "Pengarna tillbaka, han struntar i oss", kunde man tänka i sina värsta stunder. Men veteranerna – det hade redan hunnit bli några sådana – som Anita, som under de två år som Curt tagit emot elever, tröstade med att Curt inte ville styra vår egen utveckling.

Så, en gång, när jag körde fast, hände det! Jag skulle teckna en dansande kvinna, men hejdade mig för att jag faktiskt inte visste hur arm och ben såg ut i en sådan vinkel som jag tänkt mig, inte visste hur jag skulle få fram den rörelse jag sett för min inre syn och liksom känt i kroppen.

Min reaktion var först att anstränga mig mer, att lutad över papperet med tungan i mungipan försöka pränta fram den där jobbiga knäleden, titta på mitt eget knä och försöka kopiera. Men så mindes jag att det var inte ansträngning det gick ut på. Och eftersom ingen ändå just nu kunde se om jag misslyckades helt, så släppte jag alla ambitioner och lät handen bara gå som i kontakt med en inre känsla av den rörelse jag velat uttrycka. Och se! På papperet framträdde dansen själv så bra som jag aldrig gjort det förut. Och till och med anatomin blev riktig fast jag faktiskt inte kände till den så väl att jag ens kunde ha en riktig inre bild av den. Men någonstans hade jag det förstås. "Allt finns redan inom oss" ringde det i mina öron. Kul!

Som ett barn sprang jag omkring och visade: titta, titta, blev det inte bra? Fast jag gjorde ingenting!

Nej, det var som om jag bara släppt igenom något, så det var inte för mig att bli högfärdig, snarare ödmjukt glad, som när man fått ett förtroendeuppdrag.

Men inte heller detta att det faktiskt blev "bra", levande rörelse och anatomisk korrekthet, var viktig. Många plitade ned sina felaktiga och litet stela figurer som under småskolans teckningslektioner. Men man lärde sig snart att det inte gick ut på att jämföra, att inte något var bättre eller sämre än något annat, lika litet som att en dröm är sämre än en annan. Var och en gjorde något som den behövde göra i sin egen utveckling – och ville göra. För här, i målandet, fick man äntligen uppleva att man fick göra precis vad man ville, ett litet smakprov på den gränslöshet det sades att vi människor egentligen besitter.

På morgnarna fick vi några riktlinjer att gå efter, beroende på vilken nivå vi befann oss på. Vi skulle koncentrera oss på till exempel form, balans eller ljus.

Det fanns sjutton principer på den skala, i den skola, där Maharishi själv gett Curt Källman undervisningsprinciperna som skulle leda till ökad medvetenhet i harmoni med skapelsens eget sätt att skapa. Genomgick vi verkligen någon stegvis utveckling?

Vad vet jag?

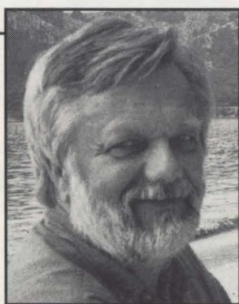
Men intressant var det att finna hur "något", som visste bättre inom en, verkligen tycktes styra... När jag till exempel skulle måla den ilska och frustration som jag en gång trodde jag kände, blev det ett ledset monster som satt tungt och hjälplöst med sina tre huvuden riktade åt olika håll. Det var obeslutsamhet jag känt och sorg och hjälplöshet. Det visade mig min egen målning – inte hade jag vetat det annars? Men nu stod det fullkomligt klart att visst, det var precis vad jag egentligen känt. Och så kändes det bättre. Och på köpet blev det en riktigt bra tavla. Men det var närmast en nackdel, i alla fall att falla för frestelsen att tänka så, tillbaka i yttre värderingar, jämförelse och tillfredsställelse att ha producereat en kanske säljbar produkt.

Så växte elevantalet år efter år. Flera deltagare i den mycket löst sammanhållna gruppen, som kunde räkna sig som vedic art-utövare, kom tillbaka till kurs efter kurs. Somrarnas kurser fortsatte under vinterhalvåret i utökade lokaler. Allt fler flyttade till trakterna kring Höör och skaffade sig egna hus för att måla, måla, måla... och ett tag såg det ut som om hela slottet och trakten däromkring skulle tas över av alltmer utvecklade målande och mediterande människor. Men så började Curt hålla vissa kurser på Öland, där han hade sitt andra hem, först vid ett vandrarhem, sedan i jättelika lokaler i en stor, nedlagd fabrik. Ingen tycktes bry sig om att förhållanden var primitiva och ljuset dåligt. Var och en redde sig ett bo, eller en arbetsplats, bäst han kunde med hjälp av bräddor, tunnor, lådor och vad det gick att hitta av skrot.

Undervisningen bestod fortfarande främst i att Curt lät sina elever vara ifred och i att han vid samlingar en eller två gånger om dagen pratade filosofi och berättade historier med viss symbolisk eller förtydligande

DET GÄLLER, SÄGER CURT KÄLLMAN, ATT FINNA SITT DHARMA, SIN LIVSUPGIFT, SIN ANDLIGA HEMVIST, MEN ÄNDÅ FORTSÄTTA ATT GÖRA

DET GAMLA VANLIGA DÄRUTE I YTTERVÄRLDEN, FAST KANSKE MED EN NY DIMENSION.

innebörd – och så en rad exempel på saker som hände i trakten däromkring och som verkade vara effekter av den kraft som så många målande medvetna sökare sades skapa.

Och vedic art-kursernas popularitet ökar utan att någon reklam görs.

Under vinterhalvåret reser Curt runt och håller weekendkurser i landet, och några veckor också utomlands. Han utbildar nu också sedan en tid biträdande lärare.

Bland de "nyutexaminerade" biträdande lärarna är numera också Sökarens reporter, som hängt med i sju år, gått igenom alla de sjutton principerna minst en gång och fått den formella lärargnuggningen.

Helen Schucman

Hon hörde en röst i sitt inre, vilken för henne dikterade ett stort andligt verk, A Course in Miracles. Men vem var hon egentligen? En nära vän har skrivit hennes biografi.

Absence from Felicity (frånvaro av lycka) är titeln på en bok av Kenneth Wapnick med undertiteln *The Story of Helen Schucman and Her Scribing of A Course in Miracles* (Foundation for Inner Peace 1991). Det rör sig om en biografi över dr Schucman, docent, forskare och psykolog i klinisk psykologi vid Columbiauniversitetets medicinska center i New York, kvinnan som överraskades av att höra Jesu röst i sitt inre och som mellan 1965 och 1972 skrev ner vad Rösten dikterade för henne, vilket resulterade i vår tids kanske mest betydelsefulla andliga dokument.

Kenneth Wapnick, vars medverkan på grund av hans intelligens, insiktsfullhet och hängivenhet var av synnerligen stor betydelse för manifesteringen av ACIM, stod av allt att döma Helen närmare än någon annan, alltifrån början av deras bekantskap 1972 fram till Helens död 1981.

I boken skildrar Kenneth Helens liv, hennes ambivalenta, för att inte säga svåra förhållande till Gud, synagogan och den romersk-katolska kyrkan, hennes upplevelser av Jesus präglade av hat-kärlek, hennes mycket besvärliga relation till sin vän, kollega och överordnade, professor William (Bill) Thetford, med vilken hon samarbetade vid nerskrivandet av Kursen.

Helt klart har ingen varit bättre skickad än Kenneth Wapnick att skriva om Helen Schucman och historien om tillkomsten av A Course in Miracles. Han hade tillgång till Helens och Bills hela skriftliga kvarlåtenskap: Helens originalanteckningar vid nerskrivandet, hennes opublicerade självbiografi och omfattande korrespondens, hennes nerskrivna drömmar och visioner m m. Han hade många privata samtal med Helen och Bill, och han upplevde

personligen deras relationsproblem.

Vad som framför allt är fascinerande är att Jesus direkt till Helen, och ibland även till Bill, riktade budskap under speciellt den första tiden (inflätade i texten, men ej med i den slutliga, publicerade utgåvan) med kommentarer och korrigeringar av Helens missförstånd, feltolkningar och mer eller mindre medvetna obstruktioner, som vittnade om hennes klivenhet och blockeringar. Det är en underbar upplevelse att ta del av hur Jesus – kärleksfullt, tålmodigt, varsamt, ibland med bestämdhet men ibland också med subtil humor – bemödar sig om att som vän, lärare och äldre broder hjälpa Helen och Bill, dels att förstå vad han velat förmedla till dem i specifika fall, dels att tillämpa detta i deras relation. Det ger läsaren en sällsynt närvarokänsla och, i benådade ögonblick, en existentiell upplevelse av den verkliga verkligheten, "the real world".

Den bild Kenneth Wapnick ger av Helen Schucman är präglad av klarsynthet och ärlighet, men också av kärlek och ömsinhet. Han väjer alltså inte för hennes komplicerade personlighet, där konflikten mellan Gud och egot rasade alltför ofta och där en högt utvecklad andlighet ställdes mot ett högeffektivt manipulerande ego.

Helen Schucman var en mycket intelligent, högsämsladdad och ofta vasstungad kvinna som gärna annonserade ut sin självbild av rationell, empirisk forskare. Hon hade redan i unga år haft märkliga och dramatiska drömmar och syner, som hon på sitt karaktäristiska sätt både fascinerades och oroades av. När Jesus infann sig på hennes inre scen och uppträdde på det onekligen intima sättet som en inre röst, ökade spänningen mellan hennes motstridiga attityder. Hon blev oroad och ofta rädd, och så förblev det i stort under hennes fortsatta liv,

liksom att hon hade svårt att tillämpa Kursens principer i sitt dagliga liv.

Men, som Wapnick påpekar, det är viktigt att komma ihåg att Helen aldrig tvekade att fullfölja det uppdrag hon fått av Jesus och aldrig i grund och botten tvivlade på Kursen och dess sanning eller på att Jesus var dess källa. Det är inte för mycket sagt att Helen älskade honom även om han mer än någon annan störde hennes väletablerade och välartikulerade egosystem. Hon var också alltid synnerligen mån om att bevara Kursens renhet och hon kunde ibland ge stark kritik av dem som förvrängde Kursens andemening, medvetet eller inte.

En stor del av läsoplevelsen består i, vilket författaren själv framhåller, det faktum att berättelsen om Helen Schucman blir berättelsen om var och en av oss. Den dramatiska konflikten inom henne är en avslöjande spegelbild av det inre livet inom oss alla, där vi "osäkra, ensamma och i ständig rädsla" är fångna och förblindade i en separerad mar-drömsvärld till synes utan Gud. Bokens skarpa men av kärlek och förståelse genomsyrade konturering av Helen blir därför ett porträtt som på ett unikt sätt förmår engagera och djupt beröra. Men inte bara det, utan kanske framför allt: Boken förmår förmedla hur det, bortom Helens kluvna personlighet, hennes splittrade ego, med hat- och kärleksrelationer i fokus, fanns en underström av djup andlig kunskap och tidlös Kärlek, emanerande från ett annat, transcendent Själv. Helen Schucman var i många avseenden en märklig kvinna och vi kan bara tacka Kenneth Wapnick för att ha skrivit så att vi förstår varför.

Denna artikel av JAN VINTILESCU publicerades i Mirakelbladet, januari 1994. Mirakelbladets adress är Nätverket En Kurs I Mirakler, Rinkesta Slott, 640 43 Årila. Tel. 016-703 06

En psykologi med själ

Psykosyntesen kombinerar gamla esoteriska tankar och modern psykologi och kan användas inom flera olika områden för att hjälpa människor att läka själsliga sår och hitta mening i sina liv.

– Idag behövs psykosyntesen mer än någonsin, menar Margo Russell, rektor för PsykosyntesAkademin i Stockholm.

Av Eva Sanner. Foto Anton Svedberg.

Foto av Assagioli med tillstånd av PsykosyntesAkademin

Under de senaste åren har mittlivskrisen blivit ett begrepp i västvärlden. Många människor som lyckats med till synes allt – yrke, familj, sociala kontakter – upplever trots detta en tomhet, en brist på mening. För några utvecklas livssituationen till en kris, som får dem att omvärdera grundvalen för hela sin tillvaro.

Många väljer psykoterapi som ett sätt att se tillbaka på sitt liv och öka förståelsen för hur barndomen har präglat deras sätt att se på världen. De kan lära sig förstå att de kan förändra sitt liv genom att göra nya val idag, som vuxna. Några söker andliga värden och en mening med livet, ett livets syfte. Här har traditionell psykoterapi inte mycket att erbjuda och människor lämnas att själva söka vidare för att fylla sina andliga behov.

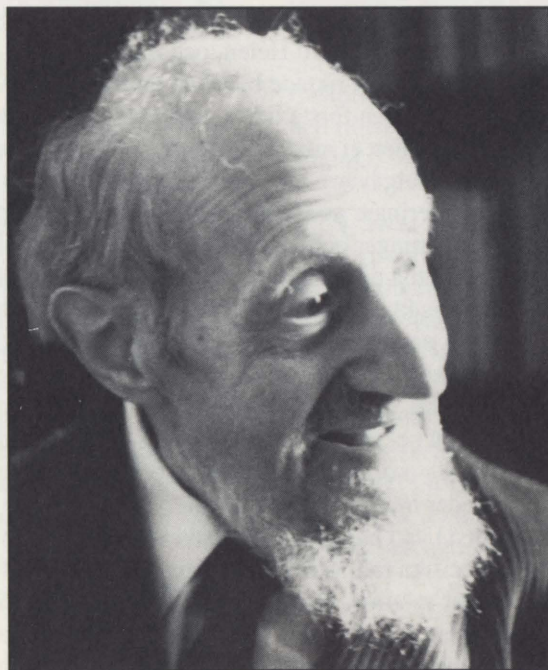
Gamla tankar i ny form

Det finns utvecklingsvägar som kombinerar den psykologiska bearbetningen av det förflutna och sökandet efter en meningsfull framtid. Till dem hör psykosyntesen.

– Psykosyntes är ett sätt att arbeta med människors personliga utveckling vilket stöder sig på både gamla tankar om människans själ och moderna landvinningar inom psykologin, säger Margo Russell, rektor för PsykosyntesAkademin i Stockholm.

Italianaren Roberto Assagioli, som formulerade psykosyntesens teori, inspirerades bland annat av yoga, judisk mysticism och teosofin. Men han var också psykiater. Hans modell kombinerar den västerländska psykologins bearbetande av olösta konflikter (trauman) och en österländsk syn på den inre människan som en del av det universella medvetandet.

– Assagioli formulerade den traditionella filosofin om människans villkor och existens, en filosofi som gick förlopad i och med industrialismen och materialismen, på ett sätt som vi moderna människor kan förstå, säger Margo

Roberto Assagioli (1888–1974) verkade i Italien. Först mot slutet av hans levnad växte psykosyntes-institutet i Florens fram. Idag finns liknande, fristående institut i flera länder.

Russell.

Resultatet av Assagiolis arbete är en metod för personlig utveckling som kan användas inom många områden förutom psykoterapi. Också inom pedagogik, organisationsutveckling och kreativa yrken kan psykosyntes vara ett användbart redskap, menar utövarna. Och det är ett redskap som behövs extra mycket i den tid vi lever i just nu, menar Margo Russell:

– Det handlar inte bara om människors personliga utveckling, utan också om vår planets framtid. Vi behöver en psykologi som ser till helheten, både när det gäller den enskilda individens helhet och individen som en del av allmedvetandet. Assagiolis vision var också att psykosyntesen skulle användas för att främja den andliga utvecklingen hos hela det mänskliga kollektivet.

En ny roll för psykologin

På samma gång som människor i västvärlden upplever en andlig kris, så har den västerländska livsstilen försatt hela planeten i en miljökris. Detta är inte två av varandra oberoende situationer, för människors längtan efter livsinnehåll stillas många gånger av konsumtion och materialism. Den andliga krisen leder till miljöförstöring. Men som alla kriser erbjuder också dagens situation möjligheter till lösning. Medvetenheten om att djupgående förändringar är nödvändiga, växer.

– Inom psykologin talar man idag om eko-psykologi, säger Margo Russell.

– Med det menas en psykologi som inte bara sysslar med de enskilda individernas utveckling, utan också kan tillämpas i kollektivet för att gagna mänskligheten och hela planeten. Detta stämmer väl överens med psykosyntesens idé.

Margo Russell menar att det hos många av oss svenskar finns en inlärd känsla för kollektivet, vilket gjort att för-

hållandevis många av dem som utbildat sig på PsykosyntesAkademin har använt sina kunskaper i arbete inom organisationer och i undervisning. Detta är något hon välkomnar.

Syntes i stället för konflikt

Namnet psykosyntes syftar på en syntes mellan motstridiga krafter. Alla har vi olika roller, som periodvis kommer mer eller mindre i konflikt med varandra. Inom psykosyntesen talar man om delpersonligheter. Men vi har också ett förflutet. Olösta trauman leder till att vi tränger undan delar av vår totala personlighet, framför allt när det handlar om aggression, sexualitet och sorg.

Vi har delpersonligheter i vårt omedvetna, som vi inte "kan se" men som ändå spelar med i vår inre orkester. Eftersom vi inte är medvetna om dem, kan vi inte styra deras medverkan i konserten, utan överrumplas av de känslor som de för med sig. I vårt vardagsliv kan det yttra sig som problem i våra nära relationer, på vår arbetsplats eller i vårt sätt att reagera på livsproblem. Vi identifierar oss med dessa delpersonligheter, utan att egentligen känna dem.

Stärka den inre dirigenten

Genom att i terapi titta närmare på dessa delpersonligheter kan vi bli medvetna om de otillfredsställda behov som får dessa orkestermedlemmar att spela så falskt. Vi kan se att vi har ett sårat barn eller en ilsken slagskämpe inombords men att vi inte är bara dessa delar. Istället betonar psykosyntesen vikten av att "av-identifiera" sig från de motstridiga delpersonligheterna och identifiera sig med jaget, orkesterns dirigent.

Personlig psykosyntes betyder just detta – att se att jag har dessa delpersonligheter, men också att jag är mer än dem, att stärka jaget så att det blir den kraftfulle dirigent som personligheten behöver för att kunna spela harmoniskt.

– Detta djupare eller högre centrum samordnar och integrerar delpersonligheterna och skapar på så sätt ett personligt själv som upplevs som "större än summan av sina delar". Detta synsätt står i bjärt kontrast till den medicinska modellen, som analyserar, ställer diagnos och försöker bota de onormala eller "sjuka" beteendena hos våra ointegrerade delar, säger Margo Russell.

Här anar vi bland annat den indiska yogans syn på människan som en individuell själ, som inte är skild från det stora Självet utan är en del av detta kosmiska medvetande. Inom psykosyntesen ser man jaget som en utpost av Självet, en gudagnista som är något kvalitativt annorlunda än alla våra delpersonligheter. Därför uppmuntrar man till stillhet och meditation som sätt att lära sig vara i den inre tystnaden, i "stormens öga".

Bortom personligheten

Precis som vi har ett omedvetet, präglad av vårt förflutna, så har vi också ett övermedvetet, ansåg Assagioli. Där finns

Margo Russell var framgångsrik i det amerikanska näringslivet, när en livskris fick henne att ändra bana. I femton år har hon arbetat med psykosyntes och sedan 1989 leder hon PsykosyntesAkademin i Stockholm.

vår möjlighet till vidare utveckling. Liksom vi inte vill kännas vid det sårade barnet, kan vi ha en mystiker eller konstnär inom oss som inte har fått komma till sin rätt. Att ge oss möjlighet att lära känna också dessa delar av oss själva är ett av målen med en framgångsrik psykosyntesterapi.

Psykosyntesen är en av flera riktningar inom den transpersonella psykologin, som ser människan som både en individ och ett medvetande. Det finns en utveckling som går bortom den personlighet vi känner till, en väg att öppna till ytterligare en dimension av medvetande, menar man.

Inom psykosyntesen talar man om transpersonell psykosyntes – också mellan den individuella själen och den Oändliga Själens är det möjligt att uppnå en syntes. Det upplevs som en känsla av mening, att vara på rätt plats i livet och även som en vilja att göra något för sin omvärld.

– Världen är i kris och det finns inte längre tid för navelskådande på det sätt som vi kunde ägna sig åt på sjuttio- och åttio-talet. Personlig psykosyntes är en startpunkt, och för somliga människor är det fullt tillräckligt. För andra är det naturligt att sedan gå vidare och ägna sig åt att arbeta för något som är större än de själva. Det kan handla om en uppgift inom familjen, på arbetsplatsen, om att utöva någon andlig metod eller om att på något annat sätt tjäna omvärlden eller mänskligheten, säger Margo Russell.

Tränar viljan

Psykosyntesen har kallats en psykologi med själ. Men egentligen hade den lika gärna kunnat kallas en psykologi med vilja. I sin bok "The Act of Will" beskriver Assagioli hur vi kan träna vår vilja, precis som vi kan träna en muskel.

Många av oss har svårt att säga nej, att välja och att genomföra det vi vill. Men genom att träna vår vilja kan vi lära oss nya sätt att hantera valsituationer och konflikter.

– Psykosyntes erbjuder hopp på så sätt att vi inte behöver vara offer för omständigheterna. Vi har en vilja och vi kan förändra vårt sätt att möta livet. Det är något som verkligen behövs, för bara på så sätt kan vi också förändra vår och därmed planetens framtid, säger Margo Russell.

Metoder som används inom psykosyntesterapi är bland

annat terapeutiska samtal, vägleda visualiseringar, gestalttekniker, gruppprocess, fri teckning och reflektiv receptiv meditation. De flesta av dessa tekniker kan användas även i andra sammanhang än psykoterapi.

Oavsett sammanhang finns något som är specifikt för psykosyntesen: synen på människan som ett Själv med en personlighet. När en människa söker hjälp för att hon är i kris eller har kört fast, så ser psykosyntesterapeuten henne inte bara som en individ, kanske mer eller mindre neurotisk, som har ett problem. Psykosyntesterapeuten ser henne också som ett högre medvetande som försöker komma till uttryck genom en begränsad individuell personlighet.

Ibland talar man inom psykosyntesen om "spiritual emergency". Uttrycket är hämtat från Stanislav Grof och avser den kris som kan uppkomma i en människas liv när hon lever alltför långt ifrån sitt syfte, när behovet av mening blir så stort att det för en tid överskuggar alla andra behov. Resultatet är en själslig och psykologisk kris, ibland med psykosliktande symtom, som dock bör behandlas som den andliga kris den är och inte stämplas som en sjukdom, menar psykosyntesterapeuterna.

Både djup och höjd

Margo Russell är noga med att påpeka att hon inte ser psykosyntes som en del i det som kallas new age. Psykosyntesen vill varken vara rent "andlig" eller rent "världslig". Både den andliga dimensionen och bearbetandet av tidiga trauman behövs för en harmonisk personlighet.

– Många andliga rörelser och grupper förnekar betydelsen av den psykologiska processen. De får förr eller senare problem, eftersom det leder till ett undertryckande av den mänskliga naturen och av det som kallas vår Skugga ^{x)}. Assagioli menade att västerlänningar först behöver bygga ett ego, inte krossa det, och därefter integrera personligheten med en känsla av mening i livet. Han brukade också säga att det inte bara behövs en djuppsykologi utan också en "höjdpsykologi". En sådan omfattar också vår längtan efter det högsta inom oss, vår kapacitet till osjälviska handlingar. Psykosyntesen är inte antingen-eller, den är både-och.

PsykosyntesAkademin har utexaminerat fyra kullar, människor som idag arbetar på ett eller annat sätt med psykosyntes. Utbildningen är på fyra år, dock ej på heltid. I Göteborg finns sedan flera år också ett psykosyntesinstitut.

"Psykosyntes behövs idag"

Intresset för psykosyntes har ökat de senaste åren. Margo Russell menar alltså att det som psykosyntesen har att erbjuda behövs mer än någonsin just nu, kanske speciellt i Sverige.

– Livet har alltid varit omöjligt att förutse. I Sverige har människor varit trygga socialt och ekonomiskt och har dessutom under lång tid sluppit krig. Idag upplever många svenskar hur saker och ting som de alltid kunnat lita på inte längre ger den tryggheten. Den sociala välfärden naggas i kanten, arbetslösheten ökar och människor kan inte längre förutse hur deras framtid ska bli. Det är också ett vägskäl som inte bara handlar om människors jobb och försörjning, utan om de värderingar som ligger till grund för hela vårt samhälle. Här har psykosyntesen en viktig roll både när det gäller att ge människor upplevelsen att de är mer än sina livsvillkor och även att ge människor

möjlighet att bygga sina liv på djupare andliga och humanistiska värderingar.

x) Skugga: Gömda eller omedvetna sidor av en själv, både goda och dåliga, vilka jaget antingen har trängt bort eller aldrig varit medvetet om.

Böcker om psykosyntes

Piero Ferrucci: Bli den du är, Hagaberg 1989.

Roberto Assagioli: Psychosynthesis – a Manual of Principles and Techniques, Psychosynthesis Research Foundation, 1965.

Roberto Assagioli: The Act of Will, Turnstone Press, 1974.

Jean Hardy: A Psychology with a Soul, Arkana, 1989.

Foto: Susanne Sandström, Pressens Bild.

Övning ROSEN

Här kan du själv börja en typisk psykosyntesövning, kallad Rosen. Sätt dig bekvämt med slutna ögon. "Se" inom dig en rosenbuske, översållad av knoppar. Det är en frisk buske med blanka vackra blad och frodig grönska.

Överst i busken finns en rosenknopp, som är alldeles särskilt vacker och välformad. Du tittar närmare på knoppen, du ser att den är omsluten av de skyddande gröna bladen i väntan på rätt tidpunkt.

Nu ser du hur först de gröna foderbladen öppnar sig och sedan hur kronbladen i denna ros sakta börjar öppna sig, ett efter ett. Betrakta hur rosen slår ut, varje blad perfekt format, se hur varje blad skyddar bladet innanför.

Medan du ser hur rosen slår ut, känner du hur något inom dig också "slår ut". Du känner hur något nytt börjar öppnas och leva inom dig. Nu ser du hur rosen är helt utslagen, helt perfekt i färg och form och fylld av kraft. Du ser in i rosens mitt och där, i själva centrum av blomman, ser du en symbol för det nya som håller på att ta form i ditt liv just nu. Det kan vara precis vad som helst, låt bilden komma precis som den är, döm inte och försök inte förstå. Ta emot din inre bild.

När du känner att du är färdig och att du fått kontakt med din symbol, kan du öppna ögonen och skriva ner eller rita det du behöver för att minnas.

JULIE VAR NÄSTAN DÖD OCH SÅG ATT PARADISET FINNS

Av Åsa Freij

Hon sitter i hotellsoffan framför mig och ser mycket frisk och fräsch ut, engelskan Julie Chimes, hon som egentligen skulle varit död, mördad med otaliga bestialiska knivhugg. Det är svårt att låta bli att titta diskret efter ärr och men efter det överfall hon utsattes för. I en viss vinkel, när hon vrider på huvudet, anar man möjligen en svag rand på halsen. Ja, så är det nog. Hon fick ju nästan halsen avskuren...

Jag möter Julie Chimes på hotell Diplomat i Stockholm, inbjuden av förlaget Forum till en privat intervju med denna "vanliga affärskvinna", som hon beskriver sig själv och som nu blivit författare. Hennes bok "Tillbaka från andra sidan" har just kommit ut på svenska. Under titeln på bokomslaget står det "Hon skulle egentligen ha varit död... Här berättar hon själv hur hon som genom ett mirakel räddas tillbaka till livet."

Men egentligen är det inte alls räddningen tillbaka till jordelivet som för Julie Chimes är det viktiga – eller ens det riktiga. För om Julie "räddats", så är det snarast från detta jordeliv med dess begränsade perspektiv till kunskap om tillvaron på den andra sidan, den andliga. För även om hon kom tillbaka till sin kropp och alltså överlevde kroppsligen, så var det inte det fantastiska att överleva i den jordiska kroppen som var värt att skriva om, utan i stället upplevelsen av den andra sidan. Hon var i ett annat och högre medvetande, medan hon höll på att berövas livet av en psykiskt sjuk kvinna, som upprepade gånger knivhögg henne. Och efter den upplevelsen har hon bildligt talat behållit en fot i det hon kallar paradiset och som hon egentligen inte alls ville lämna för ett fortsatt jordiskt liv. På engelska heter boken "A Stranger in Paradise", alltså en främling i paradiset.

Varför "främling", undrar jag som fattat det så att upplevelsen av en högre verklighet var som att komma hem.

Julie förklarar att hon syftar på att en sådan som hon, en vanlig kvinna utan något stort intresse för andliga frågor, en affärs- och karriärkvinna, inte är den sorts människa som man tänker sig har andliga upplevelser att berätta om. Allra minst tänkte hon detta själv, innan hon hade dessa upplevelser av paradiset, av en andlig dimension som faktiskt finns som en del av verkligheten och som alla kan uppleva, enligt Julie.

Genom att berätta sin historia vill hon hjälpa andra att tro på och finna en andlig dimension i sitt liv – och att göra det utan att vara nära döden.

Julie berättar i sin bok ganska detaljerat om sin uppväxt, bland

"Aldrig skulle jag väl glömma den breda livsfresk som jag beskådade när jag lämnade min kropp under knivöverfallet. Det var tack vare denna upplevelse som jag visste att Gud tar emot oss alla, utan undantag, i sin famn. /.../ ...jag tillbringade nätterna med att flyga genom himlar, helveten och surrealistiska landskap och ibland drogs jag mot ett ljus som var så bländande starkt att det var omöjligt att utvärdera den flammade kärlek som strålade därifrån."

Ur "Tillbaka från andra sidan".

annat om att hennes mor blev korad till en av världens vackraste kvinnor, att modern lämnade Julies far och gifte om sig med en känd underhållare och udda person. Familjelivet blev både roligt och tragiskt och slutade med skilsmässa mest på grund av mannens svartsjuka och våldsamhet. Julie berättar om sin egen skolgång, problem och en till slut framgångsrik karriär och ett relativt gott förhållande med en man, en läkare.

Det var en av mannens patienter, en psykiskt sjuk kvinna, som "i Jesu namn" gav sig på Julie med kniv och nästan mördade henne. Mot alla odds överlevde hon. Under en mycket kort tid var hon så nära döden att hon hade nära döden-upplevelser av den typ som ganska ofta har rapporterats i vår tid.

Ett stort mirakel var att Julie mitt i överfallets mest kritiska skede kunde se på sin rasande antagonist med kärlek och att hon sedan under hela konvalescenstiden kunde se på sig själv med distans som om hennes centrum var någon annanstans än i den sargade kroppen, som bara var ett yttre skal för det som egentligen var hon. Hennes perspektiv hade förskjutits och hon kunde till och med iakttä sitt tillstånd och det som skedde omkring henne med humor. Hon började också höra en röst, en inre vis röst som kunde svara på frågor och ställa de rätta frågorna till henne själv, så att hon kunde hitta vägen, den andliga vägen, på egen hand.

Det som rösten uttrycker är de klassiska andliga värdena om kärlek och sanning, om att leva etiskt, medmänskligt och utan rädsla – ett sätt att leva som kan vara naturligt efter en genomgripande andlig upplevelse.

En sådan andlig upplevelse som Julie Chimes hade, kan ge en frihets- och lyckokänsla,

frihet från egots rädslor och ensamhet, från dess självcentrering och begränsade materialistiska synsätt, samt en känsla av att höra ihop med en högre, god intelligens och att vara odödlig i ett icke-fysiskt jag.

Julie är övertygad om att det finns en mening i det som händer en, en styrning, en ordning bakom det som ser ut som kaos. Och hon är glad om hon med sin bok kan hjälpa andra att komma lite närmare en sådan övertygelse och därmed en inre styrka, utan att behöva gå igenom alltför mycket lidande. Och hennes bok är avsiktligt pratglad och full av detaljerade vardagsbeskrivningar, så att den ska vara lätt att läsa för vem som helst och lätt att känna igen sig i. Den som vill ha en mer vetenskapligt analyserande och övertygande skildring av nära döden-upplevelser, får dock söka detta någon annanstans än i Julie Chimes bok.

Julie Chimes upplevde att hon lämnade kroppen och såg hur världsalldet smälte samman i himmelskt ljus. Foto: Åsa Freij.

Marja Savola:

Fallgropar på den andliga vägen

"Inget bör visas i tryck, som kan ge ens den minsta hjälp till utveckling av en kraft, som ödelägger obarmhärtigt, om man försöker att väcka den för tidigt", skriver George Arundale i sin bok "Kundalini – en okkult erfaring".

George Arundale (1878–1945) var engelsk teosof och blev ordförande i Teosofiska Samfundet 1934 efter Annie Besant.

Han levde i kretsen kring Krishnamurti, teosofernas utkorade "världslärare". Tillsammans med sin indiska fru och andra utvalda använde han metoder för att väcka kundalini-kraften och tog den ena "invigningen" efter den andra. Han anser att allt som sägs och skrivs om kundalini skall tas med största förbehåll, eftersom kraften verkar olika på olika individer.

Arundale skriver:

"Innan någon försöker väcka kundalini, låt honom veta mycket om den, speciellt om dess faror /.../ alltför lite kunskap kan uppmuntra till dumdriftighet."

Och vidare:

"Det sägs att ockultismens väg är översållad med vrak /.../ och jag vågar påstå att kundaliniuppväckelsens väg – även om den bara är i sin begynnelse – blir kantad av ännu fler vrak."

Kundalini är livets eld, som strömmar genom allt, mineralriket, växtriket, djurriket och människariket, men – med enstaka undantag – som en mild, befruktande ström av eld vilken liksom vederkvicker hela kroppen. Men varje gång som ett bestämt och definitivt framsteg sker i andligt växande, intensifieras kundalini-kraften.

Väckningen av denna kraft är enligt Arundale förbunden med den största fara. Kundalini kan bli till en rasande flod och rasera allt på sin väg. Den kan bli till stor olycka för den som inte kan hålla den under kontroll. Och det kan ingen som inte nått högre höjder på den andliga utvecklingsstegen, och det har större

delen av mänskligheten inte gjort, anser han.

Kundalini, som alltså frigör livets eld i individen, kräver "kungavärdighet", det vill säga ett balanserat sinne och en stark hälsa. Individen skall kunna bära på en "eldbörd", som han normalt inte är van vid, och eldens stimulans blir mer än han kan tåla, om han inte äger en stark självkontroll.

Men det är inte enbart eld eller värme som upplevs, utan även köld, ofta i hjärtområdet. Arundale skriver:

"Det blir iögonfallande att kundalini gott kan jämföras med elektriciteten, med hänsyn till den användning man kan ha av den. Ökad medvetenhet, minnen av nattliga upplevelser och så vidare är bara några frukter av kundalini-väckning. Långt viktigare är den ökade kraft som den ger till arbete i den yttre världen."

Det blir en stimulering av alla redan existerande sinnen, och Arundale anser att vi bara är i början av vår förståelse av denna kraft:

"Lyckligtvis är världen säkrad mot vetenskapens upptäckt av kundalini-strålarna, annars skulle ödeläggelse bli följden. När vi läser om så kallade 'dödsstrålar' och annan starkt ödeläggande strålning från stora kraftcentra, då skall vi tänka på kundalini som mer mäktigt än alla dem tillsammans, och vi skall vara glada att den sköter sig själv, tills det är nödvändigt att vi lär oss bruka den. Den vänder sig som en bumerang med fruktansvärd verkan mot dem som missbrukar den, mot dem som inte har vördnad för den och mot dem, som använder den för själviska ändamål."

Kundalinis faror är enligt Arundale bland annat:

- Ökad sexuell aktivitet och utlevelse, vilket resulterar i förlust av vitalitet. Alla sexuella böjelser måste levas ut.

- Mental förvirring, om man inte är i besittning av god självbehärskning, har ett lugnt och klart tänkande och är befriad från ett lägre tankeklimat.

- Även om man får hjälp med att väcka kraften, beror det helt och hållet på en själv vilken utgången blir. Förmågan att se om en individ är mogen att väcka kundalini beror helt på intuitionen, och den är outvecklad hos mänskligheten idag. (Intuition är omedelbar vetskap om högre sanningar, utan föregående analys.)

- Människans psykiska kroppar måste vara utvecklade och kunna bära kraften.

- Faran att störa den fysiska och psykiska rytmen och jämvikten genom okontrollerad stimulering av kroppens olika centra är stor. Risken är att hjärtat och nervsystemet tar skada och att individen blir kroniskt invalidiserad med försämring av hjärnan, som blir överansträngd. Resultatet blir att nervsystemet kollapsar.

Det är alltså hjärnan som skall kunna uthärda en enorm press. En person hos vilken kundalini börjar röra sig, lever i alla avseenden under högttryck. Det är en kraftkoncentration och kan bli droppen som får bägaren att flöda över och slunga den olycklige ner i ett fruktansvärt mörker, om han inte är en andlig atlet, skriver Arundale.

Kundalini bryter ner alla barriärer enligt Arundale, det vill säga den öppnar portarna på vid gavel, de portar som hittills har öppnats långsamt och gradvis, och ännu är mycket små. Det är hans bestämda åsikt att den förståndige låter kundalini vara ifred.

Debatten om kundalini fortsätter

Erfarenheter av österländska metoder hade också C. G. Jung. Han använde yoga och förändrade medvetandetillstånd under sitt utforskande av det omedvetna. Han var medveten om att han riskerade sin hälsa och sitt förstånd och skriver i sin bok "Mitt liv, minnen, drömmar, tankar" följande:

"För att kunna få tag i de fantasier som så att säga underjordiskt satte mig i rörelse måste jag låta mig sjunka ned i dem. Detta bjöd mig inte bara emot, utan fyllde mig även med ren ångest. Jag fruktade att förlora min självkontroll och bli ett byte för det omedvetna, och vad detta betydde stod för mig som psykiater blott alltför klart."

Han utforskade "andevärlden" och blev psykotisk. Han hörde röster, hade besök av "döda" och samtalade med dem. Han betedde sig fullkomligt förvirrat och var själv osäker om han kunde ta sig igenom detta med förståndet i behåll. Endast med största ansträngning lyckades han ta sig ur "labyrinten", "glad att ha undkommit döden".

Jung har skrivit en psykologisk kommentar till "Den tibetanska dödsboken". Innehållet anser han vara en "ingivningsprocess" – om boken läses bakifrån. När han kommer till Chönyid-tillståndet, som han menar är likvärdigt med en medvetet framkallad psykos, skriver han:

"Man läser och hör en hel del om yogans faror, framför allt då riskerna med den så illa beryktade kundalini-yoga. Och ett medvetet framkallat

man bör akta sig för att mixtra med dem på vårt typiska västerländska sätt. Det innebär att direkt utmana ödet, som kan slå till mot själva rötterna för vår mänsk-

liga existens och släppa loss en flodvåg av lidanden av en art som ingen vettig människa någonsin drömt om. Dessa lidanden svarar mot helvetesplågorna i chönyid-tillståndet."

Men det är inte bara kundaliniyoga, som kan orsaka psykos. Det har visat sig att det även finns risker i andra metoder såsom TM och andra former av meditation, frigörande andning och andra andningsövningar, Qi-gong, healing, automatskrift, pendling och kanalisering. Alla metoder som syftar till medvetandehöjning eller där man på något sätt släpper kontrollen, har visat sig vara förenade med risker. Vi skall inte släppa självkontrollen! Vi skall vara "herrar i vårt eget hus"!

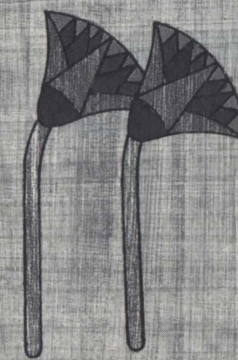
Litteratur:

Arundale, G. S., Kundalini – en okkult erfaring. Theosophias Forlag. Köbenhavn, MCMXLII.

Jung, C. G., Mitt liv, minnen, drömmar, tankar, Wahlström & Widstrand, 1979.

Evans-Wentz, W. Y., Den tibetanska dödsboken, Berghs Förlag. 1974.

Brahman är allt. Ur Brahman uppstår de synliga tingena, förnim-melserna, begären och gåringarna. Men allt detta är bara namn och form. Den som vill veta vad Brahman är måste erfara sitt eget jag enhet med jaget eller Brahman som dväls i hjärtats lotus.

Endast så kan man undfly sorg och död och bli ett med alltings innerska väsen bortom all kunskap.

Upanishaderna

Skrivet med gåspenna på papyrus av Marja Savola.

Har du haft negativa eller positiva omvälvande erfarenheter i samband med någon form av österländska metoder eller andra terapier eller haft spontana naturliga upplevelser av andlig art?

Skriv, för dokumentationens skull, ner din historia och bifoga ålder, namn, adress och telefonnummer samt uppgi om du vill förbli anonym.

Marja Savola, Fjällvägen 28 B/15, 451 53 Uddevalla.

Gåtan människosjälen

”Jag är du”

Vad är vi människor i vårt väsens grund? Har vi i djupet av vårt väsen kunskap om vår verkliga natur?

PSYKET ÄR GÅTFULLT. Det är oförklarligt att vi tänker, att vi är medvetna, att vår vilja styr vår kropp – ja, att vi finns.

Hur uppkommer våra tankar?

Plötsligt finns en tanke där, vi identifierar oss med den och tycker att vi tänker den. Men tankarnas uppkomst är mystisk. Fast det bekymrar oss föga. Vi spelar de människoroller som livet gett oss och ifrågasätter inte. Allt förefaller oss ju så naturligt.

FÖRÄNDRAT MEDVETANDE är inte minst gåtfullt. Där kan vi se och höra vad vi genom de fysiska sinnena inte kan uppfatta. Andar synes tala till eller genom några av oss, liksom utomjordingar, djur eller vårt eget högre medvetande. Ganska märkliga budskap ges.

Rör det sig om informationer direkt ur en visdoms- och kunskapskälla, eller är det minnen från det normala livet – exempelvis läsfukter – som dyker upp?

Det märkliga fenomen som kallas kanalisering är delvis identiskt med och i övrigt besläktat med så kallade mediala fenomen som transtal, automatisk skrift, klärvoajans och kläraudiens.

MAN BRUKAR SE MEDIALITETEN som ett själsligt dissociationsfenomen, en splittring av psyket. Andarna etc, som synes tala genom medier, kallas *sekundära* personligheter till skillnad från den normala personligheten, som är den *primära*.

De andliga guiderna, utomjordingarna och delfinerna är således delar av, eller utskott från, kanalens/mediets eget psyke i dess fulla vidd.

Men kanalisering brukar av kanaliserna själva spontant upplevas som att *andra intelligenser* talar till eller genom dem. Tallet om själssplittring och sekundära personligheter är främmande för dem.

KANSKE ÄR DET INTE SÅ ENKELT som att säga att det vid kanalisering ”bara” rör sig om fantasier i psykets djupaste skikt. Det mänskliga psyket är bristfälligt utforskat. Vi vet till exempel inte hur de omedvetna delarna av vårt psyke är förbundna med den primära personligheten och med det omedvetna hos andra individer och med den mentala och fysiska verkligheten utanför. Det kan finnas samband och släktskap

skap. Ett uttalande i An Ascension Hand-book ställer sig redaktionen bakom: ”Alla varelser kommer från ’Källan’ och alla har en gudomlig rätt att erfara och uttrycka sin gudomlighet och alla varelser har rätt att glädjas åt andras uttryck, för alla varelser är egentligen ETT, sinnrikt förklädda för att verka separerade.”

Kanske är detta faktiskt sant.

Jag är du.

KEN CAREY hör ibland en röst inom sig. Röstens budskap har han samlat i boken ”Stjärnstoft – inför 2000-talet”.

Den som talar identifierar sig som *en del av Ken Carey själv*.

”Jag är en andlig varelse i de eviga ljusfälten. Jag är du, såsom du fortfarande är bortom materiens illusion, sådan som du var, kommer att vara och är

nu, före och efter den materiella förtrollningen”, säger rösten till Ken Carey, och: Ditt väsens källa är den Eviga Närvaron, varur hela detta universum kommer. ”En Varelse är källan till allt levande. Livet hos denna Varelse skiner genom de olika världarnas många prismor, det bryts, reflekteras, blir till en mångfald, men är ändå hela tiden ett i sitt ursprung, liksom alla färgerna i ett spektrum eller cellerna i en kropp. Skillnaden mellan dig och denna Varelse är inte absolut utan organisk, liksom bladen i förhållande till trädet eller mellan alla tonerna som bidrar till en sångs harmonier. Bortom din individualitet, under dina kulturella bilder av jaget, *så är denna Varelse den du är.*” ...och den vi alla är. *Jag är du.*

A COURSE IN MIRACLES är en berömd bok, vilken ibland beskrivs som New Age-rörelsens bibel. Källan uppges vara Jesus. Kanal var Helen Schucman, universitetslärare och inre röst-medium.

Vi är alla ett med Gud. Vi har samma

Finns viktig kunskap inom oss?

grund – och grunden är Gud, säger kursen, och tillägger att det är en lycka att inse detta. Vårt inre är heligt och gudomligt, förklarar det.

Alltså den gamla oförgängliga filosofins grundtanke: allt är Ett. *Jag är du.*

TIDSKRIFTEN COSMIC HOTLINE innehåller ”multidimensionella nyheter” från Station Earth, dvs kanaliserade meddelanden. Vi läser där att då man är ”upplyst” är man i kontakt med den obegränsade delen av sig själv, och därmed kan man leva i ljuset.

En guide, som heter Alcazar, ger oss följande budskap:

”Vi vill uppmäna och inspirera er att ta tillbaka er oskuld och inneboende skönhet, påminna er om vilka ni var innan ni steg ner i det tredimensionella medvetandet.”

HELENA MONTELIUS har skrivit en bok som heter ”Högre inspiration” och handlar om hur man kan samarbeta med sin andliga guide och *sitt högre jag* för att skapa ett ljusare liv.

För flera år sedan läste Helena i en bok att alla människor har guider och att alla kan lära sig att kanalisera dem. En dag sa hon rätt ut i luften:

”Okej, guide, om du finns, så tala till mig nu!” För sin inre syn såg hon en varelse i vit kåpa, och i guldskrift framför sig såg hon namnet Elaiha och hörde orden: ”Vi är här. Vi är Elaiha, och nu kan vi börja arbeta tillsammans.”

Helena började gå in i vad hon beskriver som ett högre medvetandetilstånd, hon kände en överflödande, villkorlös kärlek och såg ”det högre perspektivet i allting”.

Hon började tala automatiskt. Men det var inte hon själv utan Elaiha, som talade. Elaiha sa att ”vi är en låga av medvetenhet, en energi av kärlek och ljus”.

”Vår kärna är den samma som er”, säger Elaiha.

Jag är du.

”ATT ÖPPNA INRE DÖRRAR” – en årsdagbok – har kanaliserats av Eileen Caddy, känd som en av grundarna av Findhorn-samhället. Alltsammans har hon hört i sitt huvud som en inre röst.

”Allt du behöver, finns djupt inom dig i

väntan på att utvecklas och att uppenbara sig. Allt du behöver göra är att vara stilla och ta dig tid att söka efter det som är inom dig. Då kommer du säkerligen att finna det”, skriver Eileen Caddy bland annat. Och vidare: ”Jag visades ett mycket stormigt och vredgat hav med bergshöga vågor. Sedan såg jag att under ytan fanns en underbar stillhet och frid. Jag hörde orden: Sök och finn den frid som djupt inom dig övergår allt förstånd och håll dig sedan fast vid den, oavsett vad som sker utanför dig.” – ”**JAG ÄR INOM DIG, NÄRMARE ÄN DITT ANDETAG, NÄRMARE ÄN DINA HÄNDER OCH FÖTTER.**”

Källan kallar Eileen Caddy ”den inre Guden”.

Jag är du...

JULIE CHIMES berättar i sin bok ”Tillbaka från andra sidan” att hon efter en nära döden-upplevelse började höra en inre röst, som gav henne råd och stöd.

JAG ÄR INOM DIG, NÄRMARE ÄN DITT ANDETAG, NÄRMARE ÄN DINA HÄNDER OCH FÖTTER.

Hon skriver:

”Jag befann mig inte inuti kroppen, eftersom jag kunde se att den låg på golvet nedanför mig, men jag visste att den var min. Detta jag som var betraktaren hade ingen synlig form men jag visste att det var jag. Det var ju helt befängt.

’VEM ÄR JAG?’ Jag hade ingen röst men ändå ropade jag.

’Du måste återvända, kära vän’ svarade någon omedelbart.

’Jag vill inte komma tillbaka till den där misshandlade kroppen. Jag kommer att bli krympling, jag kommer att bli ett vårdpaket. INGEN kan överleva detta!’ morrade jag ilsket.

’Du kommer att överleva. Du kommer inte att bli något vårdpaket. Ge dig nu iväg.’ Den ömsinta stämman jag hörde var varken manlig eller kvinnlig.

’Hur kan du veta det?’ undrade jag.

’Därför att jag är du.’ ”

OM SJÄLENS DJUP ÄR VÄRLDSGRUNDEN kan kunskap finnas i de för-

ändrade medvetandetilstånd där de ”omedvetna” skikten av psyket kan meddela sig med individens primära personlighet.

Men de djupaste tankarna i den kanaliserade visdomen finner vi också hos tänkare och mystiker, som arbetat i normalt medvetande. Det kan vara en öppen fråga om medierna har hämtat sin visdom från sådana personligheter eller om de har visdomen i djupet av sitt väsen.

OM VI ALLA EXISTERAR I SAMMA BOTTEN är vi i vårt väsens grund identiska.

Jag är du.

DET ÄR SAMMA SKILLNAD mellan kanalen och den som kanaliseras som mellan dig och mig, och samma likhet. Vi är alla Ett.

Men kanalen och den kanaliserade intelligensen står i ett mer intimt förhållande till varandra än vad du och jag gör.

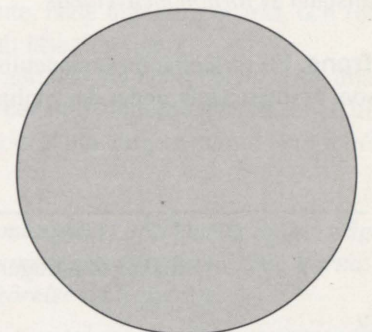
Och den kanaliserade intelligensen är av allt att döma en tillfällig själsbildning – vilket du och jag i och för sig också är: varje individuellt liv är ett snabbt förbiillande ögonblick av evigheten. Personlighetens grund är evig, men inte det individuella livet. Så misstän-

ker jag att det är.

Vi bör inte överskatta ”guidernas” visdom. De har inte tillgång till absolut kunskap, lika litet som du och jag. Vi spekulerar alla utifrån vår begränsade synvidd. Vi tror att vårt sätt att uppfatta världen är det riktiga. Det tror de kanaliserade väsendena – själssplitter från kanalernas psyke – också. Men de är beroende av sina kanalers tankar och erfarenheter.

Människans psyke bör utforskas mer och djupare. Där finns betydelsefulla hemligheter att avslöja.

SM

Liten ordlista

Spiritualism (spiritism). En andlig rörelse, där grundövertygelsen är att människosjälén överlever döden och att kontakt mellan levande och döda förekommer, vanligen genom så kallade *medier*, människor som är länkar mellan vår värld och andevärlden, där de döda tros leva vidare. Många spiritualister tror också på *reinkarnation*.

Överlevnad av döden. Idén att själen (personligheten) eller någon aspekt därav fortlever efter den fysiska kroppens död. Man tänker sig att överlevnad sker i en kropp av tunnare materia (eterkropp, astralkropp, andekropp), i ett okroppsligt tillstånd eller som återfödelse (reinkarnation). Odödlighet följer inte med nödvändighet av överlevnad, men utesluts inte heller.

Medium. En människa som till synes uppfattar och kommunicerar med andeväsen, bland annat avlidna, men ibland med utomjordingar, djur och naturväsen, och fungerar som en *kanal* för meddelanden till på jorden levande människor. *Transtal*, *automatisk skrift*, *klärvoajans*, *kläraudiens* och *inre röst* är olika former av mediumskaap. Ett litet antal medier har rapporterats kunna åstadkomma fysiska fenomen, såsom *levitation* och *materialisation*. Ibland används ordet medium om en person som demonstrerar paranormala fenomen (eng. *psychic*).

Levitation. Ett föremål eller en kropp höjer sig upp i luften och svävar utan synlig hjälp. Detta har rapporterats om vissa medier och heliga.

Materialisation. En mänsklig skepnad eller ett föremål får fysisk form – och försvinner kanske sedan igen. Detta fenomen har beskrivits i samband med några få personer.

Kanal (kanaliserare), kanalisering. Nya ord (från eng. *channel*, *channeling*) för medium och mediumskaap.

Reinkarnation. Idén att själen (personligheten) eller någon aspekt därav upprepade gånger återföds i ny fysisk kropp. Begreppet reinkarnation är ofta förknippat med begreppet *karma*, idén att gärningar i ett liv får följder i ett följande.

Förändrat medvetandetillstånd. Ett mentalt tillstånd med delvis andra egenskaper än vanligt medvetande. Omvärlden och det egna jaget kan upplevas med annan intensitet och känslofärgning än i det normala tillståndet. Ibland talar man om tillstånd av *förhöjt medvetande*.

Trans. Ett förändrat medvetandetillstånd, där mentala processer, som normalt pågår under det vanliga medvetandet, kan komma

upp till ytan, ibland i form av så kallade *sekundära personligheter*, som tar över talorganen och ger budskap. Transtillstånd kan uppkomma spontant eller vara framkallade genom självsuggestion eller av andra personer genom suggestion eller hypnos. Många spiritualistiska medier går spontant i trans.

Sekundär personlighet. En personlighet som skiljer sig från en människas primära (vanliga) personlighet. Man talar också tala om *bipersonlighet*.

Automatisk skrift. En hand skriver utan medveten kontroll av skrivaren.

Klärvoajans. En människa ser sådant som inte kan förnimmas med de fysiska ögonen, ibland över stort avstånd. Det observerade kan vara verkligt eller inte verkligt.

Kläraudiens. En människa hör sådant som inte kan förnimmas med de fysiska öronen. Det hörda kan vara verkligt eller inte verkligt.

Inre röst. Fenomenet är sedan länge känt inom psykiatri och uppfattas där gärna som ett symptom på schizofreni. Hos medier har inre röster i allmänhet ett positivt, andligt innehåll. Dessa personer är inte mentalt sjuka.

Psykokinesi. Medvetandets direkta inverkan på materia.

Parapsykologi (psi-forskning). En vetenskap som undersöker framför allt utomsinnlig varseblivning och psykokinesi. Medier och deras förmågor har studerats av parapsykologer i över hundra år.

Medvetande. Medvetandet (psyket) är ett mysterium. Vi har små kunskaper om vad vi själva i vårt andliga väsen egentligen är. Men vi vet att en del av vårt psyke verkar i det omedvetna. Vi vet också att psyket kan splittras, varvid sekundära personligheter uppstår.

Det omedvetna (undermedvetna). Själslig aktivitet som inte är tillgänglig för den direkta medvetenheten men ofta påverkar en människas tankar, känslor och handlingar. Det omedvetna har en rollskapande förmåga; tillfälliga sekundära personligheter kan skapas och stiga upp över medvetandets tröskel.

Bevis. Föreligger när man klart inser att utifrån premisserna är *en enda* slutsats korrekt. Slutsatsen dras med logisk nödvändighet.

Hjälp från det okända

Det är säkert många av oss som haft märkliga upplevelser, vilka fått oss att undra om änglar, skyddsandar, Gud, det undermedvetna eller någon annan kraft ryckt till vår undsättning. Jag tvivlar på att det som jag här berättar om, ur mitt eget liv, kan vara bara tillfälligheter.

Smärtorna i benet

För några år sedan började jag få svåra nervsmärtor i vänster ben. De blev värre och värre. Till slut kom de tätt med ganska jämna mellanrum och varade några sekunder varje gång. De var mycket plågsamma. Vänster ben verkade vara försvagat, och jag haltade svårt.

Säkert var smärtorna en följd av att jag i ett jobb, som jag i några år hade vid sidan av arbetet med tidskriften, fick lyfta tungt och inte lyfte på rätt sätt. Jag tvingades sluta jobbet, men smärtorna fortsatte.

Naturligtvis uppsökte jag distriktsläkaren. Jag tog mig dit på cykel och satt i väntrummet med återkommande smärtor. Men läkaren kunde inte ge mig någon hjälp, endast förklara att det onda kom från ryggen. Jag fick smärtstillande tabletter med varningstriangel på förpackningen, men de hjälpte inte mycket.

Jag talade också med ett par andra läkare. Men läkarvetenskapen lämnade mig i sticket.

Jag var illa ute. Skulle jag få leva resten av mitt liv med ständiga – kanske ökande – smärtor?

Jag avsåg att uppsöka en akupunktör, men smärtorna var för svåra; jag kunde inte ta mig dit, så besöket sköts upp.

Så en dag, när jag ändå var ute på stan i några ärenden, kände jag för första gången smärtor i höger ben. Det var en minst sagt obehaglig upptäckt. Min livskris blev nu intensiv. Hur skulle det gå för mig? Svåra smärtor och ingen hjälp att få. I stället blev det bara värre. Skulle mitt liv bli en plåga?

Så tänkte jag, när en speciell tanke kom i mitt huvud – den verkade först obetydlig och ovidkommande: *Jag skulle ställa undan hålfotsinläggen!* Det var som en desperat idé, utan riktig verklighetsförankring. Jag trodde inte att denna åtgärd skulle hjälpa.

Men när jag kom hem, tog jag ut hålfotsinläggen ur skorna – och smärtorna för-

svann, både i vänster och höger ben. Jag minns inte idag om detta skedde fullständigt med en enda gång. Men jag blev snabbt kvitt smärtorna, och de har sedan inte återkommit.

När jag sedan förklarade för distriktsläkaren hur jag blivit bra, skrattade hon bort det. Det där var ingenting som passade in i hennes medicinska föreställningsvärld.

Troligen hade lyften i mitt andra jobb lett till en lätt förskjutning i ryggraden, så att nerver kommit i kläm. Hålfotsinläggen förvärrade förskjutningen. När jag inte använde inläggen längre, kom ryggraden i rätt läge så att trycket på känsliga nerver upphörde.

Inget annat än sloandet av hålfotsinläggen kan förklara att jag plötsligt blev bra.

Hur kom jag på lösningen? Ja, det var inte precis efter rationell reflexion. Var det mitt undermedvetna som hade kunskapen och sände upp den i mitt medvetande? Eller var det någon skyddsängel eller andlig guide som pratade in upplysningen i mitt sinne? Det är omöjligt för mig att tro att det var en ren tillfällighet.

Vilse i London

För några år sedan var jag i London med en grupp. Det var spännande, men jag hade ingen som helst resvana. Jag betecknade mig på den tiden som en av nutidens minst beresta svenskar! Jag hade aldrig varit utanför Skandinavien.

Vi var på väg till en new age-konferens i Coventry.

Tillsammans med två personer hade jag en eftermiddag varit på restaurang. De andra tänkte därefter gå på teater, men jag ville återvända till hotellet. De pekade hur jag skulle gå, en liten gata till höger, förbi en pub och sedan åt vänster och rakt fram...

Jag gick gata efter gata utan att hitta rätt. Jag hade inte tänkt på vad hotellet hette eller vilket namn gatan, där det låg, hade. Jag mindes hur huset såg ut och att det var vitt, men många hus var likadana, med pampig fasad. Jag var riktigt illa ute, vilse i en stor, främmande stad.

Kunde jag få tag på en polis och förklara min belägenhet – att jag skulle till ett hotell, som jag inte visste vad det hette och som låg på en gata med för mig okänt namn?

Plötsligt stod en av mina medresenärer, Jade Ekström, på gatan framför mig och sa att hon letade efter mig. Hon hade känt en

inre maning att göra det. Det var oerhört skönt och mycket överraskande. Jag kände nätt och jämnt Jade. Men hon kom som en räddande ängel.

Var det ett rop från mitt omedvetna som Jade hade uppsnappat på en omedveten nivå?

Grön slang

1989 köpte jag en liten bil, den första jag ägt. Körkortet var gammalt, men erfarenheten av bilar nästan noll. Jag visste att min bil skulle ha bensin från grön slang för fordon med katalysator, men när jag första gången skulle fylla på bensin, ensam i bilen, hade jag glömt detta och tog tag i en svart slang. Just i det ögonblicket kom en man, som jobbade på bensinmacken, gående några meter från mig, tittade åt mitt håll och sa: Du skall ha bensin från grön slang!

Varför kom den mannen just då? Och varför uppmärksammade han vilken slang jag höll i handen? Aldrig har jag därefter, vad jag kan minnas, sett någon från macken befinna sig ute vid bensinpumparna. "Ängeln" räddade mig från en dyrbar fadäs.

Var det mitt undermedvetna som sände en impuls till en person i närheten att rycka in? Eller var det en skyddsängel?

Gaskranen

En dag, när jag var i tonåren och bodde hos mina föräldrar, slog det mig att luften i den lilla lägenheten var egendomligt gul. Fenomenet var knappt märkbart, men jag observerade det och undrade litet över det. Så gick jag ut i köket och tänkte säga till min far att luften såg så konstig ut – vad kunde det vara? Såg han det också? Då fann jag att gaskranen stod öppen och gas strömmade ut. Snabbt stängde jag kranen och öppnade fönstren.

"Gaskranen var öppen!" sa jag till min far, som låg på soffan och läste. "Luften var alldeles gul här inne!" Men han reagerade inte, hade ingenting märkt, och fortsatte att läsa tidningen.

Hur nära var det att vi hade gasats ihjäl?

Var det mitt undermedvetna, eller min fars, som sände mig en signal om faran?

Du som upplevt oförklarlig hjälp i någon bekymmersam situation, sänd gärna en redogörelse till Sökaren!

SM

Källor bl a Edgar D. Mitchells *Psychic Exploration* och Natur och Kulturs *Psykologilexikon*.

Prästen som förlorade tron på dogmerna

Ragnar Leivestad var en gång en nitisk kristen förkunnare, präst i Ås församling i Norge. Hans doktorsavhandling, 1954, hade titeln "Kristus seierherren – kamp og seiersmotiver i Det nye Testamente". Han undervisade om Nya testamentet vid Oslos universitet i närmare tjugio år, innan han blev professor 1966, en befattning som han innehade till sin pensionering 1983.

Under flera år, innan han gick i pension, hade han problem med kyrkans lära och upplevde till sist att dess dogmbyggnad föll samman. En personlig kris följde.

Han förlorade intresset för kyrkans teologi och tyckte att han hade kastat bort sin tid på något som var meningslöst. De sista åren vid universitetet upplevde han sig som en avfälling.

Ragnar Leivestad har idag ingen tro på en fortsättning av livet efter döden, och den apostoliska trosbekännelsen har mist sin mening för honom. Att Jesus var Guds enfödde son, att han för ned till dödsriket, uppstod på tredje dagen och sedan för upp till himlen har blivit döda trossatser. Leivestad har lämnat prästrollen, men han samlar gärna människor omkring sig för samtal om vem den historiske Jesus var. Det som nu engagerar honom är vad vi människor kan vara för varandra och vad Jesus kan lära oss om moral och kärlek.

Leivestad säger att de fyra bibliska evangelierna är våra enda källor till kunskap om Jesus, och han understryker att de bör läsas med kritisk blick.

– Det är klart, säger han, att evangelierna inte har skrivits i ett historiskt intresse. De har skrivits för att ge uppbyggelse och som kristna propagandaskrifter. Om vi kritiskt prövar evangelierna som källor till kunskap om Jesu liv, återstår bara en anspråkslös del. Vad som är obestridlig historisk sanning är nästan bara att Jesus blev döpt av Johannes och korsfäst av Pilatus.

I sin bok "Hvem ville Jesus være?" skriver Leivestad att alla som ser på Bibeln som Guds ofelbara ord "hamnar i ett hopplöst oföre". Han menar att man inte kan tro på Bibeln som Guds ord utan att inveckla sig i motsägelser.

Men måste man då bestämma vad som är historiskt riktigt? Ja, menar Ragnar Leivestad, det känns fel att inte göra det. Alla

andra historiska skrifter bedömer man ju vetenskapligt. Man kan inte göra undantag för Bibeln.

– Det grundläggande i kristendomen är Jesu uppståndelse, men man kan inte påstå att den är ett historiskt faktum. Det finns inga vetenskapliga skäl att tro att Jesus stod upp från de döda, poängterar Leivestad.

– Om Jesu födelse kan man säga att den med all sannolikhet inte har ägt rum i Betlehem. Berättelsen om jungfrufödseln och Jesusbarnet i krubban är uppenbara legender som bygger på en kristen tolkning av ord i Gamla testamentet.

– Vad vi vet är att sedan Jesus blivit döpt av Johannes döparen, fängslades Johannes och Jesus började förkunna att Guds rike var nära. Efter några månader fängslades Jesus, överlämnades till romarna, anklagad för att vara en falsk messias, och avrättades.

Leivestad tror att Jesu *budskap* nog är gan-

Den lille avmektige guden som gjorde et kors till en stjerne elsker jeg. Den store, allmektige ukjente, angår meg ikke.

Ragnar Leivestad

ska riktigt återgett i Bibeln. Liknelserna är kanske det allra säkraste.

– Så det är möjligt att få kännedom om "människan" Jesus.

– Redan medan Jesus levde, började det gå rykten om honom. Några av dem kan det ligga sanning bakom, andra inte. Anekdoter uppstod, eftersom många gärna ville höra något om honom. Först efter flera decennier började de troende att skriva ned dessa historier. Det säger sig självt att det då är svårt att skilja sanning från dikt.

Det är ju en tradition att se Jesus som en ofelbar människa. Men Leivestad pekar på ett uttalande som tillskrivs Jesus själv, där denne vänder sig mot att bli kallad god. Endast Gud är god, säger han.

Själv menar Leivestad att det är ganska otänkbart att någon människa är fullkomlig. Jesus var en människa av kött och blod, fastän en mycket ovanlig människa.

Ragnar Leivestad tror inte på ett liv efter döden. Han säger att den tron uppstod inom judendomen kort tid före Jesus och att det ännu på Jesu tid var oenighet bland de skriftlärde om detta. Prästpartiet saducéerna bestred att det finns ett liv efter detta. För fariséerna däremot var tron på uppståndelsen och ett liv efter detta viktig, och Jesus delade tydligen deras uppfattning på den punkten.

– För mig är det så, säger Leivestad, att jag inte kan bestrida möjligheten att det finns ett annat slags liv, en fortsättning på det nuvarande livet, men jag kan inte knyta några som helst föreställningar till det. Det är överklagt för mig. Såvitt jag vet är det bara den gammaltestamentliga religionen som inte har haft en tro på ett liv efter döden, så det är faktiskt närmast ett allmänmänskligt fenomen att man tror på ett fortsatt liv. Det enastående med kristendomen är förkunnelser att Jesus uppstod och att han nu lever i himlen och att vi kan bedja till honom.

Ragnar Leivestad förlorade sin tro på uppståndelsen och ett liv efter döden. Blev något kvar att tro på?

– Nej, av dogmerna ingenting. Det som återstår är ett evangelium knutet till den historiske Jesus. Han är inte absolut enastående, men det finns ingen annan i religionshistorien som talar starkare till oss. Och detta är inte på grund av hans tankar om livet efter döden utan beroende på hans krav på hur vi skall leva. Det är starkt, eftersom han lever som han lär. Han sparar inte på sig själv. Han står som en moralisk förebild, även om vi inte kan gå samma väg.

Vad är då, menar Ragnar Leivestad, det viktigaste i Jesu budskap?

– Det tror jag är den gudsbild som han ger oss, vilken sammanfattas kort – av Johannes – i orden "Gud är kärleken".

Ragnar Leivestad har skrivit boken "Hva vet vi om Jesus – og hva vet vi ikke?" Han är fortfarande medlem i statskyrkan och en flitig kyrkobesökare. Han har inte vänt kyrkan ryggen.

SM

Källa: En intervju, gjord av Petter Mejlænder, i den norska tidskriften *Humanist* 5/96.

Nyhet: "Din video som husläkare!!!!!"

Givetvis hukar ingen japansk miniläkare i Din video – lika litet som Esso hade "en tiger i tanken". Som Du redan har förstått handlar det om en videokassett, dock inte vilken som helst utan om...

HYPNOSSPIRALEN...

...med sin märkliga inverkan på såväl kropp som psyke – samt medelst affirmation (visualisering) även på omvärlden. Vid det här laget säkerställd och väl dokumenterad av ett antal försökspersoner. HYPNOSSPIRALEN har – trots att den är färsk på marknaden – redan väckt berättigat uppseende och lovordats som bl.a. ett effektivt terapeutiskt (audiovisuellt) hjälp- och botemedel för ett flertal fobier, psykosomatiska åkommor och till och med rent kroppsliga besvär. Här några spontana omdömen:

"Hypnosspiralen har på mig en avstressande verkan. Efter en stressig dag brukar jag köra spiralen några gånger. Ibland fungerar den också utmärkt som sömnmedel när jag inte kan sova. För mig har spiralen varit en riktig investering.

Sigvard Ramberg (65) Stockholm.

"Jag har ångestproblem och är ofta nervös. Genom att titta på hypnosbandet så blir jag lugn och harmonisk och nästan inte nervös alls, effekten sitter i flera timmar efteråt. Jag är mycket nöjd."

Håkan Israelsson (24) Täby.

"Du har gett mig ett hjälpmedel mot min stress. För mig som arbetar heltid som undersköterska har det alltid varit svårt att 'varva ner' efter en kämpig arbetsdag. Nu, tack vare hypnosspiralen, kan jag slappna av och somnar betydligt lättare."

Carina Wedin (30) Stockholm.

"Det är häpnadsväckande hur väl man märker den audiovisuella effekten som beskrivs i såväl broschyren som på videobandet."

Bjarne Ekholm (30) Stockholm.

Förutom sin ångestdämpande, sömngivande och avstressande verkan är HYPNOSSPIRALEN den rätta "medicinen" för Dig som på ett enkelt och samtidigt effektivt sätt vill: **må bättre – stärka självförtroendet – slippa mobbing – lindra värk – sluta röka – få ett (bättre) jobb – gå upp eller ner i vikt – förbättra idrottsresultaten – bli kvitt fobier – få inspiration mm. mm.**

HYRESERBJUDANDE: "HUSLÄKAREN" I DIN BREVLÅDA!

Priset för videokassetten är 480:-. Du kan alternativt prova den i lugn och ro i Ditt hem genom att hyra den för en månadskostnad av 160:-. Sätt in beloppet på postgiro 50 72 80 – 6 (eller betala på annat vis) så får Du som sagt kassetten i brevlådan. Hyreskostnaden räknas av vid köp – priset blir med andra ord exakt lika med kontantpriset och dessutom portofritt! OBS! Läkare och terapeuter avråder folk som lider av epilepsi från självbehandling. Utöver detta finns bara ett krux: HYPNOSSPIRALEN måste ses och upplevas för att kunna övertyga. De som sett och hört har fallit direkt för den!

Med varje order följer – förutom en kort handledning – en utförligare, 20-sidig broschyr.

PS. FRI KONSULTATION/DEMONSTRATION!

Om Du råkar ha vägarna förbi och det passar sig är Du välkommen hem till mig och min hustru Barbro för en spännande demonstration. Ta gärna med Dig någon eller några vänner. Vi kan ta emot upp till 10 personer. Ring bara för bestämning av tid! DS.

Skriv, ring eller faxa till

FRANZ SCHWABE

Åsgärdevägen 43, 121 31 ENSKEDEDALEN

Tel. 08-649 51 96 Fax 08-649 54 56

Det är på det *intellektuella planet* som människor finner den kristna tron anstötlig, och det är alltså här vi behöver ett teologiskt reformarbete. Det avgörande hindret för människor att acceptera den kristna tron är, så vitt jag kan förstå, uppfattningen att den innehåller en mängd absurda och orimliga påståenden om verkligheten. Att människor kroppsligen skulle uppstå efter döden, att människornas synder skulle avtvås på grund av att Jesus avrättades, att Jesus gick på vatten och en mängd andra påståenden upplevs ofta som helt otroliga av intellektuella människor. Det förefaller också uppenbart att många centrala nystestamentliga läror inte går att förena med den moderna naturvetenskapliga världsbilden.

Sten Philipson i "Bryta upp!" (1979).

Vår planet har framträtt i ett nytt ljus, inte som en statisk eller cyklisk värld, utan som en arena där art efter art har uppträtt under åtskilliga hundra miljoner år. Denna fantastiska framryckning antyder att människorna kan utvecklas ytterligare. Evolutionen hittills är en magnifikt ofrånkomlig vägvisare som visar mot en mystisk framtid för olika livsformer.

Michael Murhpy

Den oförgångliga filosofin försäkrar gång på gång att vi alla ytterst är ett, att denna enhet är kännbar som det rena Jaget i djupet av vårt inre och att denna insikt kan nås av alla; den är i själva verket vår medfödda rättighet.

Peter Russell

Homeopatin

I Sverige finns omkring 700 homeopater. Endast ett tiotal legitimerade läkare i vårt land använder homeopatiska mediciner. En av dem är Anders Forneus, som är hud- och allmänläkare i Uppsala. Han har skaffat sig en engelsk utbildning i homeopati för läkare.

Forneus berättar att i England, Tyskland och Frankrike tillämpas homeopatin av läkare och medicinerna säljs på apotek. I Frankrike skrivs homeopatiska mediciner ut av var tredje läkare. Vid universitetet i Bern, Schweiz, finns en professur i homeopati. Forneus säger att homeopatiska medel kan hjälpa vid de flesta besvär; de brukar vara bra vid sjukdomar som exem, smärta, yrsel, magbesvär och olika psykiska åkommor.

Homeopatiska medel kan vara utspädda så kraftigt att det knappt finns en enda molekyl kvar av den verksamma substansen. De verkar således inte kemiskt, utan snarare är det någon immateriell kraft som läker.

Av en holländsk översikt över forskning om homeopati, som publicerats i en ansedd medicinsk tidskrift, framgår att av 105 studier visade 81 på en positiv effekt.

En svensk professor säger att homeopatin strider mot mot den naturvetenskapliga världsbilden och tillägger att om homeopatin fungerar, så finns det brister i vår världsbild.

Källa: Hälsa, februari 1997, artikel av Eva Olsson.

Mysterier

Den populärvetenskapliga tidskriften Illustrerad Vetenskap har från och med nr 2 i år en ny avdelning, "Vetenskap och mystik". "Vi tar tag i en rad mystiska fenomen och beskriver dem utifrån en vetenskaplig synpunkt", skriver redaktören Jens E. Mathiesen i Oslo. Tidningen skryter med att mystikavdelningen på fem sidor är "Sveriges bästa sidor om det övernaturliga". Bland det som beskrivs är cirkelarna i sädesfält, "den avskyvärde snömannen" och Honortons vetenskapliga experiment med telepati. Informationerna är inte grundliga, utan mycket kortfattade, men inte dåliga.

Med numret följer ett häfte på 30 sidor, "Världens 3 största mysterier", som behandlar Atlantis, Bermudatriangeln och tankeöverföring. Det är inte svagt – även om titeln är fånigt felaktig – men åtminstone kapitlet om Bermudatriangeln är alltför ofullständigt. Den i och för sig kritiska framställningen ger det felaktiga intrycket att det är något speciellt med detta område i Atlanten. Många av de omskrivna fallen har ju inträffat utanför området, och enligt sjöförsäkringsbolaget Lloyds statistik inträffar

inte fler olyckor inom Bermudatriangeln än på världshavet i övrigt – men dessa väsentliga informationer ges inte i häftet.

Intressanta är uppgifter om brittiska telepatiexperiment med över 2000 barn. En "sändare" hade, liksom barnen, fem bilder framför sig. Sändaren försökte överföra en av bilderna mentalt till ett barn. Det gällde sedan för barnet att peka ut den av bilderna som "sänts". Treåringar hade 46 % träffar, femåringar 35 % och sex- till åttaåringar 26 %. Det förväntade slumpresultatet var 20 %. "Föreställningen att vi alla föds med en förmåga att överföra tankar men förlorar den allt eftersom vi blir äldre är onekligen fascinerande", kommenterar skribenten.

De tre kapitlen i häftet utgör utdrag ur "Illustreterad Vetenskaps stora bok om mystik".

Det indiska reptricket

Ända sedan 1300-talet har ögonvittnen beskrivit det indiska reptricket. Det kan bestå i att en magiker slänger upp ett rep i luften, varpå repet blir hängande lodrätt. En pojke klättrar upp för repet och försvinner. När pojken vägrar komma ner, klättrar magikern upp med en kniv. Även han försvinner, men snart faller pojkens kroppsdelar till marken. Magikern klättrar ner, täcker över kroppsdelen, varpå pojken återuppstår oskadad.

På 1800-talet blev detta trick mycket omtalat, men ingen utförde det under kontrollerade former. En förklaring som föreslagits är masshypnos. En annan är att ögonvittnen i efterhand har överdrivit vad de sett. Två brittiska psykologer har testat den senare förklaringen. Det visade sig att ju längre tid som förflutit mellan händelsen och skildringen av den, desto mer fantastisk var skildringen. I gruppen där den genomsnittliga tiden mellan händelse och skildring var omkring fyra år, berättades det att pojken klättrat upp för repet och ned igen, men i de fall där tiden mellan händelsen och skildringen var omkring 42 år, talades det om att pojken klättrat upp för repet, försvunnit och sedan uppenbarat sig i en korg, som hela tiden varit synlig för åskådarna.

De mest fantastiska berättelserna måste alltså ifrågasättas. Men psykologerna tror att även de enklaste trickerna är opålitliga. Ett foto som påstods visa reptricket, visade i själva verket endast ett vanligt balanstrick, där ett barn gick på en lång bambustång som hölls av en artist.

Undersökningen har publicerats i den ansedda vetenskapliga tidskriften Nature 383, 212-213, 1996.

Källa: En artikel av professor Dan Lanhammar i tidskriften Humanisten nr 4, 1996.

Djurens rättigheter

På Dagens Nyheters kultursida var det i början av året en debatt om djurens rätt. Den inleddes med en krönika av tidningens medarbetare Leif Zern, som skrev om de militanta veganer "som sätter eld på Scans lastbilar". De betecknas bland annat som "antihumanister", och Zern skriver att man hos dem verkligen kan tala om ett hat mot människan – utan att ge något belägg för detta.

Zern fick mothugg av flera, bland annat Sverker Sörlin, professor i idéhistoria, som påpekade att de som framhävde slavernas och de förtryckta rasernas människovärde ofta var samma grupper som också engagerade sig mot djurplågeri. Han skriver också att "det synes mig som om veganerna är ett slags humanismens fundamentalister i det att deras omsorger inte upphör med människan. De har tagit sin 'själs beslut'. De vill fortsätta etikens utvidgning till andra varelser."

Som ett debattinlägg införde DN också en artikel av Peter Singer, australisk professor i filosofi. Han anser att vår behandling av djur är ett uttryck för "artism", en moraliskt oförsvarlig form av diskriminering mot varelser av annan art. "Alla kännande varelser har intressen, och oavsett om de tillhör vår art eller andra arter bör vi respektera deras intressen", skriver han.

Fortsatta mysterier

I Illustrerad Vetenskap nr 3 fortsätter mystiken med korta informationer över fem sidor. Om Sai Baba har man hämtat uppgifter från en indisk skeptiker (som aldrig fått tillåtelse att studera den helige mannen på nära håll, men man känner inte till Erlendur Haraldssons intressanta närobservationer. Den isländske forskaren har gjort iakttagelser av händelser som det varit svårt att förklara som trick).

Reinkarnationsfallet Bridey Murphy förklarar vara oäkta. Virginia Tighes kunskap om gångna tider kunde mycket väl "härstamma från hennes äldre familjemedlemmar, som tidigare hade bott på Irland", skriver tidningen vagt. (Men man vet att fallet Bridey Murphy inte har något med reinkarnation att göra. Det har avslöjats på ett helt övertygande sätt.)

För övrigt tar tidningen bland annat upp den välkända filmen som uppges visa obduktion av en rymdvarelse, Hollow Earth Society, som anser att jorden är ihålig och att i dess inre högt utvecklade varelser lever, samt, under rubriken New Age, vandring på glödande kol – allt förklaras naturligt.

Ni barbarer tager denna hund, så överlägsen människan i förmåga till vänskap, spikar fast honom i bordet och dissekerar honom levande för att studera hans nerver och blodådror. Ni finner precis samma organ för sinnesförmågelser som hos er själva. Så svara mig, du mekanist: har naturen i detta djur nedlagt känslans ursprung i avsikt att det inte ska hysa känslor?

Peter Singer (DN 9 febr. 1997) citerar Voltaire som riktade sig mot cartesianerna, vilka betraktade djuren som maskiner.

På Peace in Mind gjordes reklam för många "alternativa" produkter – här Magnet & Hälsa. Foto: Åsa Freij.

Peace in Mind i konkurs

I Dagens Nyheter läser vi att Peace in Mind har satts i konkurs. Det kom inte tillräckligt med besökare till den andliga festivalen, skriver DN. Stiftelsen bakom Peace in Mind, "Stjärnstoft", har efterlämnade skulder på knappt 940 000 kronor. Tillgångarna är 75 000 kronor, vilket betyder en total skuld på drygt 800 000 kronor. Av dem är drygt 400 000 prioriterade skulder, som ska betalas först.

Det handlar bland annat om hyra i Medborgarhuset och diverse skatter till staten. Bland de oprioriterade skulderna på drygt 500 000 finns skulder till bland annat matleverantörer och rekvisitaleverantörer, som inte kan räkna med att få några pengar.

Källa: Notis i Dagens Nyheter 26 mars av Cecilia Giertha, Stockholmsredaktionen.

Vi står förmodligen på tröskeln till en omvandling som hela universums uppbyggnad har syftat ill, ända sedan tidernas morgon.

Peter Russell

Vi är både universums öga och dess jag.

Peter Russell

All materia har skapats av något ämne som är omöjligt att varsebli, ett ingenting, omöjligt att föreställa sig och upptäcka. Men det är en märklig form av ingenting som alla materia är skapad av.

Pau I Dirac

Så långt bort i det förflutna som vår erfarenhet når, kan vi se hur medvetandet hela tiden har ökat.

Pierre Teilhard de Chardin

Till att börja med måste vi kanske uppleva vårt förflutna som oväsentligt utom vad gäller den Kärlek vi har upplevt.

Gerald Jampolsky

Kärlek är vi födda med. Fruktan har vi lärt oss här.

Marianne Williamson

Placeboeffekten erbjuder ett dramatiskt bevis för att allt botande egentligen är ett självbotande.

Rick Ingrasci

En liten stund och du har glömt allt, en liten stund och du är glömd av allt.

Marcus Aurelius

Jag åldras inte. Det är bara mitt liv som åldras.

Brian Weiss

Anden har ingen pensionsålder.

Bo Bergman

Kroppen är själens harpa.

Kahlil Gibran

Att lindra stress

Av Nils-Olof Jacobson

Har du tänkt på hur många böcker det finns som ska hjälpa oss att lindra stress, förverkliga oss själva, få självförtroende och bli allmänt lyckliga, eller i varje fall mindre olyckliga? Under årens lopp har jag recenserat en hel del i Sökaren och för Bibliotekstjänst, och själv provat och övat åtskilliga trick och metoder. Senast skrev jag om *A Course in Miracles* (ACIM) i Sökaren 3/96.

Den stora mängden metoder kan tyda på att ingen av dem fungerar riktigt bra. Alla kan hjälpa några, men ingen hjälper alla. Har du t.ex. försökt att räkna till tio innan du säger något när du blir arg och inte vill ge utlopp för ilskan? Vid fem kan dina känslor vara som en flaska omskakad clubsoda. Medan du räknar rasar dina ilska tankar också runt i huvudet, redo att återta kommandot så snart du har hunnit till tio.

Vårt medvetande eller tänkande, vårt "huvud" kan ofta kännas som en film som rusar på allt snabbare. Ändå vet vi att en film bara består av rutor med stillbilder som visas i en viss hastighet. Hjärnan uppfattar dem som ett kontinuerligt förlopp. Vår reaktion på en ruta avgör hur vi uppfattar nästa ruta, och därmed hela filmen. Tänk om vi kunde stanna filmen, ta en paus och själva bestämma hur den ska fortsätta?

Ett sätt att stanna filmen beskrivs i boken *Freeze-Frame* av amerikanen Doc Lew Childre, med underrubriken *Fast Action Stress Relief*. Stress är då en sammanfattande benämning på alla former av belastning på organismen, orsakade av våra reaktioner på livets händelser och påfrestningar.

Childre är beteendeforskare och musiker, samt grundare och ledare av *Institute of Heart Math* (IHM) i Boulder Creek, som naturligtvis ligger i Kalifornien. Syftet med IHM är att "put the heart back in the people business".

I århundraden har ordet *hjärta* förknippats med känslor som mod, kärlek, djup glädje, tacksamhet, tillgivenhet, omtanke, likaväl som med visdom och intuition. Det är ju sådana kvaliteter som ger livet dess egentliga värde. Vi behöver bara tänka på alla talesätt i vårt eget språk som har med hjärtat att göra, från en utsliten fras som "hjärtlighälsningar", till ett ömsint tilltal som "lilla hjärtat" och en romantitel som *Gå dit hjärtat leder dig*.

Freeze-Frame kan på svenska kallas *Still-*

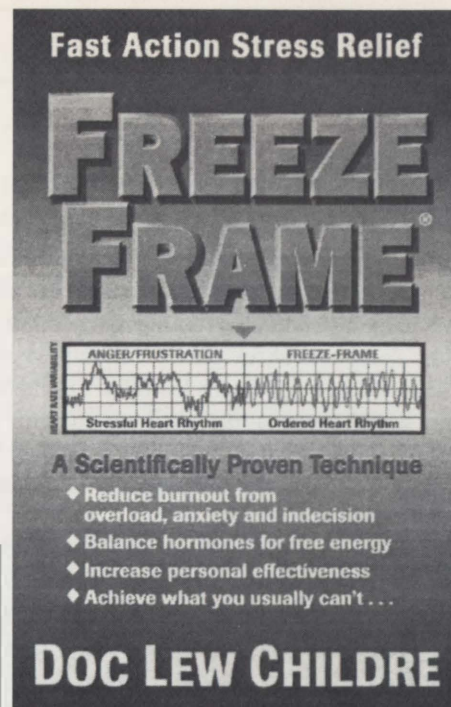
bild. Kort uttryckt innebär metoden att mentalt stanna filmen i huvudet, flytta uppmärksamheten till hjärtat och därigenom få kontakt med "den inre rösten" eller intuitionen. Låter det flummigt? Det tyckte jag nog också, tills jag började öva metoden och fann att den faktiskt fungerar. Se närmare beskrivning på nästa sida.

I beteendeterapin finns en metod som kallas *tankestopp*. Den lärs ut av en terapeut. Klienten får ta fram en störande tanke och ge signal när han har den. Då ropar terapeuten oväntat STOPP! och slår samtidigt handflatan i bordet. Klienten rycker till och konstaterar förvånad att den störandetanken försvann. Klienten får sedan lära sig att själv ropa STOPP!, först högt och sedan tyst, enbart mentalt, när han vill avbryta de störande tankarna. Jag har själv arbetat med denna metod med patienter, som har haft viss nytta av den. Svagheten är att man är "kvar i huvudet" hela tiden. Om stoppet inte lyckas helt, så blir det lätt en inre dialog eller snarare debatt, där motsatta tankar oavbrutet käbblar mot varandra. Det blir mycket tröttsamt.

Förra våren upplevde jag en tung period i mitt liv, till följd av en långvarig belastning. Vid sådana tillfällen hjälper det inte mycket att man själv är utbildad psykiater eller psykolog. Man behöver ett praktiskt verktyg, någon sorts andlig egenvård eller mental livboj för att hålla sig flytande. Jag använde det mest effektiva jag då kände till, ACIM, och arbetade intensivt med övningar ur kursboken. Det fungerade, men bara någorlunda. Jag höll näsan ovanför vattnet, mer var det inte, och var ganska så utmattad när krisen så småningom ebbade ut.

I år har en liknande belastning återkommit. Nu har jag i stället övat Stillbild. Egentligen är det precis samma sak som ACIM – att släppa tankar av oro, vrede, förväntningar och besvikelse och i stället söka förlåtelse och försoning. Jag vet inte om Childre har studerat ACIM, han nämner den i varje fall inte.

Skillnaden är just det medvetna steget från huvudet till hjärtat, som gör Stillbild unik. I varje fall för mig har den haft en helt annan, mer djupgående verkan än ACIM. Jag kunde märka effekten direkt, efter bara ett par da-

gars övande. Ändå tar varje övning bara någon minut, och ännu mindre när man blivit van. Jag arbetar ju som psykiater och har intresserat mig för självhjälptekniker i tjugofem år. Faktiskt har jag inte träffat på någon som är så enkel och samtidigt verksam som *Freeze-Frame*.

Stillbildsmetoden är alltså inget flum. Tvärtom är den ordentligt vetenskapligt undersökt. IHM har i samarbete med andra forskare mätt olika fysiologiska skeenden och funnit att metoden leder till en ökad harmonisering mellan olika delar av nervsystemet. Man har fått flera artiklar om dessa studier publicerade i akademiska medicinska tidskrifter. Det verkar också som regelbundet övande av stillbild kan ge en inre avslappning, som Childre kallar *amplified peace*, av samma typ som vid djup meditation. Ändå kräver inte denna teknik något liv som munk eller yogi utan kan övas när och var som helst, mitt i vardagslivet.

Childre är också musiker och har studerat hur olika toner, rytmer och harmonier verkar på nervsystemet. Han har gjort ett femton minuters kassettband, *Heart Zones*, med musik som är avsedd att underlätta övningarna. Det är ett exempel på vad som kallas *designer music*, där musiken inte bara är avsedd att avnjutas som musik, utan också ska ha bestämda verkningar på åhöraren. Det finns undersökningar som visar att den faktiskt har avspännande verkan. Min sexåring blev förtjust i *Heart Zones* och dansar gärna till musiken.

Boken har 143 sidor, är klart disponerad, skriven på ett rättframt och enkelt språk. Den ger all information man behöver för att öva själv. Jag hoppas den snart kommer på svenska. Den är, liksom *Heart Zones*, utgiven av Planetary Publications, P.O. Box 66, Boulder Creek, CA 95006, USA, fax 1-800-372-3100. Den ska gå att beställa från bokhandlarna Vattumannen i Stockholm, Näckrosen i Göteborg eller Sök och Finn i Malmö.

Stilla bilden!

Stillbildsmetoden har fem steg:

1. Identifiera den känsla eller de tankar som ger dig stress. Stanna filmen, tryck på din inre pausknapp.

2. Flytta din uppmärksamhet nedåt i kroppen, till området kring hjärtat. Stanna där tio sekunder eller mer.

3. Erinra dig någon upplevelse som har gett dig en positiv känsla i hjärtat: glädje, tacksamhet, omtanke, inre frid eller liknande. Försök återuppleva känslan.

4. Använd nu ditt sunda förnuft eller din intuition, och rikta en fråga till hjärtat. Fråga vad som skulle vara ett mer effektivt sätt att hantera situationen, ett sätt att minska stressen.

5. Lyssna till vad hjärtat säger som svar på din fråga.

Kommentarer:

1. Det du kan ändra är sällan den yttre situationen, men alltid ditt tänkande om den, och därmed din reaktion på den.

2. Du koncentrerar dig inte på det fysiska hjärtat, utan på det område någonstans i bröstet, i hjärtrakten, där du upplever djupa positiva känslor. Vi kan kalla området "det inre hjärtat". Det kan vara lättare att flytta uppmärksamheten dit om du gör det på en utandning.

3. Om du är mitt i ett gräl eller av andra orsaker mycket upprörd, kan det vara svårt att koppla in en positiv känsla. Men blotta försöket gör ändå att du kommer i ett mer neutralt känsloläge. Det är ett viktigt steg, och räcker för att fortsätta övningen.

Enklast kan vara att erinra dig en känsla av ömhet, omtanke eller kärlek till en annan person (t.ex. ett barn), ta fram denna känsla och rikta den mot just den person du har framför dig, eller mot dig själv om du är ensam med dina tankar.

4. Det gäller alltså att få kontakt med intuitionen eller den "inre rösten" – liten och svag först, men starkare med övning. Du kan känna igen den på att den aldrig uttalar sig kritiskt eller dömande mot dig själv eller andra, utan alltid ger någon form av uppmuntran, ett vidare, mer hoppfullt perspektiv.

5. "Gå dit hjärtat leder dig."

6. Öva ofta, många gånger om dagen, det tar bara en minut eller mindre varje gång. Du märker snart att de fem stegen naturligt går över i varandra. Öva på mindre stress, så är det lättare att sedan använda metoden när det verkligen behövs.

En försynt undran:

Vad är det för fel egentligen på kritiskt tänkande?

Till synes fullt normala människor kastar sig huvudlöst ut i det okända, troende på vad som är helt osannolikt.

Med litet otur kan det gå riktigt illa för dessa "troskonstnärer". Om de kommer under inflytande av någon karismatisk person eller "kanal" med till en början dolda destruktiva tendenser, kan det i värsta fall sluta med död och pina.

Det kan vara riktigt farligt att få för sig att vad som framförs utan bevis har ett högre ursprung och därför är absolut sanning.

Sökarens "nyfikenhet" kan leda dem in i de mest absurda föreställningar. Kritisk reflektion och en gnutta intresse för vetenskapligt synsätt skulle vara hälso-samt.

Känslan är ingen säker vägvisare på sökandets slingriga stigar. Sanningsfrågor avgörs allt bäst efter intelligent reflektion.

Och vad är det för fel på vetenskap? Varför tror man att medier, kanaler, siare, profeter osv vet mer om verkligheten än sådana vetenskapsmän som grundligt och objektivt undersöker fenomen?

Varför har intuitionen ett så högt anseende bland vissa sökare idag? Tror man att den är ofelbar? Kan den vara ofelbar?

Kära nån, alltså, det kan väl inte vara helt fel att litet grand försöka kombinera nya tidsålderns öppenhet med ett uppmärksam ifrågasättande?

Låter man förståndet fara, lurar verkliga faror strax bakom hörnet.

Jag tycker att newageare sätter i system att föra förståndet åt sidan.

Sven M.

Bokfloden

Han skrev sin egen bibel

Den ungersk-amerikanske författaren Edmond Bordeaux Székely (död 1979) var på många vis före sin tid. Redan på 30-talet propagerade han för hälsokost och ekologisk livsföring, och han talade lyriskt om naturen som vår Moder liksom många inom nutidens miljöreligiosa. Under många år ledde han ett "biogeniskt" institut i San Diego, Kalifornien, och därifrån utgav en flod av skrifter med religiöst och ekologiskt innehåll.

Men Székely ville också gärna uppträda i rollen som forskare. Flera av hans mest lästa böcker presenteras som urkristna evan-

gelier, som han skulle ha hittat i olika europeiska arkiv. Från 1937 till sin död gav han ut sådana skrifter i olika variationer. Två av dem har kommit ut på svenska: *Esséernas fredsevangeliem* och nu senast *Esséerevangeliet*, båda översatta av Peter Norrthon (Bokförlaget Ad Astra, Helsingborg, 1996).

Skrifternas snåriga historia har jag sökt spåra i min bok *Fynd och fusk i bibelns värld* (1979). Från början påstod Székely att han hade hittat sina texter på tre olika håll: en gammalslavisk handskrift på Nationalbiblioteket i Wien, en arameisk dito i det påvliga Archivio Segreto, Vatikanen, och slutligen hebreiska fragment i benediktinklostret Monte Cassino söder om Rom.

På sådana ställen måste besökarna alltid anteckna sig, och de mycket intressanta liggarna sparas för eftervärlden. Därför kan man lätt kontrollera om någon verkligen varit där. Jag skrev dels till Wien, dels till Vatikanen om saken och fick bestämda besked. Székelys namn saknas i båda arkivens liggare, och han har därför aldrig besökt dem. Bibliotekarierna var vana vid att få förfrågningar om honom, men hade

ingenting att berätta. I sin egen korta redogörelse för sina "forskningar" nämner han f. ö. inte att han någonsin besökt Wien.

Också Székelys anhängare måste ha varit ivriga att få se originaltexterna. Säkert efter många påstötningar gav han 1977-78 ut en hebreisk text men utan att tala om var han fått den ifrån. Den stämmer till innehållet med första delen av hans "evangelium" från 1937. Det är alltså en helt ny och sammanhängande hebreisk text som han aldrig har berättat om förut. Jag har inte minsta tvivel om att han låtit tillverka den för att lugna sina kritiker. Hebreiska är ju ett levande språk, och det är ingen konst att göra en text som ser trovärdig ut.

Alltsammans är alltså skoj. Frågan är hur någon kan hålla på med sådant livet ut och med sådan envishet. Székely tycks ha varit en idealist som ville göra människors liv sundare och lyckligare. Kanske tyckte han att det goda ändamålet helgade medlen.

Man kan naturligtvis läsa hans skrifter för deras egen skull, om man tycker om dem. Men alltsammans är ändå fiktion och inte verklighet.

Per Beskow

Blomsterterapi

Bachs blomsterterapi. Teori och praktik. Författare: Mechthild Scheffer. Förlag: Era Nova publishing 1997.

Edward Bach var en engelsk läkare, som blev intresserad av naturmedicin. Han beskrev på 30-talet ett system av naturmedel, väsentligen framställda av vilda växter enligt en homeopatisk princip. De 38 "blomstermedlen" motsvarar lika många negativa sinnestillstånd, som han ansåg grundläggande för alla sjukdomar. Blomstermedlen avser alltså inte att bota fysiska sjukdomar utan att hjälpa personligheten eller själen till harmoni. De 38 sinnestillstånden är rätt enkla att identifiera. Envar intresserad kan utifrån personlig kännedom välja blomstermedel till anhöriga eller vänner. Att välja medel till sig själv blir en väg till självkännedom. Författaren Mechthild Scheffer har mångårig erfarenhet av blomstermedlen. Hon beskriver varje medel, dess kännetecken och användning. Hon anger också stödtåtgärder och "positiva tankar" för att förstärka medlens verkan. Boken har teckningar i svart-vitt av de olika växterna. Framställningen är enkel och lättläst. I grunden ligger en okonventionell "andlig" livssyn som också Bach hade. Detta är den bästa boken på svenska om Bach-medlen.

Nils-Olof Jacobson (Tidigare i Bibliotekstjänsts sambindningshäfte.)

Yogson berättar

Naturväsen. Reinkarnation och gränsvärldar. Författare: Bert Yogson. Förlag: Planetstaden 1996.

Denna Yogsonbok kan kanske ses som ett slags poetisk vision av verkligheten. Den som önskar vederhäftiga redogörelser för människors upplevelser av naturväsen, UFO:n med mera samt kloka resonemang och bedömningar, får söka det i annan litteratur.

Bert Yogson är en underhållare och berättare. Historiernas sanninghalt är inte något problem för honom. Gränsen mellan fantasi och verklighet glider han lätt över.

SM

Sjukt och friskt

Mänskliga gränsområden heter en antologi på 221 sidor, utgiven på Natur och Kultur 1996. Den har publicerats på initiativ av Forskningsrådsnämndens kommitté för temat "Individ, Samhälle och Hälsa". Dess ambition är att ge en bredare belysning av medicinska frågor. Området anges av bokens undertitel, *Om extas, psykos och galenskap*.

Nio författare, professorer och lärda, skriver om mindre vanliga aspekter på psykisk sjukdom, särskilt psykos. I olika varianter ställs frågan vad som är normalt och onormalt, friskt och sjukt. Ett kapitel beskriver den samiska kulturens tradition att markera landskapet med "berättelser" om ovanliga upplevelser, kanske av psykotisk art. Gufithar, en mytisk kvinnofigur, uppenbarade sig i olika skepnader. I en by kom hon som en "ansiktslös blå dam med ett litet barn på armen" när barn i bygden på något sätt var i fara. "Befolkningen höll alltid ett extra öga på barnen när någon hade sett henne. Men det viktigaste av allt var att

när den blå damen hade blivit sedd talade folket i bygden med varandra om vem budskapet kunde gälla. På det sättet fick 'den blå damen' alltid igång ett samtal som präglades av reflektion, omtanke och uppmärksamhet när det gällde barnens situation."

Andra kapitel handlar om "heliga flickor", unga svenska kvinnor på 1700- och 1800-talet som gick in i dramatiska psykos med religiöst innehåll, och om "dåren i Kristus" i den rysk-ortodoxa miljö. Kapitlet "Mystik och epilepsi hos Dostojevskij" diskuterar om en religiös-visionär upplevelse kan reduceras till "bara" en process i hjärnan. Men en beskrivning av de fysiologiska förutsättningarna för en viss upplevelse säger i sig ingenting om denna upplevelsets giltighet eller värde. "När man omfamnar sina barn eller lyssnar på Matteuspassionen sker det förvisso något i hjärnan. Men ingen kommer på idén att förkasta musikupplevelsen eller kärleken bara för att den går att belysa ur ett biologiskt perspektiv. Varje försök att slutligt 'förklara' en komplex mänsklig upplevelse (inte minst den religiösa tron) ur något slags enkelt biogenetiskt perspektiv säger nog mer om förklararens behov av en slutlig totallösning än om det han är ute efter att förklara."

Tre kapitel diskuterar de psykotiska livsavsnitten hos kända svenskar: Emanuel Swedenborg, August Strindberg och Ernst Josephson. T. ex. Swedenborg var helt klart psykotisk vid 56 års ålder, då han upplevde en religiös

kris. Han levde ytterligare 28 år, som han ägnade åt att umgås med andar och änglar och skriva ett tretiototal teosofiska verk på latin. Var han under denna tid frisk eller sjuk? En samtida, Carl Gustaf Tessin, var säker på svaret efter ett besök hos Swedenborg: "Som jag Gudi lov har både sund tro och sunt förnuft, så är det lätt att uträkna hurudant mitt omdöme är om denna mannen... Jag vet ej om jag skall kalla lycklig eller olycklig en svagsint människa, som finner nöje i sin inbillning."

Vår tid och kultur är kanske benägen att alltför snabbt och alltför skarpt dra upp gränsen mellan det friska och sjuka psyket. Vart hör t.ex. ovanliga upplevelser, kanske av parapsykologisk art för att inte tala om UFO, hos annars "normala" personer? Också den som utövar meditation kan drabbas av sådana upplevelser, ibland med långvariga verkningar.

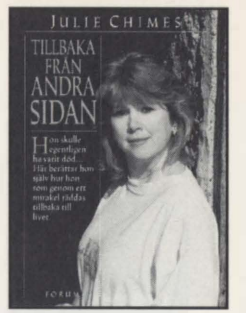
Mig har denna bok gett omväxlande, ofta fascinerande läsning. Som avslutning två citat att minnas, ur kapitlet om meditation och upplysning. En sufi på 1000-talet, Abu Said Ibn'l Khayr skrev: "Det sanna helgonet går till och från människorna och köper och säljer på marknaden och gifter sig och tar del av det sociala livet, och glömmer aldrig Gud för ett enda ögonblick."

Och en zenbuddhistisk text säger:

"Före upplysningen hugger jag ved och hämtar vatten.

Efter upplysningen hugger jag ved och hämtar vatten."

Nils-Olof Jacobson

Nära döden

Tillbaka från andra sidan. Författare: Julie Chimes. Förlag: Forum 1997. Översättning: Lena Torn Dahl.

Julie Chimes berättar sin livshistoria, som är originell och delvis fascinerande. Boken är välskriven men alldeles för lång.

Det står väldigt litet om nära döden-upplevelsen och dess följder. Det allra mesta är detaljerade beskrivningar av andra händelser i författarinnans liv. Den ivrige sanningssökaren har inte mycket att hämta i Julie Chimes bok.

En följd av nära döden-upplevelsen är att en mystisk inre röst, som hon kallar Veritas, Sanningen, talar till henne, kommenterar hennes liv och ger henne råd. "Jag är du", säger rösten inledningsvis. En följd är också övertygelsen att bortom döden finns en annan verklighet.

SM

Små böcker om folktro.

Grafologi. Handtydning. Numerologi. Tarot. Fyra böcker av David D. Barrett. Förlag: Wahlströms, 1996.

Vem är jag? Författare: Pamela Allardice. Förlag: Wahlströms, 1996.

De fyra förstnämnda är vackra böcker i pocketformat, alla på 61 sidor, tryckta i Hong Kong. Den sistnämnda är större till format och sidantal, något mindre läcker och tryckt i Kina.

Böckerna beskriver enkelt och kortfattat några slag av folktro, helt utanför vetenskapligt tänkande. Allardices bok handlar om zodiakens stjärntecken, de kinesiska åren, månadsblommor, månadsstenar, färger och numerologi.

Som "gamla tidars visdom i lättillgänglig form" erbjuds dessa verk åt allmänheten. Men deras förtjänster ligger i den grafiska formen.

SM

Liv efter liv

Kärlek liv efter liv. Författare: Brian Weiss. Översättare: Göran Grip. Förlag: Forum 1997.

Detta är Brian Weiss' tredje bok om reinkarnationsterapi. Den första, som gjorde honom världskänd, var "Många liv, många mästare", vars amerikanska original kom 1988 och den svenska översättningen 1996. Hans bok nummer två finns inte översatt till svenska. Årets bok handlar om två "tvil-

lingsjälär" som möts i liv efter liv; i detta liv förenas de genom Weiss' förmedling, sedan han genom hypnos fått fram ett gemensamt minne hos dem; dvs de berättade oberoende av varandra om samma händelse, där han varit hennes älskade far och blivit dödad av romerska soldater.

Weiss är psykiater, men den vetenskapliga forskningen inom reinkarnations- och hypnosområdet har han inte satt sig in i. Han tänker på ett folkligt okritiskt sätt, och man förstår att hans böcker blivit populära.

Det här är en reinkarnationsromantisk upplevelsebok. Den berättar om mentala upplevelser i hypnotiskt tillstånd. Men Weiss' bedömningar av det upplevda saknar vetenskaplig giltighet.

Weiss anser att en del av det som sagts korrekt av "andeväsen", som talat genom hypnotiserade, har varit sådant att dessa personer inte själva kunnat veta det och att an-

nat legat över deras egen förmåga och att detta visar att andarna är verkliga, självständiga varelser. Men samma fråga, vad gäller medier, har ju parapsykologer diskuterat i hundra år och inte stannat för andehypotesen. Weiss diskuterar inga möjliga alternativa paranormala förklaringar. Han nämner endast ideligen sin övertygelse att det rör sig om verkliga minnen av tidigare liv.

SM

Ödet föreskriver att tvilling-själär ska möta varandra. Vi kommer att möta dem. Men vad vi bestämmer oss för att göra efter det mötet sorterar under den fria viljan. Ett felaktigt val eller en tillfällighet kan missa kan leda till oerhörd ensamhet och stort lidande.

Ur *Kärlek liv efter liv*.

Lev, människa!

När ska jag ha tid att leva? Författare: Per Ragnar. Förlag: Verbum 1996.

I en tunn bok (70 sidor) i litet format (110 x 185 mm) talar idealisten Per Ragnar klokt och lågmält till läsaren. Han är inte arg, inte bitter, inte förebrående

utan närmar sig läsaren i en vänlig sympati. Vad säger han? Jo: stressa inte, stanna upp och lev, och: borde vi inte alla försöka att göra något bättre av vårt liv, exempelvis bli bättre medmänniskor? Vi har en potential för vardagsgodhet, vi kan betyda något för andra, och vi bör nog se till att vi gör det.

Den gyllene regeln finns i alla världsreligionerna, formulerad på litet olika sätt. Per Ragnar gör kommentaren att "från Gud, i vilken allt lever, utgår uppenbarligen ett universellt påbud, eftersom vi hittar samma grundläggande kärleksbudskap i alla religioner".

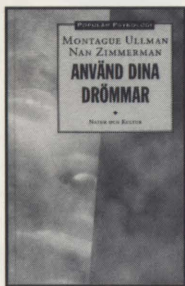
Men det är inte bara medmännisklighet som Per Ragnar tar upp, utan även bland annat den själv-

kärlek som kan ta sig uttryck i vård av kroppen, detta är själens tempel.

SM

Du ska älska din nästa som dej själv, sa Jesus. Det är ett oerhört, ett oerhört bjudande och uppfordrande budskap för den som har öron att höra med och ögon att se med. För din nästa är inte enbart din familj, grannarna, arbetskamraterna. Det är allt levande, från mikrokosmos, genom makrokosmos till makrokosmos. Ditt Jag och Fadern är Ett. Ur *När ska jag ha tid att leva?*

Bokfloden

Drömtolkning

Använd dina drömmar. Författare: Montague Ullman och Nan Zimmerman. Översättning: Sylven Schmidt. Förlag: Natur och Kultur 1981, 1996.

Att förstå drömmens språk. Författare: Montague Ullman. Översättning: Per Rundgren. Förlag: Natur och Kultur 1996.

"Använd dina drömmar" är en nytvning av en bok som utkom första gången på svenska 1981. "Att förstå drömmens språk" kan sägas vara en fortsättning och fördjupning av den tidigare boken.

Montague Ullman har en bakgrund som amerikansk psykoterapeut och klinisk drömforskare. Han förhåller sig respektfull men också kritisk till både Freuds och Jungs drömteorier. Drömmen behöver inte, som Freud ansåg, innebära att undertryckta sexuella impulser tar sig förklädda uttryck (en drömd käpp är en fallossymbol, en skål representerar kvinnans könsorgan) och inte heller behöver drömmen innebära kontakt med

någon "arketypisk" drömpool med symboler som är gemensamma för mänskligheten, så som Jung menade.

Ullman påpekar att klienternas associationer inte är fria utan influeras av terapeutens teoretiska inriktning. Statistik har visat att de personer som går till freudianska psykoanalytiker oftare har sexuella symboler i sina drömmar än de som går till jungianska analytiker; de senare har i stället fler "arketypiska" symboler.

Freuds ibland tvivelaktiga generaliseringar om drömmars innebörd var – enligt Ullman – präglade av att hans första studier av drömmar gjordes i samband med forskning kring psykiskt sjuka människor, och drömforskningen kom därför att få en slagsida åt psykopatologin istället för studier av friska människors drömmar.

Ullman menar att drömmen framför allt är "drömmarens helt personliga synpunkt på det som är omedvetet för honom" och att den

professionella terapeuten inte kan eller får ha tolkningsföreträde. Det finns inga universella symboler.

Drömmens egentliga funktion är att göra personligheten mer hel genom att visa fram saker och samband som drömmaren underlåtit att erkänna i sitt vakenjag. Drömjaget talar alltid sanning, till skillnad från det vakna jaget.

Efter en kortare historisk genomgång av drömmarnas betydelse i olika kulturer upptas större delen av "Använd dina drömmar" av en beskrivning av den "drömgruppsforskning" som Ullman påbörjade i Göteborg 1974 tillsammans med några blivande psykoanalytiker. Han understryker dock att alla som är intresserade av drömmar kan skapa sig egna "drömgrupper", och boken beskriver hur Ullmans grupp i praktiken kom att fungera. Dessa riktlinjer återfinns även i den nya boken "Att förstå drömmens språk", som framför allt är riktad till blivande drömgruppsledare, men även till presumtiva deltagare. I korthet går processen ut på följande: En grupp samlas för att tillsammans och så förbehållslöst som möjligt utforska en dröm. Den person som frivilligt önskar berätta sin dröm, gör så, varefter gruppmedlemmarna ställer klagörande frågor. Därpå reagerar gruppen på drömmen som vore den deras egen, medan drömmaren förhåller sig lyssnande. Drömmaren berättar så sina egna associationer kring drömmen samt tar upp vad

han finner värdefullt i det som gruppen bidragit med. Drömmaren har hela tiden initiativet och kan när som helst avsluta gruppens sysslande med drömmen.

Eventuellt avslutas arbetet med A. att gruppen försöker ringa in de tankar och känslor hos drömmaren som varit aktuella före sänggåendet för att skapa ett sammanhang, B. att drömmen återberättas av någon annan i gruppen och slutligen med C. att gruppen ger sina "orkestrerade projektioner", dvs subjektiva tolkningsförslag, av drömsekvenserna. Men fortfarande är det drömmaren själv som antingen tar till sig eller förkastar tolkningarna. Vid nästkommande möte kan drömmaren ånyo berätta om ytterligare tankar kring sin dröm, vilka kan ha aktualiserats efter sammankomsten.

Som "den främste bland jämlikar" finns gruppleadaren, vars uppgift är att guida arbetet genom processen på ett varsamt men också bestämt sätt. Samtidigt måste gruppleadaren vara beredd att dela med sig av en egen dröm.

För de som är intresserade av att utforska sina drömmar kanske drömgrupper enligt Ullmans modell är något att pröva. Sedan 1990 finns några av Ullmans forna elever samlade i en svensk förening, Drömgruppsforum, som har som målsättning att "bevara metoden, sprida den och utbilda nya ledare".

Gunnar Martin Aronsson

Hypnosens hemligheter

Paul McKenna är känd från sitt TV-program med estradhypnos. Han har nu gett ut *Hypnosens hemligheter* (Valentin förlag 1996, 208 sidor). Här avslöjar han vad som inte visades i TV, nämligen hur det går till att hypnotisera. Boken ger lite historisk bakgrund, och beskriver olika tekniker för att framkalla hypnos hos sig själv och andra. McKenna berättar hur hans

TV-show växte fram och utvecklades, och hur han blev överröst av önskningar från folk att han med hypnos skulle hjälpa dem med olika problem. Han började samarbeta med hypnosterapeuter och har varit med om att ta fram en serie ljud- och videoband med terapeutisk hypnos och avslappning. Enligt honom själv har dessa blivit en stor framgång i hans hemland England och visat mycket goda effekter.

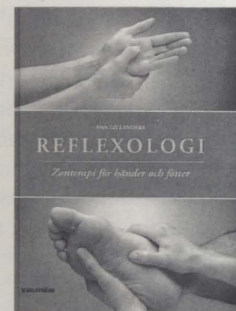
McKenna berättar också om moderna terapeutiska riktningar som bygger på hypnotiska tekniker, bl.a. inspirerade av den legendariske amerikanske psykiatern och hypnosmästaren Milton Erickson. Hanger tips om hur man själv kan arbeta med avslappning, självsuggestioner och inre bilder för att förbättra livet.

Det är en rätt trevlig bok som ger en hel del vettig information. Frågan är bara vem den är avsedd för. Det yrke som McKenna själv utö-

var, estradhypnotisören, är förbjudet i Sverige. Även hypnos i syfte att behandla sjukdom är förbjuden för alla utom legitimerad sjukvårdspersonal. För den som vill lära sig klinisk hypnos är boken för ytlig, och för den intresserade lekmannen är den snarast onödigt detaljerad. Den tilltänkte läsaren är väl då den som är allvarligt intresserad av hypnos och vill lära sig självhypnos. Det är ännu inte förbjudet, och det kan man förmodligen också lära uti-från boken.

Den som verkligen vill lära självhypnos kan komplettera McKenna med en gammal klassiker, Richard Shames och Chuck Sterins *Självhypnos för hälsa och avspänning* (180 sidor). Den kom på svenska första gången 1984, och finns nu i fickformat hos ICA-förlaget. Den ger grundlig information, men är betydligt mindre lättläst än McKenna.

Nils-Olof Jacobson

Tryck varandra på fötterna!

Zonterapi är en populär behandlingsform inom den alternativa medicinen. Den bygger på föreställningen att kroppens inre organ

avspeglas i zoner på kroppens yta. Genom att på olika sätt stimulera dessa zoner kan de inre organen påverkas "reflexologiskt". Akupunktur och akupressur är urgamla former av zonterapi. Den var även känd hos de gamla egyptierna, vilket visas på en 4000 år gammal bild. Vanligen menar vi med zonterapi att trycka på fötter och händer. Om detta har engelskan Ann Gillanders skrivit boken *Reflexologi – Zon-terapi för händer och fötter*. Det är en snygg bok i stort format, 143 sidor hos Wahlströms förlag 1996. (Tryckt i Singapore – märkligt att det kan löna sig med tanke på frakten!)

Boken beskriver teorierna för zonterapi, grundläggande tekniker, ger lite koncentrerad fysiologi, och

går igenom behandling för specifika åkommor. Man kan behandla sig själv eller andra. Det finns gott om schematiska bilder, och de olika greppen visas i tydliga och prydliga teckningar. Allt-sammans är mycket informativt, klart och redigt. Det är egentligen bara en sak jag har emot boken. Teckningarna över hur händer och fötter behandlas är färglagda i gulröda toner med kalla blåa skuggor. Det ser ut som en svårartad sjukdom i blodcirkulationen. Men den som trots detta vågar pröva kanske kan finna att fötterna i stället blir varma och goa. Försöka duger, ännu är det inte förbjudet att massera varandra på fötterna.

Nils-Olof Jacobson

Vissa böcker...

Vissa böcker kan man bara inte läsa. Man prövar gång på gång, men det går inte. De ger inte en tillräcklig läsupplevelse och läggs undan. Har ni också varit med om det?

Att några böcker inte går att läsa kan naturligtvis bero på en själv – man tillhör kanske inte bokens målgrupp – eller på att författaren eller översättaren gjort ett dåligt jobb.

Jag har några pocketböcker från

förlaget Alhambra. De är översatta från franska och handlar om astrologi, esoterismen, sirarkonstens historia och sufismen. De är döds-tråkiga.

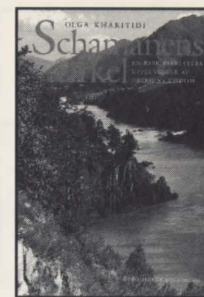
Andra böcker jag lagt åt sidan är Tom Youngholms "Den kosmiska baren", Alberonis "Optimism", som tycks mig förfärande ytligt generaliserande, Aninia AnAmras "Världen jag lever i", Stefan Santesson's "Vår porösa verklighet", Lisbeth Gustafssons "Världsbild i förvandling", Bertil Ohlsons "Andlighet på svenska" och "Ar-

kiv X. De osynliga".

Jag säger inte att de böckerna är dåliga eller tråkiga. De kanske kan vara bra för sina rätta läsare.

Ibland ger jag böcker, som jag inte orkar läsa, till andra, och det kan då hända att det kommer en recension som uttrycker en viss uppskattning. Men oftast går mina exemplar av de för mig oläsbara böckerna till antikvariat. Kanske finner de så sina läsare.

SM

Schamanism

Schamanens cirkel. En rysk psykiaters upplevelser av Sibiriens visdom. Författare: Olga Kharitidi. Förlag: Strömborgs 1996. Översättning från engelska: Eva Trägårdh.

Den unga kvinnliga psykiatern, som schamanen och antropologen Michael Harner betecknar som "en rysk Castaneda", berättar sin historia väl, på ett intelligent sätt. Men den påminner i viss mån om engelskan Julie Chimes bok om en nära döden-upplevelse, däri att den upplevelse som är bokens kärna, tar ganska liten plats. Det mesta är händelser och tankar kring den centrala upplevelsen, samt några andra mystiska händelser, drömmar och drömliknande upplevelser.

Olga Kharitidi förklarar att det rör sig om en sann berättelse. De långa dialogerna, som inte kan vara ordagrant återgivna, har hon skrivit ned ur minnet så sanningsenligt som möjligt. I övrigt har hon bland annat haft dagboksanteckningar att gå efter.

Det väsentliga resultatet för Olga Kharitidi själv av hennes upplevelser i Altai tillsammans med en kvinnlig schaman är att hon befriats från den begränsade bild av verkligheten som hon varit låst i, och att hon blivit healer.

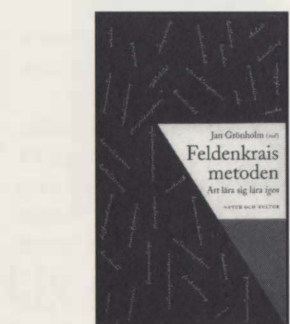
Boken ger en upplevelse av livets mystik. Den antyder att vår moderna västerländska vetenskapliga syn på verkligheten är synnerligen ofullständig.

Jag antecknar också att schamanen, Umai, säger till Olga att mänskligheten nu håller på att genomgå en stor förändring.

SM

Jungkulten. Författare: Richard Noll. Förlag: Ordfront 1997. En modern mysteriereligions födelse. Författaren är klinisk psykolog och vetenskaps-historiker vid Harvarduniversitetet.

Kristallvisdom. Författare: Jette Holm. Strömborgs förlag 1997. Översättning: Eva Trägårdh.

Feldenkraismetoden

Feldenkraismetoden. Att lära sig lära igen. Red: Jan Grönholm. Förlag: Natur och Kultur 1996.

Moshe Feldenkrais hade en bakgrund som fysiker och idrottsman. Han led av en knäskada, som läkarna inte kunde göra något åt. Men genom "tålmodig självobservation" och prövande av kroppens funktionssystem lyckas

des han hitta fram till en "bättre användning av sig själv".

Under 1940-talet började Moshe Feldenkrais utveckla sin metod som sedan växte till tre separata skolor, varav en i Israel och två i USA. Efter Feldenkrais bortgång uppstod split om vem som egentligen hade det "rätta" utbildningsprogrammet. 1986 beslöt att ett samarbetsorgan, TAB, skulle kunna utfärda legitimitetsbevis åt olika skolor. Två av Feldenkrais närmaste medarbetare, Mia Segal och Yochanan Rywerant, kom dock att bryta med TAB, eftersom de ansåg att det fanns andra sätt att lära ut metoden än den av TAB auktoriserade.

1986 organiserades den första TAB-godkända utbildningen för feldenkraispedagoger i Malmö, liksom den första utbildningen

baserad på Rywerants program. Främst är det sjukgymnaster som intresserat sig för metoden. Redaktören för denna bok, Jan Grönholm, blev feldenkraispedagog 1989. Övriga bidrag i boken härrör från andra (av Rywerant utbildade) pedagoger, med undantag för Karis Larses, som med gott resultat använt feldenkraismetoden efter en whiplashskada i samband med en bilolycka.

Att förklara för läsaren vad Feldenkrais synsätt innebär låter sig knappast göra med mindre än att läsaren själv konkret prövar metoden. Grönholm tar lång tid på sig för att förklara vad feldenkraismetoden *inte* går ut på. Kanske skulle han kunna gå med på min beskrivning att det är en pedagogisk metod som arbetar med nervsystemet för att få muskler att slappna av och för att tillåta en fri-

are rörelse.

Varje möte mellan pedagog och elev innebär en lektion och är aldrig en passiv behandling. Eleven måste hela tiden vara vaksam inte bara på *vad* som sker i kroppen, utan även *hur*. Ökad rörelse-medvetenhet blir i bästa fall följden på det psykiska planet.

Metoden är dock enligt Grönholm varken vård eller terapi, utan syftar till att eleven skall lära sig utforska kroppens funktionssätt för att hitta ett välkoordinerat sätt att använda kroppen, eller, för att tala med metodens terminologi, att finna det optimala "användandet av sig själv".

Som en introduktionsbok på svenska har förvisso "Feldenkraismetoden" sitt fulla berättigande.

Gunnar Martin Aronsson

Änglar finns dom?

Javisst, säger Åsa Wettre, som har gjort *Änglaboken* (med hjälp av sin make Håkan och fotografen Anders Qvarnström, m.fl.). Det är en bok på 233 sidor i stort format, med mängder av bilder, utgiven av Rabén Prisma 1996.

Åsa har tidigare sysslat bl.a. med textilkonst och gjort en bok om gamla svenska lapptäcken. Sedan barndomen har hon varit intresserad av änglar, inspirerad inte minst av de historier som hennes mor berättade. I barndomen fanns bokmärkena, och ark med änglar som man kunde köpa och klistra upp; Åsa har kvar en sådan i sin första skrivbok. Man gjorde änglar i snön, och till jul kom alla hemslödsänglar fram, för att inte tala om det sprött klingande änglaspelet (kanske gjort hos Harry N. Boström i Falun, som sedan 1946 har tillverkat över en miljon).

1978 cyklade Åsa med sin då fyraåriga dotter bakpå hem från dagis. De blev påkörda av en bil. Åsa skriver: "Karin...hade änglavakt och jag överlevde också, men var mera skadad. Men det är fortfarande en gåta för mig att vi klarade oss. Olyckan blev något ganska centralt i mitt liv, som jag aldrig kommer ifrån. Jag talar om verklig änglavakt. – Denna ängel fick mig att stanna upp och tänka efter, att aldrig mer ta något för givet. Jag tänkte på att jag måste

Thich Nhat Hanh: Mandelträdet i din trädgård. Uppmärksamhetens under. Förlag: Carleheden. Visdomsbok av vietnamesisk munk. Boken handlar om vardagens mirakel.

Richard Rohr och Andreas Ebert: Enneagrammet. Själens nio ansikten. Förlag: Brevskolan. Metod för självkunskap och personlig utveckling.

koncentrera mig och ... begränsa mig. Jag blev mycket ödmjuk inför att vi hade fått överleva. Änglarna trädde nu mer påtagligt in i mitt liv."

Åsa berättar om änglarna som har följt henne under livet. Efterhand har hon samlat på sig hundratals. Boken har också bidrag av andra som berättar om sina änglar, om änglavakt och skyddsänglar. Det finns kapitel om svenska ängelsamlare, änglatillverkare och ängelkonstnärer. Håkan bidrar med ett långt kapitel om änglarna i konsten, med bilder av kända och okända konstverk genom århundradena. Foton av högsta klass visar änglar i alla fasoner och storlekar – schablonmässiga, naiva, sentimentala, glada, lessna, humoristiska och konstnärliga.

Jag tycker det här är en alldeles underbar bok att bläddra i, glädjas åt, inspireras av och återvända till. Det är något visst med änglar. Jag undrar om inte någon sorts intuitiv kunskap finns bakom tron på dem. Man må tro vad man vill, men blotta föreställningen om änglar kan vara till hjälp i somliga situationer. Det insåg också dagsversernas mästare, Alf Henrikson. En vers av honom avslutar boken:

Skyddsängeln

*De svarta rubrikernas kraxande
fyller med oro mitt bröst.
Men då kommer min skyddsängel
flaxande
och intalar mod och tröst.
När fantomer från skyn kommer
smygande
och försöker se verkliga ut,
då kommer min skyddsängel
flygande
och hjuder dem veta hut.
De så kallade media hugnar mig
med en störtflod av bilder och rop.
Men min skyddsängel kommer och
lugnar mig
och avvisar alltihop.*

Nils-Olof Jacobson

Jon Kabat-Zinn: Vart du än går är du där. Leva i nuet – en meditationshandbok. Förlag: Forum. Författaren är läkare och chef för en stressreduceringsklinik i USA.

Ram Dass och Paul Gorman: Handbok för hjälpare. Om konsten att hjälpa andra utan att bli utbränd. Förlag: Natur och Kultur.

Musik

Musik från Andromeda

Ralph Lundsten är nog Sveriges mest kände, och i särklass mest produktive, kompositör av elektronisk musik. Från hans studio med namnet *Andromeda* har under flera decennier kommit en ström av först LP-skivor, sedan kassetter och på senare år naturligtvis CD. Jag har lyssnat på några av olika årgångar.

Mindscape music från 1991 innehåller två långa stycken. Ralph förklarar på omslaget att han har velat skapa "rena och musikaliska tillstånd som skänker vila och harmoni till den trötte och inspiration för livsvandraren! Dessa två kompositioner innehåller därför inte melodiska och rytmiska förlopp på vanligt sätt, utan fungerar som balsam för själen genom sin kärleksfulla oändlighetsatmosfär."

Skivan innehåller två långa stycken med svävande, mjuka klanger, den ena låter mer som ett stilla kosmiskt vindbrus. Det är musik att meditera till, eller att ha i bakgrunden vid stillsamma sysselsättningar. Enligt Ralph kan den också användas för att avleda sinnet från vardagens alla störningsljud, ständigt närvarande särskilt i våra städer och samhällen.

The joy of being kom 1994, för att fira FN:s 50-årsdag. Den innehåller nio stycken fördelade på tre teman *Joy, Light och Love*, och utdrag från andra verk. Det är också här mest långsamma stycken, som bygger mer på behagliga, lättlyssnade klanger än på melodier i vanlig mening. Omslagets text är på engelska.

Ralph har under årens lopp komponerat och spelat in ett stort antal verk. Han kombinerar stycken från olika verk i sina skivor. *Music for relaxation and meditation* innehåller tio stycken från sex olika verk, från 1971-82. Som titeln an-

tyder är det också här långsamma, meditativa stycken, att använda som bakgrund till dagdrömmar eller meditation.

En av författarna i gruppen "fem unga", Gustav Sandgren, var en av mina favoritförfattare en period i ungdomen. Jag vill minnas att det är i hans *Skymningssagor* som kärlekssagan om *Johannes och hulduran* finns. På en skiva från 1989 läser Max von Sydow texten, till Ralphs musik. Visserligen har han komponerat en "nordisk natursymfoni" med just denna titel, men musiken är tagen från fem olika "natursymfonier". Musiken är mycket diskret, håller sig mest i bakgrunden, och stör inte läsningen.

Den musik som har blivit populärast hemma hos oss är kassetten *Lyckolegend/En midvintersaga*. Den innehåller kompositioner med titlar som anknyter till vintern och dess högtider, advent, jul och nyår. Det är delvis ett av Ralphs äldsta verk; han började arbeta på en *Vintersymfoni* för stor orkester redan 1955, men arbetet blev ligande. 1981 fullbordades det, nu i elektronisk form. Där finns de för Ralph Lundsten typiska långsamma, drömmande klangerna, men också några pigga, medryckande små melodier som livar upp. Vi har gärna haft den som bakgrundsmusik i köket under hösten och vintern.

Den som vill veta mer om Ralph Lundsten och hans musik kan kontakta hans "Fan Club", *Andromeda Fan Society*, med adress c/o Inga Blom, Ljuskärrsvägen 109, 133 31 Saltsjöbaden. Den har också en hemsida på Internet: <http://www.vaar-boda.selandromeda>.

Nils-Olof Jacobson

Läsarforum

Recensenten har inte läst boken! Funderingar av Rutger Bergström

Bäste SM,

Läste i Sökaren 1:97 din recension av Carl-Adam Nycops bok "Sensation och moral". Du noterar där att "journalister i allmänhet tycks omedvetna om, eller ointresserade av, sakriktighet. Råkar man själv ha kännedom om något som tidningar skriver om, finner man nästan alltid fel i stort och/eller smått".

Jag delar helt din uppfattning och tar för givet att du tycker att dessa höga krav på sakriktighet också bör gälla recensioner i din egen tidskrift. Därför vill jag påtala att den recension av min bok "I elfte timmen" som du publicerat i Sökaren 2:97 inte är något mästestycke i detta avseende.

Men tro nu för all del inte att det reella motivet till att jag fattar penan är att jag förmenar recensenten rätten att ogilla min bok, vilket han uppenbart gör. Jag tycker bara att en kompetent recensent inte skall rättfärdiga en del av sina nedvärderande kommentarer med missförstånd och direkta felaktigheter.

I det aktuella fallet hävdar tex recensenten att bokens huvudperson, Dag Persson, under sin undervisning på Vita Slottet får, under något slags seans, ta del av profetior om t ex politiskt sammanbrott i världen, halvering av världsbefolkningen och kinesisk-japansk världsdiktatur.

Denna uppgift är om inte helt felaktig så fullständigt missvisande. Boken innehåller nämligen en episod där Dag Persson genom en intensiv subjektiv upplevelse görs medveten om vilken djup skräck för framtiden, som han själv har och dessutom delar med många människor. En skräck, som ofta förträngs och därmed försämrar eller rent av blockerar människornas förmåga att kreativt hantera de problem mänskligheten står inför.

De s k profetiorna är alltså inga förutsägelser om framtiden som jag lagt i mina uppdiktade karaktärs mun. Poängen med hela episoden är

i stället att den är ett försök att skildra en utvecklingskris för Dag Persson på hans väg mot att dels få en konstruktiv och positiv syn på mänsklighetens framtida möjligheter och dels bli kapabel att verka för denna positiva framtid.

En annan felaktighet är recensentens påstående att Ramuel (en av Dags lärare) siar om att Sverige kommer att rösta nej i folkomröstningen om medlemskap i EU.

Boken skrevs efter folkomröstningen. Resultatet var alltså känt för mig. Recensentens glädje över att komma på mig med en felaktig förutsägelse är alltså helt omotiverad.

Bokens handling är däremot förlagd till tiden före folkomröstningen och den falska profetian spelar en speciell roll i denna handling. Dag råkar nämligen mot slutet av boken ut för en inre upplevelse där han får sin förståelse för undervisningen delvis prövad.

En del av denna prövning är ett möte med en falsk profet (alltså Ramuel som recensenten skriver) som försöker att med hänvisning just till den falska profetian om resultatet i folkomröstningen få Dag att reagera på ett sätt som står i strid med undervisningens anda. Dag består dock provet.

Jag trodde och tror fortfarande att detta händelseförlopp inte är mer sofistikerat än att det är begripligt för varje läskunnig person. Det mesta tyder alltså på att när det gäller vissa av dina recenser räcker det inte med att du ber dem recensera en viss bok, du måste också be dem läsa den. Förströdd bläddring riskerar nämligen att göra varken boken eller recensenten rättvisa.

För övrigt vill jag tacka dig för en utmärkt tidskrift.

Trängsund i mars 1997
Karl-Erik Edris

Karl-Erik Edris

Är det inte märkligt, Sven Magnusson, att när en människa blir medveten om livets gudomlighet i allt, i alla väsen och former, då kan hon leva helt förenad och glad. Livet blir då till ett äventyr, och det som möter Pilgrimen upplevs som spännande och kreativt inspirerande. Det behövs inte så mycket för att väcka den inneboende anden.

Människan behöver inte längre företa långa resor till främmande länder för att få stimulans och förnyelse. Hon kan uppleva det lika bra i sin omedelbara närhet. Vi har kanske svårt att fatta att det förhåller sig så, men det ögonblicket vi försöker se det gudomliga inom

alla väsen, fylls och genomsyras våra sinnen och vårt medvetande med en inre stimulans som inte är av denna världen. Det lilla men svåra steget från det intellektuella försvarstänkandet och in i det oceaniska kosmiska medvetandet har redan då påbörjats – och människan upplever sig som en sann mystiker i föreningen med det levande, från det lägsta till det högsta.

Den gudomliga karmiska planen, som är förborgad för oss och som berör en Bodhisattvas liv, är en fridens och stillhetens vandring på de upplysta och solbelysta ängarna i allas hjärtan, tror jag,

Rutger Bergström.

Kundalini

Sedan min första artikel i Sökaren om farorna med bl. a. kundaliniresning har jag fått ett 50-tal brev och telefonsamtal. Dessa börjar ofta med: äntligen någon som vågat börja skriva om avigsidorna! Nio av tio brev handlar om besatthet. Det är ingen rolig läsning.

En mamma ringde och berättade att hennes son är ett vandrande skelett. Han kan knappt äta, dricka och sova utan trampar runt i en cirkel för att "hålla igång energierna". Han har haft Goels bok som rättesnöre och "bibel". Han vill bli befriad från jordelivet. Han har också känt av "hjärtattacker", något som flera beskrivit, som fått kundalini aktiverad.

Jag har lusläst allt jag kommit över om "kundalinihypoteser" i sex år. På heltid. Detta inkluderar hela Martinus boksamling och många artiklar.

Den kunskap jag fått är att det är livsfarliga övningar vi nu så godtroget köper från öst.

Vägen till upplysning går absolut inte genom besatthet, vainsinne, nervsammanbrott, kroppsliga "bränder" eller för tidiga ljusupplevelser. Aldrig. Det är detta jag försöker förmedla.

Det jag skriver gör mig inte po-

pulär. Men det tog jag med i beräkningen. Jag tog även med i beräkningen att jag är en kvinna som lever i en mansdominerad värld och inte har någon respektingivande titel att visa upp. Därav mina mångåriga studier. Man måste veta mycket. Jag har mina erfarenheter och numera även andras. Jag har ett samvete.

Jag är inte kritisk enbart till kundaliniyoga. Min kritik gäller även andra "övningar". Metoderna är många, men kraften som kan utlösas är densamma.

Marja Savola

Marja,

Jag har själv haft ett långt telefonsamtal med en moder vars dotter ägnat sig åt kundaliniyoga på ett andligt center och råkat i en långvarig psykos.

Modern var maktlös och förtvivlad. Hon vände sig till en läkare, som studerat kundaliniyogans verkningar, men han gav henne inget hopp. Psykosen var förmodligen obotlig.

Även en man har för mig berättat om stora problem i samband med kundaliniyoga – precis som B. S. Goel berättar om – men han ansåg sig ha kommit igenom dem.

SM

UFO-gåtan vilken är lösningen?

Det handlar om allt från iakttagelser av egendomliga mycket avlägsna ljus till närobservationer av stora föremål i luften eller på marken, kontakt med främmande varelser, ombordtagning i deras farkoster och budskap från varelserna.

Rapporter om mystiska oidentifierade flygande föremål – och ibland varelser – är en nutidsgåta, fascinerande och oroande. Är det vänner från universum, som besöker oss? Rör det som om naturliga fenomen och påhittade historier? Många är säkra på gåtans lösning – men lösningarna är många och oförenliga.

I alla händelser lever vi i ett fantastiskt universum, så förklaringen till ännu oförklarade UFO-fall kan mycket väl vara "fantastisk".

Om rapporter och förklaringsförsök kan man läsa i böcker och i tidskrifter. Här följer en översikt av några viktiga bitar av UFO-gåtan.

RAPPORTERNA

Avlägsna föremål, ibland lysande, syns på himlen, med ibland oerhörd hastighet och "omöjliga" manövrer. Exempel: En amerikansk flygöverste och en säkerhetsman observerade 1953 ett UFO, vars hastighet de uppskattade till fyra gånger ett jetplans. Det okända föremålet gjorde tre snäva och snabba svängar i 360 graders vinkel och två i 90 graders vinkel. Det minskade också ett par gånger hastigheten så att det stod praktiskt taget stilla i luften för att sedan accelerera till hög hastighet igen.

Fallet tas upp av professor J. Allen Hynek i "The Hynek UFO Report", s. 115. (Boken finns i en svensk översättning: "UFO-rapporten".) Vittnenas kvalifikationer talar till deras fördel, menar Hynek.

Flygande skivor, som ibland beskrivs som liknande två tefat lagda mot varandra med den buktiga ytan utåt. Exempel: 1952 observerades fem runda eller skivformade flygande föremål av

fyra vittnen i ett kontrolltorn vid en flygbas i Kalifornien. UFO:n hade ljus färg, men lyste inte. De flög i formation på uppskattningsvis 1 200 meters höjd. Hastigheten bedömdes till den dubbla jämförd med ett jetplan. Vid samma tid iaktogs ett liknande luftföremål av ett vittne på en golfbana sex-sju kilometer från kontrolltornet.

Fallet tas upp i "The Hynek UFO Report", s. 107.

Kupolförsedda föremål med en rad små fönster och ofta en roterande ring med pulserande ljus i föremålets ytterkant.

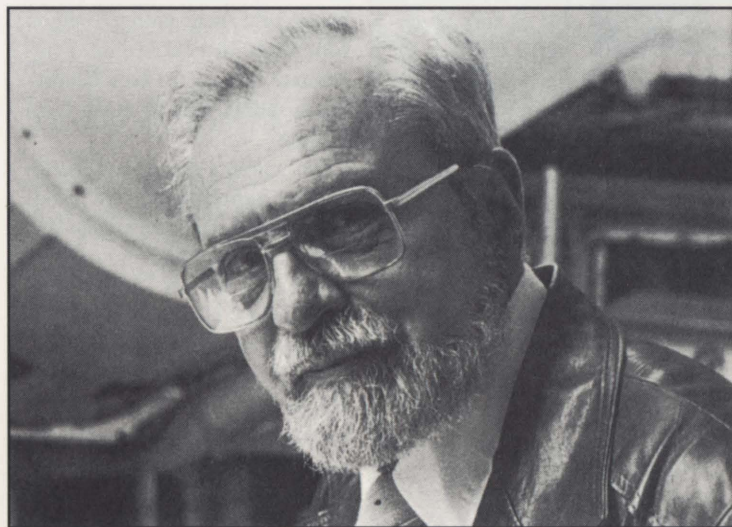
Exempel: En löjtnant vid amerikanska flygvapnet såg 1957 fyra diskusformade föremål på marken. De var ungefär 15 meter i diameter, utsände ett ljus och hade en genomskinlig kupol på översidan. De hade tre landningsställ, som tycktes ha formen av halvklot. Kring periferin fanns en ring, som tydligen roterade. Det hördes ett högt visslande ljud, som stegrades till ett brummande, när vittnet befann sig på bara femton meters avstånd, och föremålen lyfte.

Fallet finns med i "The Hynek UFO Report", s. 182.

Klot- eller äggformade föremål. Exempel: Den amerikanske polismannen Lonnie Zamora såg 1964 ett ovalt föremål på marken, stort som en bil, med två individer i vita overaller alldeles intill föremålet. En av individerna

ryckte till, när han fick se Zamora. Polismannen närmade sig föremålet och såg det på 25-30 meters håll. Det hade en slät, ljus yta, inga synliga fönster eller dörrar. När det rörde sig uppåt, slog det ut ljusblå lågor från undersidan, och det hördes ett dånande ljud.

Fallet beskrivs ingående i "The Hynek UFO Report", s. 223.

Astrofysikern professor J. Allen Hynek började som en skeptisk akademiker, som sökte naturliga förklaringar, men sedan såg han allvarligt på UFO-rapporter och menade att ett litet antal förblev oförklarade.

Hynek undersökte det själv på flygvapnets uppdrag och kunde inte finna någon naturlig förklaring. Spår av händelsen fanns på marken, och några buskar i närheten hade förkolnat.

Radarobservationer. Exempel: 1956 observerade en amerikansk jaktflygare att ett UFO inte långt från hans plan hela tiden följde honom. Flygaren försökte skaka av sig UFO:t, han steg, dök, kretsade runt, men UFO:t verkade som klistrat vid planet, alltid på samma avstånd, mycket nära. Hela skeendet observerades av flera radaroperatörer vid en flygbas – man såg på radarn både flygplanet och UFO:t.

Fallet kunde inte förklaras av Condonkommittén, som betecknade det som det mest förbryllande av alla radar-visuella fall. Detta är fall nr 2 i Condonrapporten. Det tas upp i "The Hynek UFO Report", s. 129.

Elektromagnetiska verkningar i UFOs närhet. Fysiska effekter av UFO:n har många gånger rapporterats. De är oftast av

elektrisk eller elektromagnetisk natur: bilmotorer har stannat, bilradio tystnat och bilstrålkastare och TV-apparater slocknat, när UFO varit i närheten. Fullständigt strömavbrott i samband med UFO-iakttagelse har också rapporterats. Exempel: En natt 1967 kom en 18-årig amerikansk high school-elev körande i en bil, när han upptäckte ett föremål högt uppe i luften framför sitt fordon. Föremålet sänkte sig ned nära bilen och följde den på ungefär trettio meters avstånd och trettio meters höjd. Det såg ut som en upp och ned-vänd skål med flat botten och en upphöjning upptill, och det verkade vara 10-30 meter stort. En intensiv heta strålade ut från föremålet. Samtidigt hackade bilmotorn och stannade, radion tystnade och strålkastarna slocknade. Vittnet säger att bilen aldrig blev bra igen efter denna händelse; den blev allt sämre och kunde inte repareras.

Fallet finns med i Condonrapporten (nr 17) där ingen förklaring ges.

Närobservationer av rymdfarkoster, svävande över marken, ibland med människoliknande varelser ombord. Exempel: Den 26 och 27 juni 1959 såg pastor William Gill vid en anglikansk missionsstation i Papua, Nya Guinea, jämte minst 38 papuanska vittnen, en luftfarkost som svävade på 100-150 meters höjd över missionsstationen och hade människoliknande gestalter ombord. Maskinen var rund, hade upplysta gluggar och utsände ljus. När fader Gill och de infödda vinkade, svarade gestalterna genom att vinka.

Fallet tas upp i "The Hynek UFO Report", s. 216.

Ibland har närobservationer gjorts i närheten av kraftledning.

Ett exempel är *Gideon Johanssons* och hans sons berättelse. Året var 1959 och platsen Mariannelund i Småland. Ett stort föremål, som utsände ett vitt ljus, kom lågt ned mot marken, bara någon meter från Gideon Johansson. I ett fönster på farkosten såg Johansson två gestalter med mycket hög panna och stora ögon. De såg vänliga ut. Inget ljud hördes. Snabbt och spårlöst försvann föremålet "som ett spöke i natten".

Fallet beskrivs i *Magnusson: "Flygande tefat – vad säger vetenskapen?"*, s. 112.

Fysikprofessorn Edward U. Condon stod i spetsen för de amerikanska myndigheternas UFO-undersökningskommitté. Han ville ge alla UFO-rapporter en naturlig förklaring.

hundra meter uppe i luften, började bilmotorn gå igen, och bilens strålkastare tändes.

Fallet, som undersöktes av USAs flygvapen, tas upp i "The Hynek UFO Report", s. 206. Hynek gjorde en telefonundersökning och fick av en sheriff reda på att flera jägare också hade observerat det okända föremålet. Fyra personer hade sett det lyfta. Det fanns spår av olja och vatten på vägen, där det stått.

Märken på marken som efter landningsställ. Exempel: Fallet Lonnie Zamora (se ovan!). Professor Hynek gjorde en undersökning och konstaterade att det fanns mellan en halv och en decimeter djupa avtryck i sand och hårdpackad lera. Det tydde på att något tungt föremål pressat in avtrycken i marken. Hynek sökte efter liknande märken en bit från platsen – som kunde tyda på att kreatur åstadkommit dem – men fann inga. Han ansåg att det rört sig om en verklig, fysisk händelse och att mycket tydde på ett fenomen av okänt ursprung.

Brännskador på människor och växtlighet i samband med UFO-observationer. Exempel: En 50-årig kanadensisk mekaniker Steve Michalak blev 1967 bränd av ett UFO under en utflykt. Han såg två lysande röda elliptiska föremål i luften. Det ena landade i ett hygge i närheten. Det såg ut som två tefat av rostfritt stål, lagda mot varandra, med en upphöjning upptill. Farkosten var cirka 10 meter i diameter. Michalak närmade sig farkosten och sträckte fram en hand för att röra vid den. Gummihandsken som han hade på handen blev då bränd. Föremålet gav sig iväg med en fruk-

tansvärd fart och gav upphov till en luftstöt med sådan hetta att den brände hans kläder och tände eld på gräset. Michalak fick andra och tredje gradens brännskador på bröstet, blev illamående, kräktes och var arbetsoförmögen i flera veckor.

Detta är Condonrapportens fall nr 22. Professor Roy Craig vid Condonkommittén trodde inte på fallet, bland annat på grund av motsägelser och orimligheter som han fann i vittnets utsagor.

Iakttagelser av små främmande varelser, som förknippats med UFO. Exempel: Två 14-åriga flickor berättade 1967 att de en kväll genom ett fönster på andra våningen i ett hus hade sett ett stort lysande föremål som svävade över en lada i närheten. Föremålet rörde sig upp och ned och vaggade ibland åt sidorna. Plötsligt såg flickorna tre små figurer komma springande från ladan och stanna vid en brevlådestolpe. De tycktes vara ungefär 120 cm långa, och huvudet var mycket stort. Figureerna tittade i flera minuter mot huset och sprang sedan över vägen och försvann i skuggorna. Modern till en av flickorna berättade att hon sett föremålet, men ottydligt, och en kvinna omtalade att hon vid samma tid sett ett UFO som såg ut som en vattenmelon.

Detta är fall nr 33 i Condonrapporten. Händelsen fick ingen definitiv förklaring, men undersökarna Ayer och Wadsworth betraktade fallet som svagt. De menade att det kunde röra sig om illusioner.

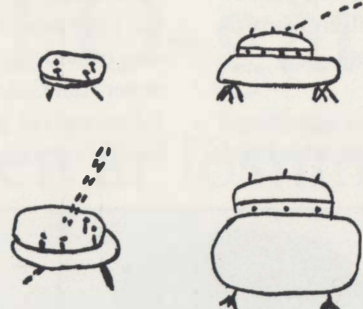
I "The UFO Experience", sidan 162, skriver professor Hynek att humanoidfallen kan vara nyckeln till UFO-gåtan.

Kidnappningar med ombordtagning på rymdskepp. Det finns en rad rapporter om ombordtagningar med följande medicinska undersökningar och genetiska experiment på människor, exempelvis hybridisering (korsning mellan olika arter). Inte sällan har vittnena rapporterat "försvunnen tid" i samband med upplevelsen.

Harvardpsykiatern John Mack har undersökt en rad sådana fall och berättat därom i sin bok "Bortförd" (1996). Han har använt hypnos för att ta fram dolda minnen av vad som hänt. Men vittnena har även minnen oberoende av hypnos.

Det kanske tidigaste kända fallet av ombordtagning är från 1957 och rör 23-åriga Antonio Villas Boas i Brasilien, vilket rapporterades till den amerikanska UFO-undersökningsgruppen APRO av dr Olavo Fontes. Boas var bonde. Han kidnappades, när han var ute och plöjde, och fördes till en främmande luftfarkost. Där kläddes han av och tvättades. En naken liten kvinna leddes in till honom och förförde honom. Innan hon lämnade Boas, pekade hon på sin mage och log.

Rapporter om kontakt med vänliga utomjordingar, som i flera fall gett budskap till mänskligheten, och berättelser om resor i rymdfarkoster. Det klassiska fallet av denna typ är George Adamski, som berättade om sin kontakt med Orthon från Venus. Adamski påstod att månen hade atmosfär och bebyggelse på baksidan och att han själv deltagit i en interplanetarisk konferens

Papua, Nya Guinea 1959. Några inföddas teckningar av okända luftfarkoster som de såg tillsammans med fader W. Gill.

på Saturnus såsom representant för jorden. Han berättade också om "eldflugorna i rymden", som senare observerades av astronauter men inte var kända på den tiden, och han visade upp foton av flygande tefat. Hans berättelser hade under en tid stor betydelse för UFO-intresset i flera länder, inte minst i Sverige.

Mediala budskap från utomjordingar. Medier över hela världen förmedlar budskap från rymdmänniskor med namn som Ashtar, Orlon, Affa, Aetherius, Kumar och Orthon. Ett känt medium var den amerikanska f d flygvärdinnan Gloria Lee. Genom automatisk skrift tog hon emot meddelanden från en varelse på Jupiter. 1962 började hon efter anmodan av denna varelse en fasta på ett hotellrum i New York. Efter 66 dagar fick myndigheterna reda på detta och hon togs snabbt in på sjukhus, där hon avled efter några timmar.

Människor säger sig vara utomjordingar. Exempel: Vid en amerikansk UFO-kongress 1967 framträdde en "välskapt brunett", Vivenus, som sa sig ha kommit från planeten Venus 1960. Hon upplyste kongressdeltagarna om att hon hade sänts till jorden för att hjälpa oss jordbor in på sanningens och skönhetens väg samt till universell harmoni med Gud.

UFO-iakttagelser förutsägs och rapporteras i samband med UFO-föredrag. När amerikanen major Wayne S. Aho höll föredrag hos Ifologiska Sällskapet i Stockholm den 28 oktober 1965, sa han att flygande tefat följer honom på hans turnéer och brukar kunna observeras över platser där han vistas. Följande dag, när Aho och några UFO-intresserade var församlade i ett hem i Stockholm, iaktogs vid 19-tiden ett stort UFO i stora delar av Sverige. Några beskrivningar: "En rörlig kropp, stor som ett flygplan, vit av eld och med en svans av gnistor", "en zeppelinare som var helt upplyst", "ett jättelikt fyrverkeri". Chefredaktör Olof Lagercrantz på Dagens Nyheter berättade att fenomenet "skred framåt med majestätiskt lugn /.../ som ett järnvägståg med upplysta fönster" och att "konturerna var ytterst skarpa".

Experters naturliga förklaringar var en satellit eller en meteor. Major Aho berättade att han hade rört vid ett flygande tefat i Mojaveöknen i Kalifornien. Han hade ingen fysisk kontakt med varelsen, däremot mental kontakt. Han hävdade att de är här för att hjälpa oss i en kritisk period i vår planets utveckling.

Störtat UFO och tillvaratagna kroppar av utomjordingar har ytterst sällan rapporterats. Det mest kända fallet är Roswell-händelsen i USA. Film som påstås visa obduktion av utomjording har visats i svensk TV.

Cirklar och så kallade piktogram i säd, främst i England, har av många förknippats med främmande rymdfarkoster.

Oförklarade djurstympningar har kopplats samman med UFO.

FÖRKLARINGSFÖRSÖK

Här följer korta beskrivningar av några olika förklaringar till UFO-rapporter.

Naturliga förklaringar. Rapporter om avlägsna oidentifierade luftföremål förklaras som satelliter, rymdskrot, meteoriter, ballonger, reklamflyg, Venus, molnformationer, månen och hägringar. Vittnen har haft dålig syn, har misstolkat vad de sett eller överdrivit sin iakttagelse.

Denna uppfattning finns hos skeptiker, men även kritiska ufologer menar att de allra flesta UFO-rapporter kan förklaras naturligt – det kan gälla omkring 95 procent av alla. Det rör sig då om möjliga, troliga eller säkra förklaringar. De möjliga och troliga förklaringarna kan naturligtvis vara felaktiga. Hur stor procent som kan betecknas som säkra är ovisst.

Skeptiker anser att om vi hade tillräckliga informationer om oförklarade fall, skulle också dessa kunna förklaras naturligt.

Sällsynta naturfenomen. Några UFO-rapporter kan förklaras av att vittnen iakttagit något sällsynt naturfenomen, såsom eldklot, plasma, sumpgas eller något ännu okänt fenomen.

Ibland har UFO:n iakttagits i närheten av kraftledningar. Det kan då röra sig om atmosfärisk elektricitet, exempelvis plasma, som bildats från joniserad luft och fått fantasifulla tolkningar. Plasma kan beskrivas som "ett moln av elektrifierade partiklar" och sägs kunna vara lysande och försvinna plötsligt. UFO-kritikern Phil Klass har velat förklara åtskilliga UFO:n som plasmabildningar. Vad Gideon Johansson såg nära kraftledningar i Mariannelund 1959 (se sidan 39!) tycks kunna vara en plasmaformation. Sonen, Rolf Gideonsson, såg inte varelsen utan bara något stort och lysande, som kom lågt ned mot marken och plötsligt försvann.

Lögner. Många UFO-rapporter kommer från människor som av skilda skäl hittar på historier eller bättrar på mer triviala iakttagelser, kanske för att göra sig intressanta och "komma i tidningen". Några har tillverkat luftburna föremål eller falska fotografier för att ge sken av flygande tefat. Det finns också UFO-dokument, som av allt att döma är förfälskade, exempelvis ett brev från president Truman till försvarsminister Forrestal angående en hemlig UFO-undersökningsgrupp.

Hallucinationer. En tanke, som framkastats, är att några människor har en hallucinatorisk fantasi, det vill säga deras fantasi tar sig uttryck inte bara i tankar och andra inre upplevelser utan även i hallucinationer av en yttre verklighet. Dessa visioner lurar sina upphovsmän, som uppfattar dem som delar av den fysiska

verkligheten. Vissa fall där människor berättar om kontakt med UFO:n och främmande varelser kan kanske förklaras på detta sätt.

Dessa UFO-upplevelser har alltså sitt ursprung i iakttagarnas egen hjärna.

Inre upplevelser. Upplevelser av kontakt med främmande intelligenser, ombordtagning och resor i rymdfarkoster, exempelvis George Adamskis berättelser, är inre, mentala upplevelser,

men upplevarena tror själva att de varit med om något i den fysiska verkligheten, eftersom händelserna haft stark verklighetsprägel. Det kan kanske röra sig om ett slags ur ut kroppen-upplevelser.

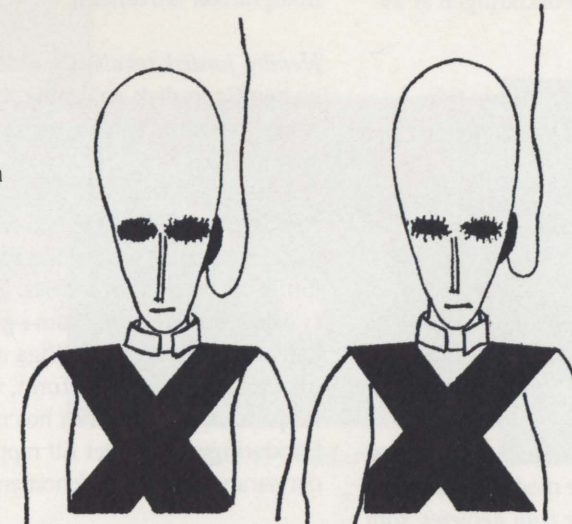
ETI-hypotesen. Den mest omtyckta förklaringen bland UFO-intresserade är rymdfarkoster från andra planeter, med utomjordingar ombord. Detta är ETI-hypotesen. ETI = extra terrestrial intelligence, utomjordisk intelligens. På 50-talet var den tolkningen dominerande i Sverige, framför allt beroende på det inflytande som bokförlaget Parthenons litteratur hade.

Många rapporter tyder på att denna förklaring kan vara riktig i vissa fall, exempelvis när trovärdiga vittnen säger sig på nära håll ha sett främmande luftfarkoster sväva över marken eller ha landat.

Om den utomjordiska förklaringen är korrekt, vad vill då besökarna? Är de ute på turistresor för att nyfiket titta på andra livsformer? Vill de hjälpa oss, som sedan decennier lever under hot om ödeläggelse av vår planet? Är de rädda för att en atomkatastrof på jorden skall få verkningar längre ut i universum? Vill de ta över jorden för att deras hemplanet inte längre är beboelig? Vill de korsa sin art med vår för att deras egen art håller på att degenerera och förlora sin reproduktionsförmåga? Många rapporter om ombordtagning på rymdfarkoster handlar ju just om korsning av raser.

UFO:n kommer från planeter i vårt eget solsystem. Om man är övertygad om att inga högre livsformer kan ha utvecklats på andra planeter i vårt solsystem och inte heller anpassats till ett liv där, kan man tänka sig att UFO:n kommer från den "eteriska" eller "astrala" Venus, Saturnus osv, alltså eteriska eller astrala motsvarigheter till de materiella planeterna. Enligt teosofin är astral- och etervärlden delar av verkligheten som finns mellan den fysiska och den andliga världen. Människan har en eterkropp och en astralkropp, och det kan då anses gälla även planeter. Detta är en förklaring av ockult/esoterisk typ.

Några UFO:n kommer från jordens inre. Högt stående intelligenser håller till i jordens inre. Det finns rapporter om UFO:n som kommit upp ur håligheter i jorden och ur havet.

Teckning som Gideon Johansson gjorde av två varelser som han såg ombord på en främmande luftfarkost.

Vad döljer sig i världsrymdens mörker?

UFO:n kommer från andra dimensioner eller regioner av verkligheten. Det kan här och nu finnas andra verkligheter, som vi inte uppfattar med våra mänskliga sinnen. Vi förstår att vi endast uppfattar en del av den totala verkligheten – varelser med andra sinnen skulle kunna uppfatta andra delar. UFO:n kan var farkoster som färdas mellan olika verkligheter.

Kulturer här på jorden är UFO:nas hemvist. De okända luftfarkosterna kommer från högt stående kulturer här på jorden – det rör sig om varelser som håller sig undan oss, lever i otillgängliga trakter men delar denna planet med oss. Förklaringen är av esoterisk typ.

Ufonauterna är tidsresenärer. UFO:n kommer till oss från framtiden eller kanske från en förgångna tid. Den moderna fysiken utesluter inte tidsresor.

UFO:n är de dödas farkoster. Friedrich Jürgenson uttryckte den uppfattningen.

UFO:n är rymddjur. Det rör sig om livsformer som livnär sig av ren energi och har anpassat sig till ett liv i atmosfärens yttersta skikt.

Gudar eller änglar. Ufonauterna är gudar eller Guds änglar. Det är en tolkning som finns hos några människor med religiösa referensramar. Uppfattningen är det är *djävlar från helvetet*, som kör UFO:n, finns nog också.

Hypnotiska trick. Vittnen har blivit lurade med hypnotiska trick eller annan form av mental manipulation, vilket fått dem att som verkliga uppfatta händelser som aldrig inträffat.

Framskapade illusioner. Utomjordingar skapar illusioner genom holografiska bilder och lurar människor. Deras syfte kan vara att

Varje intelligent människa måste inse att detta stora, myllrande universum är fyllt av mysterier och fenomen som går långt, långt bortom vår nuvarande kunskap
Dr Rolf Alexander

dölja den verkliga avsikten med sin närvaro. Detta är en spekulation med utgångspunkt från vetenskapliga tankar om ett holografiskt universum.

Hemlig jordisk teknik. De oidentifierade farkosterna representerar en hemlig jordisk, mänsklig teknik – kanske amerikansk. Förklaringen har alltid funnits med i bilden, men ganska mycket i skymundan.

Psykiska krafter. UFO:n och främmande varelser skapas av psykiska krafter som spelar i kosmos i en utsträckning som vi hittills inte haft klart för oss. Dessa krafter kan påverka den fysiska verkligheten – som i grund och botten är mental. UFO:n kan betecknas som tillfälliga materialisationer med mer eller mindre kompakt fysisk form, vilka är medvetet eller omedvetet skapade av psykisk kraft hos människor eller andra intelligenser. Förklaringen anknyter till rapporter om materialisationer inom det parapsykologiska fenomenområdet.

Fantasier under hypnos. "Minnen" under hypnos är otillförlitliga. Vi vet att hypnotiserade människor brukar fantisera utifrån hypnotisörens frågor. Undersökningar har visat att man kan få i stort sett vem som helst att under hypnos berätta om ombordtagning på rymdskepp, när en hypnotisör ber om detta. "Med lätthet och iver hittade de på händelser under den hypnotiska transen, vilka de sa sig ha varit med om." De falska berättelserna om ombordtagning påminner starkt om "äkta", som rapporterats.

Några synpunkter på UFO-gåtan

Det torde finnas ett inte obetydligt antal oförklarade UFO-rapporter.

Man frågar sig: Kan några UFO:n komma från yttre rymden? Är färder i världsrymden över huvud taget möjliga? Flera problem finns.

De stora avstånden. Även med hastigheter nära ljusets skulle rymdresor ta mycket lång tid. Den närmaste stjärnan, Alfa i Centauren, befinner sig på över fyra ljusårs avstånd från jorden. Som alla torde veta betyder detta att med en oerhörd hastighet av cirka 300 000 kilometer i sekunden – som enligt vår tids fysik är den högsta möjliga – skulle en resa mellan Alfa och jorden ta fyra år. Men det är svårt att tänka sig en så hög hastighet.

Tyngdlösheten i världsrymden, vilken bland annat leder till muskelförtvinning.

Frånvaron av solljus.

Kan intelligenta varelser ha löst dessa problem? Avstånden behöver inte vara något hinder, om de resande har gott om tid – kanske kan en resa få ta flera generationer. Men hur hanterar man

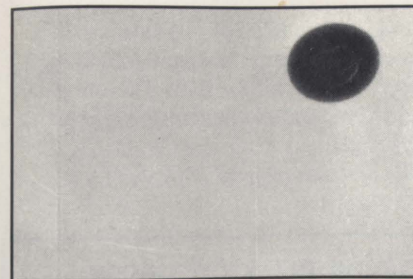
tyngdlösheten? Går det att skapa gravitation ombord på ett rymdskepp, kanske genom att till botten använda material med stor täthet? Kan man på en stor rymdfarkost skapa alla de förutsättningar som krävs för att upprätthålla liv under lång tid?

Enligt vissa tankar om verkligheten byggs fysiska former upp efter ett slags kraftfält, som existerar i en grundläggande verklighet av icke-tid och icke-rum. Om det är så, är det kanske möjligt att flytta en fysisk form från en fysisk omgivning till en annan utan att formen gör en resa. Det kanske kan beskrivas som dematerialisation och rematerialisation.

Jag tror inte man kan säga att långa resor genom världsrymden är absolut omöjliga. För oss är de det, idag. Men vad kan andra, mer intelligenta varelser ha upptäckt av möjligheter som finns inneboende i verkligheten? Det vet vi inte.

Verkligheten är ett mysterium inför vilket vi bör förhålla oss ödmjukt undrande.

SM

Skivformat föremål fotograferat av Yusuke J. Matsumara utanför hans bostad i Yokohama, Japan, klockan 10.45 den 17 januari 1957. APRO.

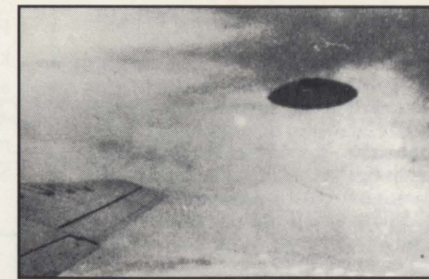
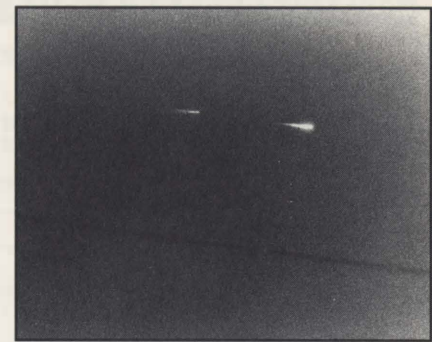

Foto taget av en mexikansk affärsman från passagerarplats i flygplan över Mexiko i augusti 1965. APRO.

Meteor-eldboll, med fragment bakom, uppfattades felaktigt som två UFO:n av flygare i juni 1969 i närheten av St. Louis, USA. "UFOs Explained" (Random House, foto: Alan Harkrader, Jr.).

Ur NICAPs bildarkiv.

Ur NICAPs bildarkiv.

Ur NICAPs bildarkiv.

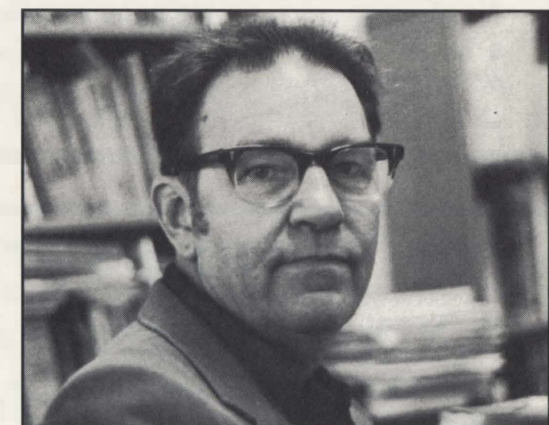
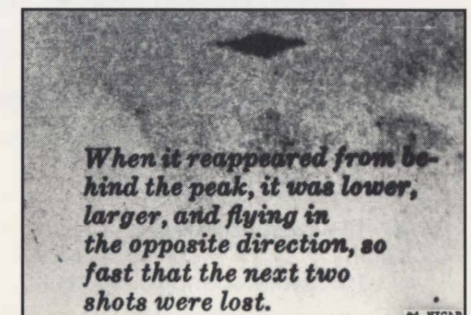
Några av alla UFO-foton, som finns, kan vara äkta. Men foton bevisar knappast någonting. De kan ha en naturlig förklaring eller vara förfälskade.

Den amerikanske majoren Wayne S. Aho – av finsk härkomst – berättade att han hade rört vid ett UFO i Mojave-öknen i USA. Under ett besök i Sverige sa han också att UFO:n följde honom på hans föredragsturnéer.

Polismannen Lonnie Zamora anses vara ett pålitligt UFO-vittne, ingen pratmakare.

Alvin H. Lawson fick genom hypnos vem som helst att "minnas" ombordtagning på UFO. Foto: Bertil Falk.

MASSAGEBÄNKAR & -STOL

Ring eller skriv
för prospekt!

Vitaform
Alekärrsvägen 30
445 56 Surte
Tel 031-98 34 77

DRÖMKURS

Göteborg 23-25 maj

KROPPSORIENTERAD
DRÖMBEARBETNING

För info se annons el. ring

Centrum för drömbearbetning
Linnég. 41, 413 08 GÖTEBORG

031-24 51 61

INDIVIDUELL ASTRO - TERAPI

Vem är jag egentligen? Vilka **energier** låter jag bestämma i mitt djupaste inre? Vilken **rädsla** har skyddat mig alla år, men hämmar min utveckling nu? Hur är **balansen** manligt/kvinnligt? Vilket **temperament** är mest dominant i min personlighet? Hur **opererar viljan** i mig? Vilket är mitt individuella **livsmönster** och varför valde jag just det?

Varje inkarnation är ett arbete, ett **livsprojekt** som måste slutföras och jag hjälper dig att se det och nå fram till denna existentiella livsfråga.

Vänd dig med förtroende till:

Inga-Britt Lundqvist

Antroposof, waldorflärare och astro-terapeut med över 30 års erfarenhet.

Box 34021, 100 26 - Stockholm
Telefon 08/ 656 11 03

KONTAKT

Följ med mig, 26-årig kille, på pilgrimsfärd till kristna platser: Jerusalem, i Ryssland men även andra platser: Kailash, till Sai Baba. Du som gillar att vandra och som känner för detta, bli min vän och mitt stöd på vägen.

Svar till "En blivande pilgrim". Sökaren f v b.

GÅVOR TILL STÖDFONDEN

In Spiritum, Djursholm, 100:-, Marianne Wendt, Hjo, 250:-, Eva Engström, Övertorneå, 50:-, Hans-Jörgen Gerloff, Helsingborg, 100:-, Folke Burstedt, Täby, 50:-, Rolf Nilsson, Sandarne, 10:-, Ulla Malmsten, Ronneby, 50:-, Anonym 40:-, Carin Hansson, Askim, 50:-, Sven Rosén, Eslöv, 250:-, Stefan Rydberg, Tenhult, 50:-, Jan Torberntsson, Fagersta, 50:-, Jan Wastesson, Kristinehamn, 100:-.

Forts. i nästa nummer.

Hjärtligt tack för värdefullt stöd! Red.

SJUSTJÄRINAN

Symbolen för
healing och
beskydd – känd
sedan forntiden.

Med **Sjustjärnan**
är det möjligt att
förbättra hälsan
och höja
livskvalitén.

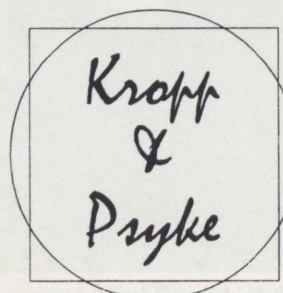
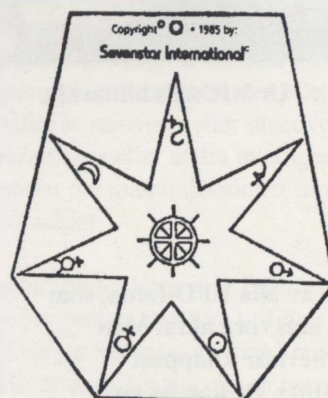
Sjustjärnan
balanserar energierna i auran och skapar harmoni
både fysiskt och psykiskt.

Forskningsarbete-Förberedande av bok

Vi har fått många positiva reaktioner från människor som blivit hjälpta av **Sjustjärnan** och vi fortsätter att samla information. Skriv ner din historia och bifoga ålder, namn, adress och telefonnummer samt uppgi om du vill förbli anonym.

Naturhälsan VMN

Cecilia och Leif
Möcklögatan 15
257 31 RYDEBÄCK
Tel./fax 042-22 04 13

En Enhet

Viveka Lindergård

Leg. psykoterapeut

- Kroppsinriktad psykoterapi
 - Hypnos
 - Symboldrama
 - Rosenmetoden
- (praktikårsbehandlingar)

Åkersberga

Tel. 08-540 643 96
Mobil. 0708-73 39 41

I/KP Institutet för

kroppsinriktad psykoterapi

Vegagatan 3, 113 29 Stockholm
Tel. 08-30 43 35

Kroppsororienterad drömkurs

Din kropp är ditt främsta
redskap för att tolka
dina drömmar ty där finns
dina känslor och minnen.

Centrum
för

drömbearbetning

Linnégat.41, 413 08 Gbg

031 - 245161

"En ny dimension på drömtydning.
Mycket bra!"

Hade ingen aning om att en dröm
kunde innehålla så mycket mer
än vad man vanligtvis ser."

Begär broschyr!

K O S M O K O M I K

FRÅN RALPH LUNDSTENS BOK LUSTBARHETER

I DENNA TIDNING INFORMERAS DU OM VAD SOM GÄLLER I TID OCH RUM – VADAN OCH VARTHÄN! MED ANDRA ORD, DU FÅR VETA VAR DET KOSMISKA SKÅPET SKALL STÅ, OM MAN SÄGER SÅ...

JAG VILL VINNA ALLAS KÄRLEK, FRÅN ANDLIGA AKROBATER TILL DJÄVLSDYRKARE, FRÅN VEGETABILISKA MOSSSTORKARE TILL YSTRA ASTROLOGER!

NAKEN ÄR MÄNNISKAN KOMMEN UR SIN MODERS LIV, NAKEN SKALL HON ÅTER DÄRIN.

(CITAT AV UPPHETSADE PREDIKOFREAK)

KÄRLEKEN ÄR EN SJUKDOM OCH MOT DEN KÄNNER VETENSKAPEN ENDAST TVÅ BOTEMEDEL – OCH, SOM TUR ÄR, INGET AV DEM HJÄLPER...

NÖDEN I SVERIGE HÅLLER INTE INTERNATIONELL STANDARD.

RELIGIONEN HAR ALLTID FÖRMINSKAT GUD OCH FÖRSVARET MÄNNISKAN.

DET ENDA SOM SKILJER MÄNNISKAN FRÅN DJURET ÄR PERSONNUMRET...

MÅNGA ÄRO DE, VARS STORA PROBLEM ÄR ATT AVGÖRA VILKEN DEL AV SIG SJÄLVA DE SKALL PLACERA PÅ DEN EXISTENIELLA PRISPALLEN – VALET ÄR MYCKET LÄTT, DE SITTE BOKSTAVLIGEN PÅ SVARET...

MÅNGA SJÄLVUTNÄMND LJSBÄRARE SPRIDER ETT LJUS MED SAMMA VERKNINGSGRAD SOM EN 10-WATTSLAMPA I SOLSKE-NET...

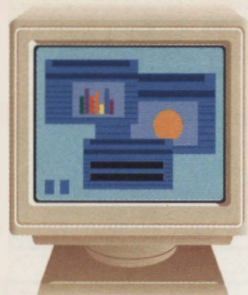
GÅR GUD PÅ JORDEN, GÅR JAG FÖRKLÄDD!

I VÅR KULTUR OCH I MASSMEDIA BETRAKTAS LYCKAN SOM NÅGOT GANSKA ENFALDIGT OCH FÅRAKTIGT! BARA SMÄRTAN ÄR INTELLEKTUELLT GODKÄND, OCH REN SVARTSYN KAN FÅ VISSA RECENSENTER ATT VISA UPP LYCKOLIKNANDE TILLSTÄND...

FUNNES DET LIKA MÅNGA SOLIGA DAGAR PÅ EN SOMMAR SOM DOMEDAGSPROFETER UNDER ETT ÅR, JA, DÅ VORE LIVET EN SOLBELYST GLÄNTA I VILKEN VI ALLA SKULLE TRIVAS!

VI ÄR SÅ BUNDA VID VÅR FYSISKA KROPP OCH VÅRT SAMHÄLLES SKRIVNA OCH OSKRIVNA REGELSYSTEM, ATT VI PÅ SÄTT OCH VIS KAN KALLAS FÖR LIVSTIDSLINTERNADE – I VÅR KROPP, I VÅRT SAMHÄLLE! DETTA TILLSTÄND ÄR MINST SAGT BEDRÖVLIGT, SÅ DÄRFÖR: SLÄPP FÅNGARNE LOSS... BÖRJA MED ATT SLUTA ERA ÖGON OCH Fylla HJÄRNAN MED EN LJUVIG TOMHET – DET VET JAG ATT VI ÄR BRA PÅ...

VAR RÄDD OM DET LJUS SOM FINNS INOM DIG OCH SE TILL ATT LÅGAN INTE SLOCKNAR! FÖR ANNARS BLIR DÄR MÖRKT SOM I GRAVEN OCH DU SJÄLV EN DYSTER FÖRETEELSE, EN LEVANDE DÖD, EN MUMIFIERAD LIVSSKÄNDARE.

PÅ INTERNET...

... kan man hitta "allt" – stort och smått, högt och lågt. Några exempel ur jättehögen:

Dr **Norma Milanovich** har studerat vid Wisconsins universitet och blivit doktor vid Houstons universitet. Pedagogik är hennes ämne, och hon var biträdande professor vid New Mexicos universitet i omkring 20 år.

1984 började hon ta emot meddelanden från "de Uppståndna Mästarna och andra himmelska varelser". Hon blev alltså en "kanal", som det heter i new age-kretsar – det är samma som medium, som spiritualisterna säger. Meddelandena har hon samlat i böcker. Den första har titeln "We, The Arcturians". Hon upplever sig alltså ha kontakt med "arcturianer". Dessa säger till Norma att de är här för att hjälpa oss människor, när jorden nu går in i en ny tidsålder, utbilda oss, ge råd och "höja vibrationerna för alla som önskar färdas in i denna nya tidsålder och dimension". De har också i uppdrag att hjälpa oss förstå Guds sanna natur, oss själva och universum.

En annan bok av Norma Milanovich heter "Sacred Journey to Atlantis". "I boken finns många nycklar och koder gömda i Mästarnas meddelanden, vilka sätter igång en process så att kunskapen som fanns i Atlantis åter kan komma människorna till godo."

Norma Milanovich ger också en gång i kvartalet ut ett nyhetsbrev, "Celestial Voices", där Mästare, framför allt Mästaren Kuthumi, "ger oss råd, visdom och kunskap" inför den nya tidsåldern.

Vilken typ av kanal doktor Milanovich är, meddelas inte. Hör hon en inre röst, skriver eller talar hon automatiskt eller går hon i trans? Sådana informationer brukar inte ges om nya tidsålderns kanaler, troligen eftersom de intresserade antas inte bry sig om detta.

Norma Milanovich besöker ibland Sverige och håller seminarier. Bland de ämnen som tas upp är Förståelse av de universella lagarna, Jordens energilinjer och kraftfält, Att sända kärlek, Att förhöja de telepatiska krafterna, Förståelse av den eteriska kroppen. Arrangör är Metatron, Box 185, 161 26 Bromma.

David Icke (uttalas ajk) har skrivit boken "Robotornas uppror", som finns på svenska. Den handlar om en global sammansvärming av en elit, som vill ta all makt och upprätta en ny världsordning under en världsregering.

För tusentals år sedan bildades enligt Icke ett brödraskap för att inviga eliten i andliga sanningar och samtidigt förvränga dessa sanningar så att de invigda kunde manipulera alla andra människor. Idag styr samma brödraskap "det mesta av världens politik, ekonomi och säkerhetsverksamhet".

Icke anser också att flera regeringar, bland dem den amerikanska, samarbetar med utomjordingar, av vilka det finns både goda och onda.

Enligt Icke är vi på väg att förvandlas till robotar i maktelitens våld – om vi inte gör oss fria.

En svensk supporter till Icke är **Lars Adelskog**, känd antisemit och förespråkare för Henrik von Zeipels (pseud. Henry T. Laurency) hylozoik. Adelskog har nyligen blivit avskedad som lärare vid en folkhögskola, sedan han gjort offentliga antisemitiska uttalanden.

Lars Adelskog har deltagit i översättningen av Ickes bok och skrivit ett berömande efterord. Han är också bokens svenska förläggare (Foenix Förlag, Box 92085, 541 02 Skövde).

På en antisemitisk hemsida på Internet frågar Adelskog, som kallar sig "svensk patriot": "Är EU en judegrej?" Han gör gällande, utan dokumentation, att några ledande svenskar, som spelat centrala roller vid vår anslutning till EU, är judar – liksom Churchill, vars mor var amerikansk judinna. Churchill var en vän av tanken på ett enat Europa.

Icke och Adelskog är "konspiratoriskt lagda", det vill säga de tolkar vissa händelser som sammansvärjningar av människor vilka med egoistiska syften försöker ta makten i världen.

Icke har varit i Sverige och talat för sina idéer. Adelskog har pratat i new age-sammanhang om det andliga systemet hylozoiken. Hans antisemitiska åsikter har belysts i Sökaren av Håkan Blomqvist.

Sheldon Nidle är new age-medium. Han har bland annat fått veta att sirianer denna höst kommer att landa i massor på jorden och ta över makten här. En annan sak han fått reda på är att kometen Hale-bop inte är en komet, utan i stället ett stort rymdskepp med över 10 000 emissarier från avlägsna solsystem. De är inga vanliga varelser, utan skulle för oss framstå som egendomliga och bisarra.

Dessa varelser kommer att vara här någon gång före 5 maj 1997. (Vart tog de vägen?)

En grupp i Sverige har anslutit sig till Sheldon Nidle, som också varit här och pratat på en Peace in Mind-festival.

Nidle säger att landningen på jorden leds av några ur den andliga hierarkin för vårt solsystem, med många uppstigna mästare och ärkeänglar i sina led, vilka verkar i enlighet med en gudomlig plan. Hierarkin tycks redan ha utsett vissa människor till att utgöra interimsregering på jorden. Men efter 52 dagar kommer hierarkin att utse de människor som skall ingå i regeringen – interimsperioden är nödvändig för att människorna skall hinna lära sig hur allt skall gå till under den nya utomjordiska regimen.

I den nya tiden kommer det att ske dramatiska förändringar i vår DNA, genom att vi alla muterar till en högre frekvens – våra 13 chakran kommer att öppnas. Sommaren 1997 kommer vi att bli medvetna om dessa förändringar. Vi kommer att se visioner; varelser från andra dimensioner kommer att visa sig fysiskt för oss, såsom änglar och uppstigna mästare.

I slutet av sommaren 1997 kommer de flesta av oss att samtala med Mästare, den andliga hierarkin och rymdbefälhavare av alla slag, meddelar Nidle.

De som gillar att sirianerna kommer att ta över och vill stödja dem, kommer mycket snart, troligen redan i slutet av mars, 1997, att få en massa pengar som behövs för att bland annat upprätta Livs- och Ljuscentra.

Har Anders B. Johansson fått några pengar? Det är kring honom de Nidle-troende i Sverige samlar sig – om det nu finns några kvar.

Är hundar tankeläsare?

Av Ingvar Anderberg

Mitt liv med hundar började 1949, när jag köpte en schäfervalp, som fick heta Amber. Det var min första närmare kontakt med hund, och jag fattade aldrig vilken fantastisk hund hon var. Det första, som borde fått mig att förstå litet, hände när hon var ett halvt år gammal. Vi satt hela familjen vid middagsbordet. Amber låg i ett angränsande rum, strängt lärd att inte komma till matbordet. Plötsligt kommer hon glatt springande och sätter sig vid min mors sida. Mor säger då: "Det var märkvärdigt, jag skar av den feta biten på steken och tänkte att den behöver ju ingen äta, så den kan Amber få, och så kommer hon med detsamma som om hon läst mina tankar."

Många liknande händelser inträffade, och jag började göra små experiment. Jag kunde ju inte vara tillsammans med mina vänner utan att hunden kom på tal, och då passade jag på att komma överens med dem om experiment. Ibland gömde jag någon godbit i ett rum hos någon vän, aldrig på samma ställe – dessförinnan hade jag alltid gått runt i lägenheten för att inte lämna några enstaka luktspår, som hunden kunde följa. Efter en stund koncentrerade jag mina tankar på att Amber skulle resa sig och gå till godbiten. Det lyckades förvånansvärt ofta.

Ett märkligt "försök" gjordes helt spontant. Jag och några kamrater simmade en bit från stranden, och då ville jag ha mina dykarglasögon som låg vid kläderna. Mest på skämt bad jag Amber hämta dem, och hon gick bort till kläderna, gjorde några trevande rundor kring dem och tog sedan glasögonen och sam ut till mig med dem!

Så köpte jag ytterligare en hund och flyttade från mina föräldrar till en plats 20 mil därifrån. Amber visade tydligt att hon inte gillade konkurrensen om husse, och vid ett besök i mitt föräldrahem ville hon inte följa med mig tillbaka. Litet bedrövad fick jag åka tillbaka utan henne. Efter en tid förstod jag att jag måste sälja den nya hunden. Jag reste hem, hade den nya hunden med mig, och visserligen viftade Amber på svansen, när jag kom, men hon visade tydligt att jag inte var hennes husse längre. Nästa morgon åkte jag iväg med den andra hunden och återkom ensam sent på eftermiddagen. Från det jag steg in genom dörren vek inte

Amber från min sida. Visste hon att den förhatliga konkurrenten om husse var borta för alltid?

Amber hade under sin tid hos mina föräldrar dagligen fått följa ett äldre par, som bodde en halv kilometer bort, på deras långpromenader. Vid mitt och Ambers nästa besök hemma hade vi just satt oss till bords, när Amber gick till dörren och gnällde. Jag öppnade snabbt dörren och släppte ut henne, och hon försvann nerför gatan. Vi satte oss åter till bords. Efter några minuter knackade det på dörren och Amber kom in tätt följd av sina nu smått chockade promenadvänner. Frun talade om att hon, när de gick ute på gatan för att besöka oss, sagt till sin man: "Tänk så roligt det skulle vara om Amber var hemma och kunde följa med oss ut." Hon hade knappt talat färdigt för när Amber kom stormande.

Amber dog 1962, och då var jag övertygad om att jag aldrig mer skulle ha hund, men ett halvt år senare flyttade jag ihop med en schäferuppfödare som även hade hundpensionat. Men trots att jag nu hade många hundar att pröva mina teorier om kommunikation med hundar på, så var framgången minimal. Men så hade jag den verkliga aha-upplevelsen, när jag julafton 1992 såg Samantha Khury i hennes film "Jag talar med djuren". Hennes budskap var att djuren tänker i bilder och kommunicerar genom tankeöverföring. Nu föll några viktiga bitar på plats för mig.

En tik hade en alldeles speciell kontakt med sin matte. Matten fick en gång ett erbjudande att tillsammans med några arbetskamrater resa till Turkiet en vecka till förmånligt pris, och trots att hon egentligen inte hade råd med resan, tackade hon ja. Kort tid efter mattens beslut att resa tappade hennes hund sitt goda humör och började verka dålig. Jag tog hem henne till mig för att försöka utröna vad det var för fel på henne, men fann inget. Hunden bara låg håglös på min säng och ville varken leka med mig eller de andra hundarna. Så en kväll, när jag sitter vid TVn, reser hon sig med ett ryck, hoppar ner på golvet, tar en boll och far runt i rummet för att få de andra med i leken. Nästa dag tar jag kontakt med mattan och berättar om det märkliga beteendet. Mattan är tyst en stund, och så

frågar hon hur dags det var. Ungefär 19.40, för Rapport hade just börjat, svarade jag. Då får jag veta att mattan i sitt desperata penningbehov, efter att ha lämnat sin arbetsplats 19.15, gått in i en bingohall och 19.40 vunnit 2.000 kronor och en kort stund senare ytterligare 2.000 kronor.

En underbar upplevelse hade jag med en tio år gammal schäferfik, Öxie. Dess ägare hade även ägt tikens moder som lärt valpen sitt eget beteende som var att alltid springa runt besökare och skälla, aldrig komma fram och ta kontakt. Jag var inte så förtjust i Öxie. Då och då besökte jag familjen och första gången jag skulle hälsa på efter att ha sett Samantha Khurys film fick jag idén att prova bildöverföring med tanken. När jag med bilen vände in i villanområdet, där familjen bodde, började jag att intensivt sända goda tankar till Öxie. Jag tänkte att jag var glad att träffa henne, ville klappa om henne och tyckte om henne. När jag är framme, kommer paret och öppnar, jag var väntad, men Öxie tränger sig fram mellan dem och välkomnar mig med stor glädje. Öxie skällde aldrig mer på mig men visade inte heller lika stor glädje vid senare besök. Ägarnas förvåning var stor. Öxie hade aldrig tidigare betett sig så mot en besökare. Det jag trott var dålig karaktär hos hunden, var alltså inget annat än ett inlärt beteende, kanske tillsammans med hög känslighet för negativa tankar, för ingen sänder goda tankar till en hund som skäller ut honom.

Ett prov som jag brukar roa mig med under skogs promenader med min hund, som brukar springa 10-20 meter framför mig, är att då vi närmar oss ett vägskil med tanken tala om för hunden vilken väg jag tänker välja. Detta lyckas oftast.

Nu har jag gett några exempel på lyckade prov. Men misslyckandena har varit många. De prov som lyckats har i allmänhet varit med tikar. Hannarna är svårare att påverka.

Litet har jag lärt mig om hundar under alla år tillsammans med dem, men jag förstår också hur mycket vi inte vet om hundar. Det är hög tid att forskare tar djuren eventuella telepatiska förmåga på allvar och börjar göra undersökningar.

Bortom

Suget från det ockulta, det esoteriska, det bortomliggande – vi känner det. Vi tror inte att den torra och trista kunskap som är förankrad hos dem som betecknar sig som en elit, det kulturella och vetenskapliga etablissemangen, ger oss de yttersta sanningarna, de slutliga förklaringarna. Vi anar en verklighet bortom, ett ursprung till allt och en ledning som inte syns, hörs eller känns. Vi tror inte att det som är, kan vara enkelt, materiellt och mekaniskt.

Vi tror inte på materialismen! Den övertygar oss inte. Vi ser spår av något större än den verklighet vi uppmanas tro på. En del av oss ser spår av utomjordingar, som besöker oss, av människors återfödelser, av meningsfulla sammanhang, djupa betydelser.

Vi söker oss bortom den nutida vetenskapens beskrivning av verkligheten. Och vi tycker att vid har goda skäl att göra detta. Vi ser meningsfulla mönster i det som är, en intelli-

gent kraft, en vilja bakom. Några av oss tror på stjärnornas tecken i skyn, andra på tarotkortens hemlighetsfulla budskap, åter andra på djup visdom som kanaliseras ned till vårt jordiska plan från högre nivåer av existens. Vi är något av mystiker, som inte tror på mekaniska förklaringar till världen.

Men vi tror inte heller på urgamla religiösa dogmer, uttänkta för länge sedan, utan vi söker vidare. Vi är skeptiska till mycket av det gamla och öppna för nya sanningar.

Vi prövar mot våra egna, individuella sanningskriterier. Vi kan göra misstag, eftersom vår omdömesförmåga kan svikta. Men vi är de dristiga själar som söker vidare.

Vi ser tillvaron som ett mysterium som fascinerar oss. 1800-talsmaterialismen är inget för oss. Men 2000-talet kan komma med stora överraskningar. Verkligheten kan vara i grunden helt annorlunda än vår tids vise har tänkt sig.

nor som är villiga att skriva i Sökaren. Goda informationskällor är också tillgängliga – det är ingen svårighet att samla ihop mer bra text än vad som omedelbart kan publiceras. Sökaren finns på närmare 300 bibliotek och är med i skolornas Artikel-sök. Ganska många läsare hör av sig med uppskattning, så att jag tror att tidskriften behövs och rentav är efterlängtat, och värdefullt ekonomiskt stöd ges.

Men upplagan sjunker – ingenting hjälper mot nedgången. Vad är förklaringen?

De dåliga tiderna är säkert en delförklaring till tillbakagången. En annan kan vara att flertalet new age-intresserade inte uppskattar min inställning. Magnusson är "för kritisk" och "en besserwisser"...

Några tycker att jag sätter upp pekfingrar för att tala om för andra vad de skall tycka. Men det är helt fel. Här ges informationer – kritik är också informationer – men slutsatserna överläts helt naturligt åt läsaren. Folk tycker och tänker ju olika på grund av olikheter i erfarenheter och tänkesätt. Alla kan inte finna samma sanningar.

Sökarens naturliga målgrupp är faktiskt liten – trots att det anses finnas ett enormt intresse för "new age", men det är tydligen ett intresse av annat slag än mitt.

Men jag tycker inte att tiden ännu är inne för mig att gå i pension. Fast fortsätter upplagan att minska, så måste tidskriften snart läggas på en lägre nivå: färre sidor, skribenter och bilder, och kanske ett mindre format – om den alls kommer att ges ut.

Till dem som suckar över Sökaren och tycker att alla skulle bli mycket gladare utan den, kan jag säga att jag är ju inte outslitlig. Jag har nu jobbat med den här tidskriften i halva mitt liv – jag var 33 år när jag började och har hunnit bli 66.

SM

Halva livet

Ibland blir jag kallad "den outtröttlige Magnusson", eftersom jag aldrig tycks ge upp att göra den här tidskriften – trots sämre tider med sjunkande upplaga som följd.

På sätt och vis har jag växt samman med Sökaren. Att låta den dö vore ungefär som att förlora någon kroppsdel – efter operationen vore jag inte mer densamme.

Sökaren är för mig ett mycket meningsfullt och även roligt och utvecklande arbete.

Ändå kommer ibland missmodet krypande.

Under ganska lång tid hade denna tidskrift ett ekonomiskt

stöd från Statens kulturråd. Det drogs in 1993, då kulturrådets tidskriftsgrupp fick en black out och trodde att de borde satsa på andra tidskrifter.

Prenumeranterna blir färre. Sökaren behåller sina gamla läsare lika väl som förr, men det är besynnerligt svårt att få nya intresserade.

Lösnummerförsäljningen går trögt. Och det är svårt att få in annonser. Flertalet new age-verksamma personer känner sig troligen mer befryndade med vissa andra tidskrifter än med Sökaren och dess läsekrets.

Positivt: Det finns goda pen-

30 maj, Planetstaden 19.00. **Jette Holm** från Danmark, författare till böcker om kristaller, håller föredrag om kristaller i healing och terapi. 80:-.

31 maj–1 juni, Planetstaden, helgkurs med **Jette Holm** om kristallernas praktiska användning. 1.950:-, anmälan 040-30 11 80.

16 juni, Akal Center, 19.00. Mäniskan – en besökare i tid och rum. Föredrag av **Johan Wretman**, som belyser flera aspekter av återfödelse. 65:-.

30 juni, Akal Center, 19.00. Att nå kontakt med andra världar. **Doris Ankarberg** berättar. 75:-.

Kurser i **Martinus** kosmologi hålls i Varnhem, Västergötland 17–19 maj, 29 juni–5 juli, 6–12 juli, 13–19 juli, 20–26 juli, 12–14 september, 17–19 oktober. Information 033-10 22 06 eller 031-14 83 71.

Kurs i nordisk shamanism och magi 22–25 maj. **Mikael** och **Margareta Hedlund**. Även kurs i Krigarens väg 26–29 juni. Information 08-623 02 48.

Den 6 juni, Sveriges nationaldag, anordnas en kollektiv meditation på olika platser i Sverige klockan 19.00. En avsikt är att gemensamt söka Guds mening med våra liv och sedan försöka förverkliga den, var och en, efter bästa förmåga. Arrangör är **Föreningen Gaia 2012**, tel. 08-34 14 05. Tanken är att dessa meditationer skall bli årliga. Valspråket är En Planet – En Mänsklighet. "För allt fler blir det uppenbart att framtidens Guds-bejakande inte kan bygga på dogmer och lörosatser, som åtskiljer mer än de förenar, utan på att i handling försöka förverkliga skapelsens syfte. Och för detta måste varje individ uppleva en äkta vägledning inifrån."

Akal Center, Värtinggatan 25, 113 33 Stockholm. 08-30 33 15.

Planetstaden, Jörgen Ankersgatan 12, 3 vån., 211 45 Malmö. 040-30 11 80.

ALPHAOMEGA

Tidskrift för Medvetandets Utveckling

NU ÄR ALPHAOMEGA NR 1 & 2 -97 HÄR

... MED DEN SPÄNNANDE FORTSÄTTNINGEN OM PYRAMIDERNA OCH SFINXEN.

Se våra
sädesfält-
cirkelkort →

ALPHAOMEGA NR 1-97

Passa på att prenumerera på **ALPHAOMEGA!**
Du får **5 nummer** under **1997**, för **225 kronor**,
direkt hem i brevlådan!

Lösnummer kostar 50 kronor i handeln.

Vill Du veta mer om oss innan Du prenumererar kan Du
köpa nr **3-96** till specialpriset **35 kronor**,
inkl porto.

Smakprov ur 3-96:

- **Anders Linder** - Gudinnans återkomst
- **Michelle Phillips** - Möt din tvillingflamma
- **Sädesfältcirkel** - "Tecknen vi väntat på"
- **Auran** - vår strålande verklighet
- **Sexualitet** - Från det kända till det okända
- **"Flower of Life"** med Drunvalo Melchizedek

Vänliga Hälsningar
Christina Klint

Christina Klint, chefredaktör
Tel: 08-33 07 71 Fax: 08-33 07 72
Internet: www.alphaomega.se

POSTGIROT SVERIGE

Meddelande till betalningsmottagaren

JAG VILL BESTÄLLA:

- ☐ Prenumeration 1997 (nu 5 nr/år) för **225 kr.**
Pren. i övriga Norden **265 kr.** OBS! Kalenderårspren.
- ☐ Alla 1996-års nummer (4 st) för **170 kr.**
- ☐ Provnummer, 3-96, **35 kr**, inkl porto.
- ☐ Lösnummer, i mån av tillgång, 62 kr inkl. porto. Nr och år
- ☐ Sädesfältcirkelkort, ange nr och antal:

SÖK 97.

INBETALNING/GIRERING A

Kod 1

Till postgirokonton

464 45 70-6

Betalningsmottagare (endast namn)

ALPHAOMEGA

Avsändare (namn och postadress)

Svenska kronor

öre

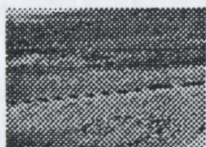
Från postgiro-/personkonto (vid girering)

#

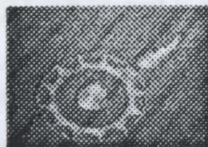
#

#04#

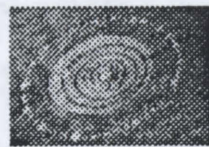
Nu kan du köpa kort på
Englands **SÄDESFÄLTCIRKLAR**
genom Tidskriften ALPHAOMEGA.

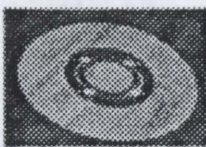
1. **STONEHENGE + JULIA SET**,
7 juli 1996.
Även i A3-format.

2. **THE SPERM**,
Danebury, Nr
Stockbridge, mitten
av juni 1995.

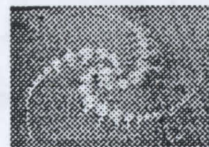
3. **THE ASTEROID BELT**,
Hampshire, 26 juni
1995.

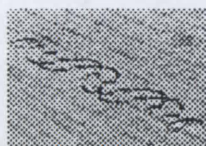
4. **CLUTCH PLATE**,
Hampshire,
11 juni 1995.

5. **SPIDER'S WEB**, Avebury,
10-11 aug. 1994.

6. **TRIPLE JULIA SET**, Wiltshire, 29
juli 1996.
Även i A3-format.

7. **DOUBLE HELIX**, Wiltshire,
17 juli 1996.

8. **AVEBURY + SPIDER'S WEB**,
10-11 aug. 1994.
Även i A3-format.

Läs om sädesfältcirklarna i bl a ALPHAOMEGA
nr 3-96 som Du nu kan köpa till specialpriset 35
kr inkl porto.

Korten är i färg och 15x10 cm!

PRISER:

Per st 15 kr. Alla åtta kort 100 kr. Affischerna, A3-format, 130 kr. Porto tillkommer enligt följande: 1-3 kort 5 kr, 4-16 kort 10 kr, porto för affischerna 15 kr. Beställ genom att betala in beloppet för det antal kort du vill köpa + porto. Ange tydligt på inbetalningskortet, TEXTAI vilka kort du önskar och hur många du vill ha av varje. Ange också klart och tydligt namn och adress. Betala till PG 464 45 70-6, ALPHAOMEGA.

Information: tel. 08-33 07 71, fax. 08-33 07 72. Se oss även på **INTERNET:** www.alphaomega.se

MEDDELANDE KAN INTE LÄMNAS PÅ DENNA SIDA